

Rättelse/komplettering

Dom, 2023-06-16

Komplettering, 2023-06-30

Beslut av: Per Carlson, Magnus Ulriksson, Göran Söderström samt Sofia Frisk Lavotha

Av förbiseende underlät Patent- och marknadsöverdomstolen att under punkten 1 i domslutet förordna, att Accumulate AB:s konkursbo solidariskt med Accumulate AB skall ersätta Finansiell ID-Teknik BID AB:s rättegångskostnader vid Patent- och marknadsdomstolen.

Patent- och marknadsöverdomstolen kompletterar med stöd av 17 kap. 15 § andra stycket rättegångsbalken punkten 1 i domslutet så att den får följande lydelse.

Patent- och marknadsöverdomstolen fastställer Patent- och marknadsdomstolens domslut i själva saken samt ändrar punkten 2 i Patent- och marknadsdomstolens domslut endast på det sättet att Accumulate AB:s konkursbo solidariskt med Accumulate AB skall ersätta Finansiell ID-Teknik BID AB:s rättegångskostnader i Patent- och marknadsdomstolen.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga

Beslutet får överklagas senast 2023-07-28

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Patent- och marknadsdomstolens dom 2020-06-08 i mål nr PMT 6997-17, se bilaga A

PARTER

Klagande

Accumulate AB:s konkursbo, 556583-7118
Adress hos konkursförvaltaren

Konkursförvaltare: Advokaten L.L.

Ombud: Advokaten G.L.

Motpart

Finansiell ID-Teknik BID AB, 556630-4928
Kungsgatan 33
111 56 Stockholm

Ombud: Advokaterna J.W., B.R.A. och
H.E.

SAKEN

Angrepp på företagshemligheter m.m.

DOMSLUT

1. Patent- och marknadsöverdomstolen fastställer Patent- och marknadsdomstolens domslut.

2. Vad Patent- och marknadsdomstolens förordnat om sekretess ska fortsatt gälla.

3. Patent- och marknadsöverdomstolens förordnar att sekretessen enligt 36 kap. 2 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig för uppgifter i Patent- och marknadsdomstolens aktbilagor 18, 25-26, 48-73, 75-88, 190-192, 219, 229, 246-249, 259, 260, 285, 298, 301, 302, 304-307, 310-314, 319, 321, 331, 335-337, 357, 421, 422, 436-437, 457, 469-484, 518, 528, 529, 532, 534, 612, 655, 686, 687 och 699 samt Patent- och marknadsöverdomstolens aktbilaga 135 sidorna 32, 51-55, 64-67, 71, 92-93, 97-121, 151, 154-239, aktbilaga 147 sidan 87 och aktbilaga 148 sidorna 41-64, 92-157, vilka förebringats bakom stängda dörrar under huvudförhandlingen i Patent- och marknadsöverdomstolen.

4. Accumulate AB:s konkursbo ska utge ersättning för Finansiell ID-Teknik BID AB:s rättegångskostnad med 5 854 258 kr, varav 5 621 940 kr utgör ombudsarvode, jämte ränta enligt 6 § räntelagen på det förstnämnda beloppet från dagen för denna dom till dess betalning sker.

YRKANDEN

Sedan Accumulate AB (Accumulate) överklagat Patent- och marknadsdomstolens dom har bolaget försatts i konkurs. Accumulate AB:s konkursbo (Konkursboet) har övertagit talan och yrkat bifall till den i Patent- och marknadsdomstolen förda talan. Vidare har Konkursboet yrkat att Patent- och marknadsöverdomstolen ska upphäva Patent- och marknadsdomstolens beslut om skyldigheten att ersätta Finansiell ID-Teknik BID AB:s (BID) rättegångskostnad samt att BID ska förpliktas att utge ersättning för Accumulates rättegångskostnad i Patent- och marknadsdomstolen.

BID har bestritt ändring.

Parterna har begärt ersättning för sina rättegångskostnader i Patent- och marknadsöverdomstolen.

PARTERNAS TALAN

Parterna har här åberopat samma omständigheter till stöd för sin talan som i Patent- och marknadsdomstolen. I huvudsak har parterna utvecklat sin talan på samma sätt här som i Patent- och marknadsdomstolen. Även utredningen i målet är densamma som i Patent- och marknadsdomstolen.

DOMSKÄL

Patent- och marknadsöverdomstolen inleder med att redovisa de rättsliga utgångspunkterna för prövningen inbegripet frågorna om tillämplig lag beträffande angrepp på företagshemligheter, bevisbörda och beviskrav. Därefter prövas, mot bakgrund av dessa utgångspunkter, vad som framgår av utredningen i denna del, varvid först prövas om den åberopade informationen är företagshemlig. För det fall något angrepp på företagshemligheter inte bedöms föreligga eller om BID inte brutit mot sekretessavtalen blir det aktuellt att pröva frågan om eventuellt intrång i upphovsrätt. Först därefter bedöms i förevarande fall att det är lämpligt att ta ställning till eventuell

preskription och bristande reklamation. Till sist prövas eventuellt frågorna om skada och yrkat belopp.

Rättsliga utgångspunkter

Tillämplig lag m.m.

Vad först gäller frågan om tillämplig lag gör Patent- och marknadsöverdomstolen ingen annan bedömning än den som Patent- och marknadsdomstolen har gjort (domen s. 42). Det är således den äldre lagen om skydd för företagshemligheter, 1990:409, (FHL) som är tillämplig i målet. Patent- och marknadsöverdomstolen instämmer, med tillägg enligt nedan, även i den redovisning av rättsliga utgångspunkter som Patent- och marknadsdomstolen gjort beträffande tillämpningen av FHL (domen s. 43, 85, 86 och 91).

Företagshemligheter

Företagshemligheter bygger liksom bl.a. patenträtt på någons eller någras speciella kunskaper, idéer eller tankar men till skillnad från vad som gäller inom patenträtten måste dessa vara och hållas hemliga för att åtnjuta skydd. Om informationen härom är eller blir allmänt känd kan den som hävdar rätt till företagshemlighet inte med framgång göra det. Enligt motiven till FHL beror detta på intresset av en sund och fungerande konkurrens i näringslivet (se prop. 1987/88: 155, s. 9 och 28, bet. 1988/89:LU30, s. 14 och bet. 1988/89:LU37, s. 15 samt Reinhold Fahlbeck, Lagen om skydd för företagshemligheter – En kommentar och rättsöversikter, tredje upplagan, Norstedts 2013, nedan benämnd Fahlbeck, s. 123, 290 och 291). Lagens utgångspunkt är således att skydda såväl enskilda som allmänna intressen och att det måste göras en avvägning mellan dessa. Kriterierna för vad som kan utgöra företagshemligheter ska tillse att skyddet inte ligger helt i berörd näringsidkarens händer så att skyddet inte blir alltför stort med konsekvens att den eftersträvade intressebalansen inte uppnås (Fahlbeck, s. 299).

Denna intresseavvägning innebär att företagshemligheter åtnjuter ett svagare skydd än bl.a. patent (Fahlbeck s. 123 samt prop. 1987/88:155 s. 28). Å andra sidan finns det en risk för exempelvis näringsidkaren om denne i första hand söker få det starkare skyddet som t.ex. ett patent ger, om ansökningshandlingen avslås eller om ett beviljat patent hävs. Ansökningshandlingarna är ju då offentliga och de eventuella företagshemligheterna kan inte längre göras gällande, se 22 § patentlagen (1967:837). I vissa fall kan emellertid dubbelt skydd föreligga, exempelvis för ritningar som även kan vara föremål för upphovsrätt och då är skyddade mot olovlig kopiering (se bl.a. Ulf Bernitz m.fl., Immaterialrätt och otillbörlig konkurrens, fjortonde upplagan, 2017, s. 386).

En konsekvens av rekvisiten för att viss information ska utgöra företagshemligheter är att informationen också måste ha nått en viss grad av precisering. Skisser utan bestämt syfte och liknande tankegodskan inte bli föremål för skydd som företagshemligheter (se vidare Fahlbeck s. 333 med redovisning av rättsfall i frågan, bl.a. NJA 1998 s. 633, där en presenterad affärsidé bedömdes vara tillräckligt kvalificerad för att utgöra företagshemlighet).

Kravet på precisering knyter också an till att informationen ska avse näringsidkarens rörelse. Härvid är emellertid kravet inte alltför högt ställt, särskilt för utvecklingsarbete och idéproduktion; annars skulle tillämpningsområdet för FHL bli alltför begränsat (se Fahlbeck s. 309). Av kravet på anknytning till näringsidkarens rörelse följer också att den aktuella informationen ska vara hemlig, dvs. inte endast hållas hemlig. Av lagmotiven framgår att hemlighållandet innebär att informationen förlorar sin karaktär som företagshemlighet om den är åtkomlig utan särskilt ingående eller omfattande undersökningar av fackmän (se betänkandet Företagshemligheter, SOU 1983:52 s. 290). Härav framgår att information som är offentlig på sådant sätt att den är åtkomlig för vem som helst i den aktuella branschen inte kan utgöra företagshemlighet. Om sådan information däremot skulle tänkas vara ”påtagligt svår att åtkomma” kan den trots offentlighet utgöra en företagshemlighet enligt Fahlbeck (s. 320).

Av kravet på att informationen ska vara hemlig följer vidare att en näringsidkare inte kan utvidga lagens skyddsområde genom att vidta åtgärder för hemlighållande av

information som inte har sådan dignitet att den kan vara företagshemlig. Av senare lagmotiv framgår att det endast är information som är skyddsvärd ur objektiv mening som kan omfattas av lagens tillämpningsområde (se betänkandet Förstärkt skydd för företagshemligheter, SOU 2008:63 s. 93 och Fahlbeck s. 329). Härav framgår även att FHL är en del av konkurrenslagstiftningen (se betänkandet Företagshemligheter, s. 291).

Åberops- och bevisbörda, beviskrav

Av stor praktisk betydelse i mål av förevarande slag är var åberops- och bevisbördan är placerad. Utgångspunkten är härvid att den näringsidkare som vill att viss information i verksamheten ska åtnjuta skydd som företagshemlighet också har bördan att åberopa såväl relevanta rättsfakta som bevisning härför, se Fahlbeck s. 304 med hänvisningar till domstolsavgöranden. Ett av dessa avgöranden gällde ritningar till en båt där domstolen hade att ta ställning till om käranden visat att svaranden hade utnyttjat hemliga ritningar till båten (Lotsbåten Robina, RH 2002:11). Hovrätten fann härvid, till skillnad från tingsrätten, att så var fallet med hänvisning till vad som var brukligt i branschen, nämligen att ritningar regelmässigt hålls hemliga. Åberops- och bevisbördan var således placerad på den som hävdade företagshemlighet och det beviskrav som tillämpades var att näringsidkaren ska visa att informationen är företagshemlig. (Jämför även Fahlbeck, a.a., 4:e upplagan, s. 417.)

I förevarande mål har Patent- och marknadsdomstolen emellertid placerad bevisbördan och beviskravet annorlunda än enligt ovan på så sätt att BID skulle göra sannolikt att likheterna mellan påstådda företagshemligheter och produkten Mobilt BankID utgjorde resultatet av BID:s eget arbete (domen s. 49). Det synes okontroversiellt att BID har bevisbördan för att produkten Mobilt BankID är ett resultat av dess eget arbete men det anges inte uttryckligen att BID därmed också har bevisbördan för att den aktuella informationen har varit allmänt känd, dvs. inte hemlig. Så synes dock vara fallet till följd av Patent- och marknadsdomstolens resonemang. Domstolen kom fram till denna fördelning av bevisbördan genom paralleller till bl.a. avgöranden på det immaterialrättsliga området, främst patent. Mot bakgrund av vad som ovan redovisats om att

FHL:s bestämmelser är en del av konkurrenslagstiftningen och att det är avsett att FHL i den allmänna intresseavvägningen därvid ska ge ett något svagare skydd än exempelvis det skydd som ett patent ger får enligt Patent- och marknadsöverdomstolen sådana paralleller göras med viss försiktighet.

Enligt Patent- och marknadsöverdomstolen saknas det skäl att inte placera åberops- och bevisbördan för relevanta rättsfakta på den som vill åtnjuta en konkurrensfördel till nackdel för andra aktörer på marknaden för information om en påstådd företags-hemlighet. I förevarande mål vilar alltså åberops- och bevisbördan på Konkursboet. Beviskravet bör, i enlighet med ovan redovisad praxis, vara att Konkursboet ska visa att det föreligger sådana omständigheter att domstolen kan bedöma att informationen är företagshemlig.

Är den åberopade informationen i förevarande fall företagshemlig?

Informationen

Vad Konkursboet åberopat i denna del finns översiktligt beskrivet i Patent- och marknadsdomstolens dom i avsnitt 4.1 (s. 10–29). Konkursboet har emellertid under huvudförhandlingen i målet närmare redogjort för företagshemligheterna i enlighet med sin sakframställning vid Patent- och marknadsdomstolen (aktbilagorna 657 och 686). Vid huvudförhandlingen har Konkursboet även på ett övergripande plan sammanfattat företagshemligheten med att Accumulates system, ME, var ett unikt innovativt system för säkra transaktioner där lösningen var baserad på en mobil applikation, innehållande krypterade s.k. nycklar, och där applikationen var aktivt kopplad till en central transaktionsserver. Konkursboet har härvid särskilt hänvisat till vittnet O.S. uttalande att det var helheten som var avgörande för företagshemligheten.

Affärs- och driftsförhållanden i Accumulates rörelse

Patent- och marknadsöverdomstolen bedömer att det av ovan redovisade uppgifter om angiven företagshemlighet framgår att den i sig rört Accumulates affärs- och driftsförhållanden och att den, på sätt som angavs i NJA 1998 s. 633, är tillräckligt kvalificerad för att kunna utgöra företagshemlighet. Det fordras vidare att förhållandena även var unika för Accumulate och att de inte på sätt som angetts ovan var allmänt kända, dvs. åtkomliga utan särskilt ingående eller omfattande undersökningar av fackmän. Det är alltså inte tillräckligt att Accumulate höll uppgifterna hemliga utan det avgörande är om de också var hemliga.

Frågan om den sammanfattande beskrivningen av Accumulates lösning för säkra transaktioner utgör företagshemlig information

Konkursboet har, som angetts tidigare, på ett övergripande plan sammanfattat Accumulates lösning för säkra transaktioner med att lösningen var baserad på en mobil applikation som innehöll krypterade nycklar och som var aktivt kopplade till en central transaktionsserver.

Vid tiden för de i målet aktuella kontakterna mellan Accumulate och BID, dvs. år 2010, hade Accumulate ansökt om patent hos Patent- och registreringsverket (PRV) för en uppfinning benämnd "Förfarande för säkra transaktioner" med ansökningsnummer 1050585-7. Ansökningen var en fullföljd av en tidigare internationell prioritetsansökan från år 2008. I juni 2015 beviljades Accumulate patent för uppfinningen (patent nr SE 537 539 C2). Patentet kom sedermera att upphävas på grund av bristande uppfinningshöjd.

Accumulates patent avsåg ett förfarande för en säker transaktion utnyttjande en bärbar radiokommunikationsanordning, innehållande en användartransaktionsmjukvara som säkert identifierade och knöt en användare till installationen, där den bärbara radiokommunikationsanordningen genom krypterad information

initierades på en fördefinierad transaktionsserver, varigenom en första transaktionspart sattes i ett aktivt transaktionstillstånd på denna transaktionsserver. Av patentskriften framgår bl.a. att den bärbara radiokommunikationsanordningen kunde utgöras av t.ex. en mobiltelefon eller en bärbar dator.

Förfarandet enligt Accumulates patent får, såvitt nu är i fråga, anses svara mot bolagets övergripande lösning så som den har beskrivits i målet. Till detta kommer att det av övrig utredning i målet, bland annat förhören med J.S., M.A. och H.N., framgår att denna lösning inte var unik, utan att den var känd hos andra i branschen. Detta innebär att Konkursboets sammanfattande beskrivning av Accumulates lösning för säkra transaktioner inte kan utgöra företagshemlig information.

Frågan om egenskaperna A – I i Accumulates lösning för säkra transaktioner utgör företagshemlig information

Konkursboet har vidhållit att de olika egenskaper som anges under benämningarna A – I i Patent- och marknadsdomstolens dom (s. 13) såväl tillsammans som var för sig utgör företagshemlig information. Enligt Konkursboet och vittnet O.S. var det inte möjligt att komma fram till Mobilt BankID enbart med ledning av bl.a. Accumulates patent och att det var efter information om A – I som BID kunde utveckla sitt Mobilt BankID utan användande av s.k. SIM-kort.

Patent- och marknadsdomstolen kom vid prövningen av den nu angivna grunden för Konkursboets talan fram till att mycket av det som användes för att ta fram Mobilt BankID var etablerad teknik och öppna specifikationer och standarder år 2010 (domen s. 148). Domstolen hänvisade härvid till ett tidigare avsnitt om vad som var känd teknik (domen s. 142 och 143). Patent- och marknadsöverdomstolen ansluter sig till denna bedömning och den bevisprövning som är gjord där. Patent- och marknadsöverdomstolen ansluter sig även till de bedömningar som Patent- och marknadsdomstolen gjort avseende de olika delarna i benämningarna A – I (domen s. 147–150). Vad gäller egenskaperna under C, förenlighet med den s.k. WPKI-standard, och G, s.k. pull-

initiering, vilka inte uttryckligen bedömts av Patent- och marknadsdomstolen, gör Patent- och marknadsöverdomstolen följande bedömning.

Av utredningen i målet, främst förhöret med J.S., framgår att det hos BID redan under år 2009 övervägdes en lösning för ett mobilt bankID som var förenligt med WPKI-standarden, dvs. där säkerhetslösningen fanns på SIM-kortet i mobiltelefonen, men att denna lösning släpptes senare under utvecklingsarbetet på grund av bristande kommersiell framgång. Vid lanseringen av den första versionen av Mobilt BankID i juni 2011 innehöll alltså inte denna någon förenlighet med WPKI-standarden. Vad gäller pull-initieringen så innebär denna att det är den s.k. klienten, dvs. mobilapplikationen, som kopplar upp sig mot den centrala servern och inte tvärtom. Även denna lösning övervägdes inom BID år 2009, vilket framgår av såväl J. S. promemoria 2009-11-24 och förhöret med denne som av O.S. utlåtande i målet och S.G. vittnesmål.

Utöver ovanstående har det av flera vittnesutsagor i målet, bl.a. av R.C., S.G. och K.T., framkommit att de olika enskildheterna i ME var kända tekniker sedan tidigare. Enligt både O.S. och F.Ö. fanns det mesta redan tillgängligt via internet. F.Ö. har uppgett att den tekniska utvecklingen för mobiltelefoner år 2010 var sådan att tidigare lösningar hos BID med BankID på fil i en dator kunde föras över till Mobilt BankID. Enligt S.G. ”giftes pc:n ihop med mobilen”, varvid programmeringen byggde på standardverktyg. Även M.W. uppgav i sitt förhör att vid den aktuella tiden blev mobiltelefonen en bankdosa.

Slutsatsen av ovanstående blir därför att Konkursboet inte har visat att vare sig den övergripande lösningen i ME eller dess enskilda egenskaper enligt A – I tidigare inte var allmänt känd teknik för en fackman i branschen, varför den åberopade informationen inte kan vara företagshemlig. Till följd härav har BID inte heller överträtt något av de i målet åberopade sekretessavtalen som gällde samma information. Konkursboets talan enligt de i första och andra hand åberopade grunderna kan därför inte vinna bifall.

Intrång i upphovsrätt

Rättsliga utgångspunkter

Patent- och marknadsöverdomstolen instämmer i den redovisning av rättsliga utgångspunkter som i denna del görs i Patent- och marknadsdomstolens dom (s. 154–155).

Aktuella dokument

Vad gäller de i målet berörda handlingarna instämmer Patent- och marknadsöverdomstolen i den bedömning som Patent- och marknadsdomstolen gjort angående vilka som här är aktuella att pröva, dvs. dokumenten D2 s. 6–8, D3, D4, D6, D8, D9 s. 17, D10, D11, D13, D14 s. 4, 7 och 8, D15, D16, D18, D19, D20, D21, D22, D25 och D27. Dokumenten har det innehåll som framgår av Patent- och marknadsdomstolens dom (s. 155–156).

Samtliga dokument, med undantag för D18, är presentationer på olika sätt av i allt väsentligt tekniska och faktiska förhållanden inom Accumulate. Patent- och marknadsöverdomstolen bedömer att inget av innehållet i dessa dokument kan anses vara resultatet av en individuell andligt skapande verksamhet som höjt sig till en viss grad av självständighet och originalitet för att nå upp till den nivå som krävs för att utgöra verk i upphovsrättslagen mening. De aktuella dokumenten, med undantag för D18, har alltså inte upphovsrättsligt skydd varför något intrång i denna rätt inte har förekommit.

Vad gäller dokument D18, som är en rapport författad av IT-säkerhetskonsulten S.S. vid företaget 3xA Security AB, gör Patent- och marknadsöverdomstolen samma bedömning som Patent- och marknadsdomstolen gjort (domen s. 156).

Oavsett dessa bedömningar gör Patent- och marknadsöverdomstolen samma bedömning som Patent- och marknadsdomstolen gjort i frågan om den påstått otillåtna

exemplarframställningen av ifrågavarande dokument, dvs. någon sådan har inte förekommit utöver interna e-postmeddelanden inom BID, vilket varit tillåtet (domen s. 156–157).

Sammanfattning

Konkursboet har inte visat vare sig att den ifrågavarande informationen är sådan att den är företagshemlig eller att BID brutit mot något av sekretessavtalen. Konkursboet har inte heller visat att det förekommit något intrång i någon upphovsrätt som tillkommit Accumulate. Boets talan kan således inte vinna bifall varför Patent- och marknadsdomstolens domslut ska stå fast.

Rättegångskostnader

Vid nu angiven utgång är BID berättigat till ersättning för sin rättegångskostnad även i Patent- och marknadsöverdomstolen. BID har begärt ersättning med sammanlagt 5 854 258 kr, varav 5 621 940 kr utgör ombudsarvode och i övriga delar avseende ersättning för eget arbete och utlägg för kostnader. Konkursboet har inte vitsordat något belopp som skäligt i och för sig. Patent- och marknadsöverdomstolen konstaterar att målet inleddes vid domstolen under sommaren 2020 och att det under handläggningen fram till huvudförhandlingen uppkommit olika s.k. preliminärfrågor, bl.a. om edition. Huvudförhandlingen pågick under förhållandevis lång tid där den muntliga bevisningen visserligen togs upp genom hänvisning men där det fanns anledning även för parterna att ta del av de inspelade förhören vid Patent- och marknadsdomstolen. Utredningen har även i övrigt varit omfattande. Patent- och marknadsöverdomstolen bedömer därför att yrkat belopp är skäligt för tillvaratagande av BID:s rätt i målet. Konkursboet ska därför förpliktas utge ersättning med begärt belopp.

Sekretess

Vad Patent- och marknadsdomstolen angett i fråga om behovet av sekretess för uppgifter i handlingar i målet gäller alltjämt. Motsvarande bedömning görs för uppgifter

som föredragits och lämnats bakom stängda dörrar vid huvudförhandlingen i Patent- och marknadsöverdomstolen.

Överklagande

Bestämmelsen i 1 kap. 3 § lagen (2016:188) om patent- och marknadsdomstolar angående överklagande av Patent- och marknadsöverdomstolens domar är gällande i målet, dvs. överklagande får ske endast om Patent- och marknadsöverdomstolen tillåter det. Målet har dock väsentligen avsett ett rättsområde som inte omfattas av patent- och marknadsdomstolarnas exklusiva behörighet och har aktualiserat frågor där det är av vikt för rättstillämpningen att ett överklagade prövas av Högsta domstolen. Patent- och marknadsöverdomstolen tillåter därför att domen får överklagas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B

Överklagande senast 2023-07-14

I avgörandet har deltagit hovrättslagmannen Per Carlson (skiljaktig motivering), hovrättsråden Magnus Ulriksson, referent, och Göran Söderström samt tf. hovrättsassessorn Sofia Frisk Lavotha.

Skiljaktig motivering

Hovrättslagmannen Per Carlson är skiljaktig i motiveringen, *dels* i frågorna om åberopsbörda, bevisbörda och beviskrav såvitt avser företagshemlighet, *dels* i frågan om egenskaperna A – I i Accumulates lösning för säkra transaktioner utgör företagshemlig information.

Frågorna om åberopsbörda, bevisbörda och beviskrav

En grundläggande processrättslig utgångspunkt är, att den som framställer ett yrkande med viss rättsföljd måste åberopa omständigheter (rättsfakta) som leder till denna rättsföljd. Den som framställer ett yrkande om skadestånd med stöd av FHL har i enlighet härmed *åberopsbördan* för bl.a. att viss information utgör företagshemlighet. Det innebär denne till grund för talan initialt måste åberopa *vilken* information som det är fråga om, *att* informationen rör affärs- eller driftförhållanden, *att* den inte är allmänt känd för fackmän på området och *att* den hållits hemlig samt *att* röjande av informationen är ägnat att medföra skada i konkurrenshänseende.

Den som har åberopsbördan för ett rättsfaktum ofta också har bevisbördan för detta faktum (jfr Boman, Om åberopande och åberopsbörda i dispositiva tvistemål, s. 201 och 263 samt Ekelöf m.fl., Rättegång Femte häftet, åttonde uppl. s. 30). Härifrån finns emellertid åtskilliga undantag med utgångspunkt i olika teoribildningar, *dels* materiella bevisbördeteorier, *dels* bevissäkringsteorier (se Ekelöf m.fl., Rättegång Fjärde häftet, sjunde uppl. s. 95, cit. Rättegång IV, och Heuman, Bevisbörda och beviskrav i tvistemål, andra uppl. s. 66 f.). Dessa teorier innehåller en avvägning av skäl som talar för och emot att lägga bevisbördan på käranden respektive svaranden i olika situationer.

I fall där det är möjligt att tämligen säkert avgöra att ena parten har goda möjligheter att säkra tillförlitlig bevisning finns ofta anledning att låta denne bära bevisbördan. Så förhåller det sig bl.a. när ena parten har bevisningen inom sin

maktsfär eller på annat sätt har kontroll över bevisningen. Att det är lättare att säkra bevisning om att en omständighet existerar än om att den inte existerar leder ofta till att bevisbördan placeras på den som påstår att omständigheten existerar. Denna bevisbördeprincip bygger på erfarenhetssatsen att frånvaron av omständigheter vanligen inte avsätter bevisning på det sätt som ett aktivt handlande gör. (Se härtill Rättegång IV s. 114 f.)

Av det ovan anförda framgår att bevisbördan alltid avser viss omständighet. Med omständighet förstås i detta sammanhang rättsfakta, dvs. konkreta fakta som kan vara sanna eller falska och därmed föremål för bevisning. Av grundläggande betydelse är att parterna kan ha bevisbörda för olika konkreta omständigheter. Det gäller även i fråga om sådana konkreta omständigheter som tillsammans konstituerar ett s.k. komplext rättsfaktum. Med avseende på rättsfakta av detta slag kan bevisbördan vara delad i den meningen att käranden har bevisbördan för vissa omständigheter och svaranden för andra omständigheter (se och Rättegång IV s. 81 och Heuman a.a. s. 140).

Med utgångspunkt i det ovan sagda, att den som har åberopsbördan för viss omständighet också har bevisbördan för denna omständighet, är det naturligt att den som påstår att viss information utgör företagshemlighet har bevisbördan för omständigheter som innebär *att* informationen rör affärs- eller driftförhållanden och *att* den hållits hemlig samt för omständigheter som innebär *att* röjande av informationen är ägnat att medföra skada i konkurrenshänseende. Om informationen rör affärs- eller driftförhållanden, om åtgärderna varit rimliga för att hålla informationen hemlig och om röjande av informationen medför skada i konkurrenshänseende prövas emellertid som rättsfrågor.

Annorlunda förhåller det sig med placeringen av bevisbördan för *att* viss information inte är allmänt känd för fackmän på området. Det är här fråga om icke-existensen av ett faktum och därmed typiskt sett svårt att bevisa. Den som gör gällande att informationen inte är känd kan visserligen lägga fram utredning i form av t.ex. sökningar i relevanta databaser som utfallit negativt. Men även om sådana

sökningar görs på ett objektivt sätt torde sökresultatet i många fall sakna den robusthet som krävs för att utredningen ska ha ett i sammanhanget tillräckligt bevisvärde. Till detta kommer att man inte kan bortse från att det ligger i den partens intresse att sökningen inte ska ge ett positivt resultat.

Frågan om viss information vid en relevant tidpunkt var känd för fackmän på ett särskilt område företer stora likheter med den i patenträtten vanligt förekommande frågan om viss teknik var känd på prioritetsdagen. Enligt fast praxis ligger bevisbördan för att viss teknik var känd på den som påstår detta (se Jacobsson m.fl., Patentlagstiftningen, en kommentar, s. 197). I ett ansökningsärende vilar bevisbördan således på patentmyndigheten och i ett invändningsärende vilar den primärt på invändaren. På motsvarande sätt bör i mål om företagshemligheter bevisbördan för att viss information är allmänt känd för fackmän på området vila på den som påstår detta.

I fall som det förevarande, där svaranden som påstås ha angripit en företags-hemlighet och invänder att denne självständigt tagit fram viss information, uppkommer särskilda frågor om bevisbörda och beviskrav. Denna situation företer likheter med fall den där någon påstår bättre rätt till patentsökt uppfinning (se 18 § patentlagen och Patent- och marknadsöverdomstolens dom den 23 april 2021 i mål nr PMT 9182-19.) Situationen företer också, som Patent- och marknadsdomstolen anfört (se domen s. 47), också likheter med fall där käranden påstår att någon gjort intrång i ett förfarandepatent (se Svea hovrätts dom den 22 januari 1992 i mål nr T 89/91).

I båda dessa fall vilar bevisbördan på den som påstår sig ha bättre rätt till uppfinningen respektive den som påstår att intrång begåtts i förfarandepatentet. Enligt rådande praxis skiljer sig emellertid beviskravet åt i de två fallen. I det första fallet med påstående om bättre rätt tillämpas beviskravet styrkt. I det andra fallet med påstående om intrång i ett förfarandepatent används beviskravet sannolikt. I det senare fallet är lättningen i beviskravet motiverad av att den som påstår att intrång skett vanligen endast kan skaffa sig kännedom om den produkt som framställts

genom intrångsförfarandet, men inte om själva förfarandet (jfr SOU 1983:35 s. 103 f.).

Av det ovan anförda följer, att den som gör gällande att någon annan utnyttjat viss företagshemlig information har bevisbördan för att denna information använts. Sådana fall, där den som gör gällande detta inte har full insyn i vilken information som använts, liknar dem där en innehavare av ett förfarandepatent inte har kunskap det förfarande som använts. Det ligger i dessa fall i sakens natur att det normalt knappast är möjligt att uppfylla ett så högt ställt beviskrav som styrkt. Vid en samlad bedömning bör, i ett fall som det föreliggande, beviskravet för att viss information använts därför bestämmas till sannolikt. Det ankommer således på konkursboet att göra sannolikt att BID använt den information som boet gjort gällande att bolaget använt.

Frågan om egenskaperna A – I i Accumulates lösning för säkra transaktioner utgör företagshemlig information

I denna del ansluter jag mig till vad majoriteten anför till och med det tredje stycket på sidan 10, som avslutas med "... vid den aktuella tiden blev mobiltelefonen en bankdosa". Härefter konstaterar jag, att det av utredningen framgår att informationen om de enskilda egenskaperna enligt A – I var känd teknik för en fackman i branschen och att den därför inte kan utgöra företagshemlighet.

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Patent- och marknadsdomstolen

DOM
2020-06-08
Meddelad i
Stockholm

Mål nr
PMT 6997-17

PARTER

Kärande

Accumulate AB, 556583-7118
c/o First Office Stockholm City
Klarabergsgatan 35
111 21 Stockholm

Ombud: Advokaterna G.L. och M.W. samt jur.kand.
H.J.

Svarande

Finansiell ID-Teknik BID AB, 556630-4928
Att. M.W.G.
Kungsgatan 33
111 56 Stockholm

Ombud: Advokaterna J.W., H.E.
och B.R.A. samt jur.kand. A.J.

DOMSLUT

1. Patent- och marknadsdomstolen avslår Accumulate AB:s yrkanden.
2. Accumulate AB ska ersätta Finansiell ID-Teknik BID AB:s rättegångskostnader med 13 724 912 kr, varav 10 990 551 kr avser ombudsarvode, jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från denna dag tills betalning sker.
3. Sekretessbestämmelsen i 36 kap. 2 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska – i den mån uppgifterna inte tagits in i denna dom – fortsätta att vara tillämplig på uppgifterna i Patent- och marknadsdomstolens aktbilaga 6,

Dok.Id 2176699

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 8307 104 20 Stockholm	Rådhuset, Scheelegatan 7	08- 561 654 70 E-post: stockholms.tingsratt@dom.se www.stockholmstingsratt.se		måndag – fredag 08:00–16:00

18, 25-26, 48-73, 75-88, 156, 189-192, 219, 229, 246-249, 259-260, 274, 285, 297-298, 301-302, 304-307, 310-314, 319, 321, 331, 335-337, 357, 421-422, 436-437, 444, 457, 469-484, 508, 518, 528-529, 532, 534, 612, 653, 655, 657, 681 s. 2-7, 17, 36-42, 63-67, 72-88, 91-97, 101-105, 109-174, 176-179, 184-210 och 222-224, liksom aktbilaga 686, 687, 691, 699, 702 s. 3-148 samt aktbilaga 703-705.

4. Sekretessbestämmelsen i 36 kap. 2 § offentlighets- och sekretesslagen ska – i den mån uppgifterna inte har tagits in i denna dom – fortsätta att vara tillämplig på uppgifterna som framkommit i förhör inom stängda dörrar med S.H., A.S., M.W., J.E., K.T., M.A., H.N., C.S., M.A., J.S., R.C., S.G., N.H., T.R., S.Z, O.S., C.B.2., S.M., F.Ö. och E.O..
-

1	BAKGRUND	7
2	MÅLETS HANDLÄGGNING	8
3	YRKANDEN OCH INSTÄLLNING	9
4	GRUNDER	10
4.1	Accumulate.....	10
4.1.1	Grunder i sammanfattning	10
4.1.2	Företagshemligheterna	12
4.1.2.1	Hemlighållande	13
4.1.3	BID har fått del av Företagshemligheterna	15
4.1.4	Angreppet på företagshemligheterna	21
4.1.5	Avtalsbrott.....	22
4.1.5.1	Reklamation	23
4.1.6	Upphovsrättsintrång.....	24
4.1.6.1	Verken.....	24
4.1.6.2	BID:s intrång i Verken.....	24
4.1.7	Ersättning och skadestånd	25
4.1.7.1	Skadestånd för BID:s otillåtna utnyttjande av Företagshemligheterna 25	
4.1.7.2	Ersättning för BID:s brott mot Sekretessavtalen.....	28
4.2	BID.....	29
4.2.1	Inledning	29
4.2.2	Företagshemlighet A-I utgör inte företagshemligheter.....	30
4.2.3	BID har inte fått del av företagshemligheter	31
4.2.4	BID har inte angripit Accumulates företagshemligheter	33
4.2.5	Särskilt om vilken lagstiftning som tillämplig i målet.....	35
4.2.6	Accumulates krav är preskriberade	35
4.2.7	Avtalsbrott.....	36
4.2.7.1	Preskription och reklamation	36
4.2.8	Upphovsrättsintrång.....	37
4.2.9	Ersättning	38
4.2.9.1	Uppsåt och oaktsamhet	38
4.2.9.2	Skälig ersättning för BID:s utnyttjande i form av BUS.....	39
4.2.9.3	Skadestånd avseende annan skada.....	40
4.2.9.4	Avräkningsförbehåll	40

5	BEVISNING	41
6	DOMSKÄL	41
6.1	Den ordning i vilken frågorna prövas	41
6.2	Ska gamla eller nya företagshemlighetslagen tillämpas?	42
6.2.1	Tillämpliga bestämmelser	43
6.3	Bevisbörda och beviskrav	43
6.3.1	Bevisbörda, omkastad bevisbörda	43
6.3.2	Låta svarandens tystnad få betydelse för utgången?	45
6.3.3	Delad bevisbörda?	46
6.3.4	Beviskrav	47
6.3.5	Slutsatser om bevisbörda och beviskrav	49
6.4	Vilken information har BID fått del av från Accumulate?	50
6.4.1	Accumulates påståenden i sak	50
6.4.2	BID:s närmare inställning	58
6.4.3	Patent- och marknadsdomstolens bedömning	60
6.4.3.1	Dokument D1	60
6.4.3.2	Dokument D2	62
6.4.3.3	Dokument D5	64
6.4.3.4	Dokument D7	65
6.4.3.5	Dokument D9	65
6.4.3.6	Dokument D10	67
6.4.3.7	Dokument D12	68
6.4.3.8	Dokument D14	69
6.4.3.9	Dokument D22	70
6.4.3.10	Dokument D23 och D24	71
6.4.3.11	Dokument D26	73
6.4.3.12	Dokument D27	73
6.4.3.13	Dokument D28	74
6.4.3.14	Dokument D30	75
6.4.3.15	Dokument D31	76
6.4.3.16	Dokument D32-D38	76
6.4.3.17	Dokument D39 och D40	77
6.4.3.18	Demo	78
6.4.3.19	E-postmeddelande av den 31 mars 2010	79
6.4.3.20	Källkod	79
6.4.3.21	Annan information	82
6.4.3.22	Sammanfattning; vilken information har BID fått del av?	84
6.5	Har informationen varit företagshemlig?	84

6.5.1	Rättsliga utgångspunkter.....	85
6.5.2	Har Accumulate muntligen klargjort vid de inledande mötena att informationen var hemlig?.....	87
6.5.3	Utkast till sekretessavtal i slutet på mars 2010 (D10)?.....	88
6.5.4	Verkningarna av sekretessavtalet av den 7 april och sekretessklausulen i PoC-avtalet (D2 s. 6–8, D3, D4, D6 och D10).....	89
6.5.5	Slutsatser: Vilken information har BID fått del av i förtroende?.....	90
6.5.6	Vilken återstående information var företagshemlig?.....	90
6.5.6.1	Har informationen utgjort allmängods?.....	91
6.5.6.2	Dokument D8.....	93
6.5.6.3	Dokument D9 s. 17.....	93
6.5.6.4	Dokument D11.....	95
6.5.6.5	Dokument D13.....	97
6.5.6.6	Dokument D14 s. 4, 7 och 8.....	98
6.5.6.7	Dokument D15.....	99
6.5.6.8	Dokument D16.....	101
6.5.6.9	Dokument D17.....	101
6.5.6.10	Dokument D18.....	102
6.5.6.11	Dokument D19.....	103
6.5.6.12	Dokument D20.....	103
6.5.6.13	Dokument D21.....	104
6.5.6.14	Dokument D22 och 27.....	105
6.5.6.15	Dokument D25.....	107
6.5.6.16	Dokument D29.....	108
6.5.6.17	ME-demon.....	108
6.5.6.18	PoC-lösningen.....	109
6.5.6.19	E-postkorrespondensen den 9–15 juni 2010.....	109
6.5.6.20	E-post 23 augusti 2010.....	110
6.5.7	Slutsatser om företagshemlig information som BID fått del av.....	111
6.6	Har BID utnyttjat Accumulates företagshemligheter?.....	112
6.6.1	Vissa rättsliga utgångspunkter.....	112
6.6.2	Förekommer det likheter mellan de företagshemligheter som delats och Mobilt BankID?.....	112
6.6.2.1	Värdering av Accumulates sakkunnigbevisning om likheter.....	114
6.6.2.2	Företagshemlighet A, den grundläggande modellen.....	118
6.6.2.3	Företagshemlighet B, operatörsoberoende.....	119
6.6.2.4	Företagshemlighet C, Förenlighet med WPKI-standarden.....	120
6.6.2.5	Företagshemlighet D, Säkerhetsmetoder för att skydda nycklarna sparade i mobilapplikationen.....	121
6.6.2.6	Företagshemlighet E, Processerna.....	122
6.6.2.7	Företagshemlighet F, Aktiv uppkoppling.....	123

6.6.2.8	Företagshemlighet G, Pull-initiering	124
6.6.2.9	Företagshemlighet H, Systemsäkerhet.....	124
6.6.2.10	Företagshemlighet I, Hopplösning	125
6.6.3	Är det sannolikt att likheterna mellan Mobilt BankID och företagshemligheterna utgör resultatet av BID:s eget arbete?	126
6.6.3.1	Har BID överlämnat den företagshemliga informationen till Cybercom?	127
6.6.3.2	Finns det anledning att pröva om Accumulates företagshemligheter ändå influerat utvecklingen av Mobilt BankID?	129
6.6.3.3	Vilken befintlig egen teknik hade BID tillgång till?	130
6.6.3.4	Hade BID och Cybercom den kompetens som krävdes för att utveckla Mobilt BankID?	135
6.6.3.5	Har BID:s kravställande under våren och sommaren 2010 påverkats av företagshemligheterna?	136
6.6.3.6	Kravspecifikationen hösten/vintern 2010/2011, domstolens bedömning av Accumulates sakkunnigbevisning	140
6.6.3.7	Bevisning om känd teknik år 2010	142
6.6.3.8	Särskilt om "PoC-loggen"	144
6.6.3.9	Bevisning om hur BID:s arbete med Cybercom bedrevs	145
6.6.4	Sammanvägning av bevisningen i frågan om BID har utnyttjat Accumulates företagshemligheter.....	146
6.6.5	Talan enligt förstahandsgrunden; utgång	151
6.7	Har BID brutit mot sekretessåtaganden i parternas avtal?	151
6.7.1	Vilket eller vilka avtal gäller?	151
6.7.2	Avtalsbrott?	152
6.8	Har BID gjort upphovsrättsintrång?	154
6.8.1	Rättsliga utgångspunkter.....	154
6.8.2	Vilka av verken har BID fått del av?	155
6.8.3	Har verken upphovsrättsligt skydd?	155
6.8.4	Har de ekonomiska rättigheterna till verken överlåtits till Accumulate? 156	
6.8.5	Har BID framställt exemplar av verken?	156
6.8.6	Slutsatser i frågan om BID har gjort upphovsrättsintrång	157
6.9	Rättegångskostnader	158
6.10	Sekretess	159

1 BAKGRUND

Accumulate AB (Accumulate) är ett företag som grundades 2004 av M.W. och S.H.. Bolagets verksamhet består i att utveckla, drifta och förvalta tekniska lösningar och programvaror/applikationer för mobilmarknaden.

Mobile Everywhere (ME) är Accumulates system för genomförande av säkra mobila transaktioner.

Finansiell ID-Teknik BID AB (BID) är resultatet av ett samarbete mellan några av de större bankerna med huvudägarna Danske Bank, Handelsbanken, Ikano Bank, Länsförsäkringar Bank, SEB, Skandiabanken och Swedbank.

Mobilt BankID är en säker digital identifieringslösning, s.k. e-legitimation, som BID erbjuder.

Accumulate och BID hade under år 2010 affärsmässiga kontakter med varandra. Omfattningen och innebörden av dessa kontakter är tvistiga. Parterna är dock ense om att de undertecknat sekretessavtal av den 7 april 2010 samt Proof of Concept-avtal med bilagor (POC-avtalet) den 2 juli 2010.

Frågorna i målet gäller, förenklat uttryckt, om BID vid utvecklingen av Mobilt BankID obehörigen har utnyttjat Accumulates företagshemligheter, om BID brutit mot sekretessåtaganden i parternas avtal, eller om BID gjort intrång i Accumulates upphovsrättsligt skyddade verk, samt, i så fall, om BID på någon av angivna grunder ska betala ersättning till Accumulate.

2 MÅLETS HANDLÄGGNING

Accumulate väckte den 23 maj 2017 i en och samma stämningsansökan talan mot BID om patentintrång, upphovsrättsintrång och angrepp på företagshemligheter. Domstolen ansåg att talan om patentintrång skulle handläggas separat från upphovsrättsintrång och angrepp på företagshemligheter. Efter föreläggande inkom Accumulate därför den 7 juni 2017 med en ny stämningsansökan i förevarande mål.

Accumulates talan om patentintrång handläggs i mål PMT 6877-17. BID har väckt talan mot Accumulate avseende ogiltighet av patent i mål PMT 12708-17 som handläggs gemensamt med patentintrångsmålet.

Den 22 juni 2017 avslog Patent- och marknadsdomstolen Accumulates yrkande om intrångsundersökning enligt upphovsrättslagen (1960:729) hos Cybercom Sweden AB och Cybercom Group AB (Cybercombolagen). Sedan Accumulate ansökt om intrångsundersökning på nytt avslog domstolen i ett beslut den 14 september 2017 Accumulates yrkanden, som riktades mot Cybercombolagen och BID. Beslutet överklagades, men Patent- och marknadsöverdomstolen nekade prövningstillstånd.

I beslut den 15 september 2017 avslog domstolen en begäran från Accumulate om att handlägga förevarande mål gemensamt med patentintrångsmålet.

Den 25 juni 2018 avvisades Accumulates fastställelsetalan avseende skadeståndsanspråk på framtida förluster. Beslutet har vunnit laga kraft.

Den 12 mars 2019 avslogs Accumulates begäran om vilandeförklaring av målen om patentintrång och ogiltighet av patent intill dess lagakraftvunnen dom föreligger i förevarande mål.

Den 17 april 2019 förelade Patent- och marknadsdomstolen BID att senast tre veckor efter att beslutet vunnit laga kraft till domstolen i original eller kopia inge en i beslutet närmare angiven handling. Accumulates editionsyrkande i övrigt avslogs.

Den 26 april 2019 beslutade Patent- och marknadsdomstolen att Accumulate fick göra gällande som en grund i målet att BID brutit mot sekretessåtaganden i parternas avtal.

Den 17 december 2019 avslog Patent- och marknadsdomstolen ett förnyat editionsyrkande framställt av Accumulate.

Målet har avgjorts efter huvudförhandling som genomfördes under perioden den 10 mars till den 1 april 2020. Parterna har gett in skriftliga sakframställningar.

3 YRKANDEN OCH INSTÄLLNING

Accumulate har, som talan slutligen utformats, yrkat

- a) att domstolen ska förplikta BID att till Accumulate utge 4 660 600 kr avseende skadestånd för att BID brutit mot sekretessavtalet mellan BID och Accumulate, och sekretessklausulen i p. 10 i PoC-avtalet, (Sekretessavtalen), vilket avser perioden oktober 2011 till fem år före talans väckande;
- b) att domstolen ska förplikta BID att till Accumulate utge 722 986 075 kr avseende skadestånd för utnyttjande av Företagshemligheterna under perioden fem år före talans väckande till den 31 december 2018. För det fall skadestånd inte utgår på grund av utnyttjande av Företagshemligheterna ska den utgå som skadestånd för att BID brutit mot Sekretessavtalen;
- c) att domstolen ska förplikta BID att till Accumulate utge 500 000 000 kr i ersättning avseende allmänt skadestånd till följd av BID:s utnyttjande av Företagshemligheterna.

d) att för det fall domstolen skulle finna att ersättning inte ska utgå på grund av a) - c) ovan yrkar Accumulate att domstolen ska förplikta BID att till Accumulate utge 50 000 kr avseende ersättning på grund av upphovsrättsintrång genom utnyttjande av Verken.

Accumulate har yrkat ränta på vart och ett av de under punkt a) - d) yrkade beloppen enligt 6 § räntelagen från den 19 juli 2017 till dess full betalning sker.

BID har bestritt Accumulates talan i dess helhet. Inga belopp har vitsordats som skäligen i och för sig. Sättet att beräkna yrkad ränta har vitsordats som skäligt i och för sig. Under alla omständigheter anser BID att Accumulates talan inte kan bifallas utan ett avräkningsförbehåll för vad BID i förekommande fall kan komma att, eller har förpliktigats att, utge i PMT 6877-17.

Parterna har yrkat ersättning för sina rättegångskostnader.

4 GRUNDER

4.1 Accumulate

4.1.1 Grunder i sammanfattning

BID har obehörigen utnyttjat Accumulates företagshemligheter som BID i förtroende fått del av i samband med en affärsförbindelse. BID har därigenom orsakat Accumulate skada och därtill dragit nytta av företagshemligheterna. BID är därför skyldigt att till Accumulate utge skadestånd, inklusive allmänt skadestånd med yrkat belopp.

BID:s utnyttjande av Accumulates företagshemligheter har skett genom att BID använder, tillhandahåller, bjuder ut och säljer Mobilt BankID till allmänheten (användare), till organisationer, företag och offentlig sektor (förlitande parter) samt till

utgivare (bankerna) varav vissa även agerar säljare. Utnyttjandet av företags-hemligheterna inleddes i vart fall i samband med att BID lanserade Mobilt BankID i juni 2011. Utnyttjandet pågår fortfarande med uppsåt, grov oaktsamhet eller åtminstone oaktsamhet.

BID har otillåtet framställt exemplar av Accumulates upphovsrättsligt skyddade verk. Detta har skett genom att BID har framställt elektroniska kopior av verken genom epost som sänts såväl internt som externt. Utnyttjandet av verken inleddes i samband med att samarbetet mellan parterna avbröts av BID i oktober 2010. Utnyttjandet pågår fortfarande med uppsåt, grov oaktsamhet eller åtminstone oaktsamhet. Accumulate har därför rätt till skälig ersättning och skadestånd med yrkat belopp.

Den företagshemliga information som Accumulates talan gäller är även skyddad under sekretessavtal som parterna ingått såsom konfidentiell information (Sekretessavtalen). BID har genom Sekretessavtalen förbundit sig att inte röja eller utnyttja denna information. BID har brutit mot Sekretessavtalen genom att BID utvecklat, använder, tillhandahåller, bjuder ut och säljer Mobilt BankID till allmänheten (användare), till organisationer, företag och offentlig sektor (förlitande parter) samt till utgivare (bankerna) varav vissa även agerar säljare, och därigenom orsakat Accumulate skada. Brottet mot Sekretessavtalen skedde i vart fall i samband med att samarbetet mellan parterna avbröts av BID i oktober 2010.

Avtalsbrottet är väsentligt och skedde med uppsåt eller grov oaktsamhet eller i vart fall oaktsamhet.

Till grund för de ersättningsyrkanden som finns i målet åberopas i första hand att BID har utnyttjat Accumulates företagshemligheter och i andra hand, för det fall att domstolen skulle anse att skada skulle ha uppkommit mer än fem år före talans väckande eller att ersättning av annat skäl inte kan utgå enligt lagen om företagshemligheter, att BID gjort sig skyldigt till avtalsbrott. I den mån domstolen

skulle finna att BID angripit Accumulates företagshemligheter men BID trots det inte är skyldigt att utge yrkade belopp, ska domstolen således pröva om BID är skyldigt att utge yrkade belopp p.g.a. att BID brutit mot Sekretessavtalen. Accumulate yrkar inte allmänt skadestånd på grunden att BID brutit mot Sekretessavtalen. I tredje hand gör Accumulate gällande att BID har utnyttjat Accumulates upphovsrättsligt skyddade verk. Upphovsrättsgrunden ska endast prövas i den mån ersättning inte utgår på annan grund.

4.1.2 Företagshemligheterna

Mobile Everywhere, ME-systemet, som Accumulate utvecklat utgör ett mjukvarubaserat system som möjliggör säkra transaktioner med användning av mobila enheter.

Det som utmärker Accumulates lösning är att den skapats utifrån användarnas behov. Mobila enheter, t.ex. mobiltelefoner eller surfplattor, används som verktyg och det ska vara enkelt och säkert att initiera och genomföra en transaktion.

Genom att datorprogram kan använda standardiserade komponenter och öppet tillgängliga säkerhetsstandarder kan Accumulates lösning användas på alla typer av mobila enheter och på alla mobilnät, oberoende av tillverkare, operatörer, och nätverksägare och utan någon särskild typ av hårdvara. Accumulates programvara för säkra transaktioner installeras på användarens mobila enhet och inte på mobilenhetens SIM-kort. Säkerhetsprogramvaran kopplas upp via internet mot en server, varvid den mobila enheten fungerar som en digital nyckel.

Genom denna utformning var Accumulates lösning säkrare och mer flexibel, kostnadseffektiv och användarvänlig än andra konkurrerande system när Accumulate kontaktade BID i början av år 2010.

De företagshemligheter som denna tvist avser utgörs av Accumulates information om ett system och lösningar för en säker och operatörsberoende mobil eID-lösning samt hur den fungerar med ett programsystem i ett multi-tier-nätverk (Företagshemligheterna). Informationen inkluderar de egenskaper som i målet benämns A-I.

- A. Grundläggande modell
- B. Operatörsberoende
- C. Förenlighet med WPKI-standarden
- D. Säkerhetsmetoder för att skydda nycklar sparade i mobilapplikationen
- E. Processerna
- F. Aktiv uppkoppling
- G. Pull-initiering
- H. Systemsäkerhet
- I. Hopplösning

Accumulates lösning utgörs av ett komplext system för säkra mobila transaktioner, där A-I samverkar och är beroende av varandra. Samtliga dessa företagshemligheter har implementerats i ME-systemet. I en sådan säker och operatörsberoende mobil eID-lösning som fungerar med ett programsystem i ett multi-tier-nätverk utgör de var för sig och tillsammans företagshemligheter.

Av särskilt stor betydelse är informationen om hur operatörsberoendet uppnås samtidigt som lösningen är säker.

4.1.2.1 Hemlighållande

Företagshemligheterna utgör konkurrenskänslig information som har hemlighållits av Accumulate.

Accumulate har genom en aktiv skyddsstrategi (inbegripande bl.a. sekretessavtal och

immaterialrättsskydd) hemlighållit och skyddat sina innovationer och immateriella tillgångar. Skyddsstrategin bygger på att Accumulate valt att hålla information om uppfinningar, idéer, koncept och metoder hemliga.

Accumulate har sett till att alla anställda och konsulter informerats om vilken information som är företagshemlig, innebörden av att information är hemlig, och hur och i vad mån anställda och konsulter får befatta sig med och hantera sådan information. Accumulate har vidare försäkrat sig om att bolagets know-how ska hållas hemlig genom att teckna sekretessavtal med sina potentiella samarbetsparter och kunder samt genom att även på andra sätt klargöra för dessa att informationen inte får spridas utanför den av Accumulate bestämda kretsen. I avtal med kunder, leverantörer och samarbetsparter, t.ex. licensavtal och serviceavtal, har Accumulate försäkrat sig om att även dessa åtagit sig att behandla information med sekretess.

Som ett affärsdrivande bolag hade Accumulate ändå behov av att sälja och marknadsföra sina lösningar, varför Accumulate utformat marknadsföringsmaterial om systemen. Accumulate var dock noga med att inte sprida information som man höll hemlig. Accumulate hade därför flera versioner av flertalet av sina presentationsdokument, där en version som betecknades som "light" var avsedd att kunna delges till parter utan att ett sekretessavtal hade tecknats. Sådana versioner innehöll mer av sälj- och marknadsföringsbeskrivningar och det skulle inte gå att från detta härleda Accumulates företagshemligheter utan ytterligare material eller information från Accumulate. Dessa dokument var inte avsedda för publik publicering och skickades bara till parter där relation upprättats. T.ex. gav Accumulate demoaccess endast till intresserade aktörer endast under åtagande om sekretess.

Kretsen av anställda, uppdragstagare, konsulter, samt potentiella samarbetsparter och kunder som fått del av information av företagshemlig karaktär har varit väl dokumenterad, avgränsad och identifierbar. Inte heller har Accumulate på annat sätt delat sina företagshemligheter utan att tillse att de fortsatt hemlighållas.

I förhållande till BID har Accumulate ingått två sekretessavtal; sekretessavtalet daterat den 7 april 2010 och PoC-avtalet daterat den 2 juli 2010 ("Sekretessavtalen"). Det första avtalet är enligt sin ordalydelse obegränsat i tid och gäller alltjämt. BID har enligt Sekretessavtalen åtagit sig att hemlighålla Accumulates information samt att inte använda denna för annat än samarbetet med Accumulate.

Uppgifter måste inte omfattas av bindande sekretessavtal för att kunna utgöra företagshemligheter. Det har stått klart för BID att Accumulate ville hålla informationen hemlig och BID har således fått del av uppgifterna i förtroende. Accumulate meddelade BID redan i början av samarbetet att all information som lämnades till BID utgjorde företagshemligheter och omfattades av sekretess, vilket BID accepterade.

Företagshemligheterna var inte allmänt kända. BID saknade kännedom om Företagshemligheterna innan samarbetet med Accumulate påbörjades. Att sådana saker som att bygga mobilapplikationer som fungerar på olika operativsystem för olika typer av mobila enheter, eller en så kallad hopplösning för mobilapplikationer, i och för sig var allmänt kända i sin enklaste form medför inte att det var känt hur dessa ska samverka och fungera i ett sådant system för mobil eID i ett multi-tier-nätverk som Accumulate presenterade för BID.

4.1.3 BID har fått del av Företagshemligheterna

A.S. hos Accumulate kontaktade BID i januari 2010. Under tiden från och med februari till och med september 2010 presenterade och demonstrerade Accumulate för BID i detalj ME-systemet och de tekniska lösningar, metoder, koncept, kunskaper och idéer som detta bestod av.

Under de här drygt åtta månaderna hade parterna intensiv kontakt med varandra via epost och telefon och fler än 33 möten och workshops. BID fick tillgång till drygt 30 tekniska dokument samt två demo- och testversioner av ME-systemet. Vidare fick BID möjlighet att granska källkod, objektкод och olika granskningsrapporter.

BID har fått del av omfattande teknisk informationen från Accumulate, bl.a. genom dokumenten D1-D7, D9-D18, D20-D25, D27 och D30-D38.

BID har i förtroende under en period om cirka åtta månader fått del av Företagshemligheterna och därefter obehörigen utnyttjat dessa genom att utforma och kommersiellt använda sin produkt Mobilt BankID, som bl.a. bygger på Accumulates företagshemligheter. Mobilt BankID är en lösning motsvarande den lösning som Företagshemligheterna beskriver. Det behöver inte konstateras att all den information som ingår i Företagshemligheterna också ingår i Mobilt BankID. Det är tillräckligt att delar av den information som ingår i Företagshemligheterna har utnyttjats.

För var och en av A-I nedan gäller att BID har fått del av information muntligen vid möten, workshops och andra kontakter. Accumulates företagshemligheter har också åskådliggjorts för BID genom demosystem. Kombinationen av D-dokument och detta informationsflöde har medfört att BID har erhållit tillräcklig kunskap för att kunna använda Företagshemligheterna.

BID har fått del av del företagshemliga informationen genom följande dokument, samt möte, presentationer och samtal.

Företagshemligheterna A-I	Dokument som beskriver Företagshemligheterna A-I
A - Grundläggande modell	Dokument D1 - sid. 9–16 Dokument D2 - sid. 6–15 Dokument D3 - sid. 2–15 Dokument D4 - sid. 2 Dokument D5 - sid. 12–14, 21–26

	<p>Dokument D6 - sid. 2 Dokument D7 Dokument D9 - sid. 6–8 Dokument D10 Dokument D11 - sid. 4–16 Dokument D12 Dokument D13 Dokument D15 - punkt 11–13, 19–20, 43–44, 47 Dokument D17 Dokument D18 - sid. 2–5, 8–10 Dokument D20 - sid. 5–10 Dokument D21 - sid. 3–6, 10 Dokument D22 Dokument D23 Dokument D24 Dokument D25 Dokument D27 Dokument D30 Dokument D31 Dokument D32 Dokument D33 Dokument D34 Dokument D35 Dokument D36 Dokument D37 Dokument D38</p>
B - Operatörsoberoende	<p>Dokument D1 - sid. 3, 9–12, 14–16 Dokument D2 - sid. 4, 6–8, 12, 15 Dokument D3 - sid. 2–8, 10–14, 16 Dokument D4 - sid. 2 Dokument D5 - sid. 20–23 Dokument D6 - sid. 2 Dokument D7 - sid. 1, 4–5, 7–12 Dokument D9 Dokument D10 Dokument D11 Dokument D12 Dokument D13 Dokument D15 Dokument D17 Dokument D18 Dokument D20 Dokument D21 Dokument D22 - sid. 3, 5–7, 9–10, 12–13 Dokument D23 Dokument D24 Dokument D25 Dokument D27 Dokument D30 Dokument D31 Dokument D32 - sid. 3 ff Dokument D33 Dokument D34 - sid. 3–5</p>

	Dokument D35 Dokument D36 Dokument D37 Dokument D38
C - Förenlighet med WPKI-standarderna	Dokument D3 - sid. 2, 10–14, 18 Dokument D4 - sid. 2 Dokument D5 - sid. 14–26 Dokument D6 - sid. 2 Dokument D22 - sid. 5, 9–13
D - Säkerhetsmetoder för att skydda nycklar sparade i mobilapplikationen	Dokument D1 - sid. 9, 11, 14–16 Dokument D2 - sid. 15 Dokument D3 - sid. 5, 7–8 Dokument D5 - sid. 12–13, 21–26 Dokument D7 Dokument D9 Dokument D11 sid. 14–15 Dokument D14 - sid. 7 Dokument D15 - punkt 43–44, 47 Dokument D17 Dokument D18 - sid. 3, 10 Dokument D20 - sid. 5–6, 14–16 Dokument D21 - sid. 3–6, 10 Dokument D22 - sid. 6 Dokument D23 Dokument D24 Dokument D25 Dokument D27 Dokument D30 Dokument D31 Dokument D32 Dokument D33 Dokument D34 Dokument D35 Dokument D36 Dokument D37 Dokument D38 Mejl från M.W. till H.N. och M.A. den 23 augusti 2010
E - Processerna	Dokument D1 Dokument D2 - sid. 6–14 Dokument D3 - sid. 2–6, 10–15 Dokument D7 Dokument D9 Dokument D11 Dokument D12 Dokument D13 Dokument D14 - sid. 2–16 Dokument D15 - punkt 8, 11–13 Dokument D16 Dokument D17 Dokument D18 - sid. 2–7 Dokument D20 - sid. 5–10 Dokument D21 - sid. 7

	Dokument D22 Dokument D25 Dokument D27 Dokument D30 Dokument D31 Dokument D32 Dokument D33 Dokument D34 Dokument D35 Dokument D36 Dokument D37 Dokument D38
F - Aktiv uppkoppling	Dokument D1 - sid. 10–12, 14 Dokument D2 - sid. 6–8 Dokument D3 - sid. 4–6 Dokument D4 Dokument D5 Dokument D6 Dokument D7 - sid. 8–9 Dokument D9 Dokument D10 Dokument D11 Dokument D12 Dokument D13 Dokument D15 Dokument D17 Dokument D18 Dokument D20 Dokument D21 Dokument D22 - sid. 6–7, 12–13 Dokument D23 Dokument D24 Dokument D25 Dokument D27 Dokument D30 Dokument D31 Dokument D32 Dokument D33 Dokument D34 Dokument D35 Dokument D36 Dokument D37 Dokument D38
G - Pull-initiering	Dokument D1 - sid. 9 Dokument D2 - sid. 6–8 Dokument D3 - sid. 4, 6, 14 Dokument D4 Dokument D5 - sid. 17–20 Dokument D6 Dokument D7 - sid. 4, 9 Dokument D9 - sid. 4, 6 Dokument D10 Dokument D11 - sid. 4–5

	Dokument D12 Dokument D13 Dokument D15 - punkt 12–13, 19–20 Dokument D17 Dokument D18 - sid. 3, 5, 7 Dokument D20 - sid. 4, 8–9 Dokument D21 - sid. 3 Dokument D22 - sid. 7 Dokument D23 Dokument D24 Dokument D25 Dokument D27 Dokument D30 Dokument D31 Dokument D32 Dokument D33 Dokument D34 Dokument D35 Dokument D36 Dokument D37 Dokument D38
H - Systemsäkerhet	Dokument D1 - sid. 14–16 Dokument D2 Dokument D3 - sid. 7–9 Dokument D5 - sid. 15, 23–25 Dokument D7 - sid. 9–11 Dokument D9 - sid. 15–18 Dokument D11 - sid. 13–16 Dokument D14 - sid. 6–7 Dokument D17 - sid. 13–16 Dokument D18 Dokument D20 - sid. 5–6 Dokument D21 - sid. 6 Dokument D22 - sid. 8 Dokument D23 Dokument D24 Dokument D27 Dokument D30 - sid. 3–5, 7–8, 10–11 Dokument D31 Dokument D32 Dokument D33 Dokument D34 Dokument D35 Dokument D36 Dokument D37 Dokument D38 - sid. 12–13 Mejl från M.W. till Hans Nordberg och M.A. d en 23 augusti 2010
I — Hopplösning	Dokument D11 Dokument D15 - punkt 5, 8 Dokument D16 - sid. 3, 5–6

	Dokument D20 Dokument D21 Mejl från M.W. till M.A.
--	--

Utöver D-dokumenten har Accumulate delat information med BID muntligen vid möten, via telefonsamtal och mejl.

4.1.4 Angreppet på företagshemligheterna

BID har i målet påstått att BID:s egen lösning av operatörsoberoende Mobilt BankID i vart fall delvis bygger på BID:s tidigare lösningar och skulle utgöra en naturlig utveckling av dessa. Detta bestrids. Accumulate gör gällande att Mobilt BankID inte kan ha byggts utifrån BID:s kravlista, att BID innan bolaget träffade Accumulate saknade kunskap om Företagshemligheterna, att Företagshemligheterna inte var kända eller röjdes genom patentet, samt att det föreligger uppseendeväckande likheter mellan Mobilt BankID och Accumulates lösning.

BID:s Mobilt BankID lanserades till användare i juni 2011. Mobilt BankID utgör ett system och lösningar för en säker och operatörsoberoende mobil eID-lösning som fungerar med ett programsystem i ett multi-tier-nätverk.

Utan information från Accumulate hade BID inte kunnat bygga Mobilt BankID på det sätt som skett. Mobilt BankID bygger på och innehåller motsvarande lösningar som Accumulates lösning.

Oavsett om BID, efter att ha fått Accumulates lösning presenterad för sig, tyckte att lösningen var sådan att de borde ha kunnat komma på den själva, så hade varken BID eller någon annan än Accumulate en sådan lösning.

BID utnyttjade och utnyttjar Företagshemligheterna genom att utveckla, lansera och bjuda ut Mobilt BankID. Utnyttjandet är pågående och sker löpande.

Det nuvarande Mobilt BankID är ur ett funktionsperspektiv detsamma som det som lanserades år 2011. Den nuvarande Mobilt BankID-lösningen utnyttjar, precis som den tidigare lösningen, Accumulates företagshemligheter, konfidentiella information och Verk för åstadkommande av ett system för mobil eID fungerande i ett multi-tiernätverk.

4.1.5 Avtalsbrott

Accumulate och BID har ingått Sekretessavtalen. Den företagshemliga information som Accumulates talan gäller utgör också konfidentiell information enligt avtalen. BID har genom avtalen förbundit sig att inte röja eller utnyttja denna information. BID har angripit Accumulates företagshemligheter (tillika konfidentiella information). BID har således samtidigt brutit mot sina åtaganden enligt avtalen.

BID har vidare i Sekretessavtalen åtagit sig att inte för annan avslöja konfidentiell information, bestående i varje upplysning av teknisk, kommersiell eller annan art som inte redan var allmänt känd eller känd av BID. Av p. 10 i PoC-avtalet framgår uttryckligen att BID förbundit sig att inte för egen eller annans räkning använda sådan konfidentiell information. Motsvarande gäller även implicit enligt sekretessavtalet från den 7 april 2010. Sekretessåtagandet avser alla upplysningar som utbyts mellan parterna från 2010 när kontakterna mellan parterna inleddes.

Det krävs således inte att upplysningarna är kvalificerade på så sätt att ett röjande av dem t.ex. skulle vara ägnat att medföra skada i konkurrenshänseende. Vidare ska uttrycket ”allmänt känt” tolkas enligt sin ordalydelse. Det innebär att alla upplysningar som inte var kända för allmänheten omfattas av Sekretessavtalen.

Den information som Accumulate överlämnat till BID under deras samarbete, inklusive Företagshemligheterna A-I och information om ME-systemet, utgör sådana upplysningar som omfattas av Sekretessavtalen.

Vidare framgår det av sekretessavtalet från den 7 april 2010 att avtalet är gällande så länge informationen behåller karaktären av konfidentiell information. De upplysningar som Accumulate har presenterat och överlämnat till BID är inte heller nu allmänt kända och har således behållit sin konfidentiella karaktär. BID är fortfarande bundet av sekretess och har varit det sedan 2010.

BID har utnyttjat den konfidentiella informationen vid framtagandet, lanseringen och användandet av Mobilt BankID. BID har också överlämnat den konfidentiella informationen till Cybercom. Utnyttjandet respektive röjandet innebär var för sig väsentliga brott mot Sekretessavtalen.

Accumulate har sedan början av 2011 informerat BID om att BID utnyttjat och utnyttjar den konfidentiella informationen. BID:s utnyttjande av Företagshemligheterna och brott mot Sekretessavtalen är närbesläktade och avser samma händelseförlopp. Företagshemligheterna omfattas av Sekretessavtalen och Sekretessavtalen har utgjort en del i Accumulates strategi att hålla Företagshemligheterna hemliga.

4.1.5.1 Reklamation

Accumulate har tidigare påkallat skiljeförfarande mot BID, med anledning av BID:s brott mot Sekretessavtalen. BID anförde i skiljeförfarandet, innan avtalsgrunden åberopades i denna domstolsprocess, att domstolsprocessen utgjorde ”precis samma sak” som brottet mot Sekretessavtalen. BID:s påstående om bristande reklamation som framförts i denna domstolsprocess är således en ren efterhandskonstruktion.

Skiljeförfarandet inleddes som ett förenklat SCC-förfarande. BID inkom den 9 juli 2018 med 40 sidors yttrande (SI) i sak utan att nämna något om bristande reklamation. Att BID först i juli 2019, ett år senare, gjorde gällande denna invändning visar att BID

självt uppfattat att Accumulate reklamerat avtalsbrotten och under alla förhållanden har BID försuttit möjligheten att göra invändningen gällande.

4.1.6 Upphovsrättsintrång

4.1.6.1 Verken

Accumulate har tagit fram omfattande supportmaterial, som består av dokument som åskådliggör hur funktionaliteten i ME-systemet uppnås (presentationer, projektpromemorior, handledningar, manualer, handböcker, ritningar och funktionsbeskrivningar). Supportmaterialet/Verken är skyddade som litterära och konstnärliga verk enligt upphovsrättslagen. Verken består av D1-D22, D25 och D27-D38.

Upphovsmän till Verken är M.W. och S.H.. M.W. och S.H. har överlåtit de ekonomiska rättigheterna till Verken till Accumulate. Accumulate har därför uteslutande rätt att förfoga över Verken.

4.1.6.2 BID:s intrång i Verken

Accumulate översände under perioden januari till september 2010 Verken till programvarorna i ME-systemet till BID, D1-D22, D25 och D27-D38.

Det hade enligt Accumulates mening inte varit möjligt för BID att på så kort tid ta fram Mobilt BankID utan att framställa exemplar av Verken. Exemplarframställningen har genomförts genom mejlande av Verken internt och externt, framför allt till Cybercom.

BID har haft god kännedom om Accumulates upphovsrätt till Verken. Intrånget har således skett med uppsåt eller oaktsamhet från i vart fall oktober 2010, och pågår fortfarande.

4.1.7 Ersättning och skadestånd

Det hypotetiska händelseförloppet är att BID skulle ha tecknat ett licensavtal med Accumulate och att Accumulates skulle ha erhållit licensersättning. Det verkliga händelseförloppet är att BID utvecklade Mobilt BankID baserat på Accumulates lösning, och därmed besparade sig den kostnaden och drog nytta av Accumulates lösning.

På grund av preskriptionsreglerna ska Accumulates skada i form av uteblivna licensintäkter räknas från den 1 juni 2012.

Under 2010 diskuterade parterna ett avtal på minst fem år med två års uppsägningstid. Licensavgiften var volymbaserad och kopplad till antalet användare. I takt med att antalet användare ökade skulle således licensavgiften också öka. Något sådant avtal kom emellertid inte till stånd eftersom BID bestämde sig för att inte gå vidare.

I det hypotetiska händelseförloppet hade värdet av licensavtal inte förhandlats och beslutats av parterna utan ska beräknas utifrån allmänna förmögenhetsrättsliga och köprättsliga principer, vilket innebär att skälig licensavgift ska utgå.

4.1.7.1 Skadestånd för BID:s otillåtna utnyttjande av Företagshemligheterna

Vid parternas licensavtalsförhandlingar 2010 diskuterades ett rabatterat pris för ett femårigt avtal. Det diskuterade priset byggde på en volymbaserad ersättningsmodell. För Accumulate var detta ett strategiskt viktigt avtal som skulle ge bolaget och dess programvarusystem ME en stark position och plattform för framtida expansion och försäljning av licenser och tjänster i Norden och internationellt. För ett svenskt bolag var ett samarbete med den dominerande aktören på marknaden för eID inom den finansiella sektorn av stort strategiskt värde och BID skulle ha utgjort ett viktigt referensobjekt för Accumulate.

Mot bakgrund av dessa omständigheter saknar den mellan parterna diskuterade rabatterade licensavgiften relevans för bestämmande av skadeståndet för det obehöriga användandet.

Skadeståndet ska istället bestämmas mot bakgrund av BID:s intäkter från försäljningen av licenser och tjänster till Mobilt BankID. Eftersom huvuddelen av denna försäljning skett till aktieägare i BID kan det dock antas att försäljningen skett på villkor som inte är fullt marknadsmässiga. Det kan antas att aktieägarna fått lägre priser än vad som hade tagits ut vid en försäljning till kunder på armlängds avstånd på marknadsmässiga villkor. BID:s faktiska intäkt måste därför uppjusteras till vad den hade varit om försäljningen skett på marknadsmässiga villkor. Det är detta som motsvarar den nytta BID dragit av sitt obehöriga utnyttjande.

Skadeståndet ska inte understiga Accumulates ordinarie listpris för ett licensavtal med den faktiska volym som BID haft för Mobilt BankID under den i målet aktuella perioden. Under 2011 var listpriset för en ME-licens för eID 10 kr per slutanvändare och år. Fr.o.m. 2012 var listpriset för en ME-licens för eID 25 kr per användare och år. Skadeståndet har beräknats genom att multiplicera ovan angivna licensavgifter (10 kr per användare och år för 2011, 25 kr per användare och år för 2012 och efterföljande år) med antalet användare per år.

Accumulate har rätt till ersättning motsvarande uteblivna licensintäkter för tiden från fem år före talans väckande. Antalet användare i denna del för år 2012 har beräknat som 7/12 av det totala antalet användare för året.

År	Antal användare	Licensavgift
juni-december 2012	244 978	6 124 450 kr
2013	1 529 548	38 238 700 kr
2014	3 166 983	79 174 575 kr

2015	4 693 833	117 345 825 kr
2016	5 733 350	143 333 750 kr
2017	6 536 012	163 400 300 kr
2018	7 014 739	175 368 475 kr

Summa: 722 986 075 kronor

Accumulate hade under många år investerat stora belopp och tusentals oavlönade timmar i utveckling av säkra transaktionslösningar baserade på mobila applikationer. Utvecklingskostnaderna fram till och med 2010 kan beräknas till lägst 30 miljoner kronor.

ME-systemet innehöll en innovativ och unik lösning som skapade ett effektivare, billigare och mer flexibelt sätt att genomföra säkra mobila transaktioner. Värdet av ME-systemet låg i Företagshemligheterna och Accumulates konfidentiella information som Accumulate hade skapat på egen hand.

Företagshemligheterna som återfinns i Accumulates lösning har varit helt avgörande för att det tekniskifte som innebar en övergång från ett SIM-kortsbaserat operatörsberoende säkerhetssystem (BIM) till ett mjukvarubaserat egenkontrollerat system (Mobilt BankID) kunde börja genomföras i och med lanseringen av Mobilt BankID i juni 2011.

Accumulate har haft ett uppenbart intresse av att Företagshemligheterna inte användes utan bolagets tillstånd. Genom angreppet har Accumulate förlorat sin position och sitt förtroende som innovationsbolag och innehavare av rättigheterna till en unik produkt inom den s.k. Fintech-sektorn. Bolagets investeringar i forskning och utveckling har till stor del gått till spillo och värdet på ME har sjunkit dramatiskt. Bolaget har drabbats av uteblivna vinster på avsevärda belopp.

De ekonomiska skadorna för Accumulate avspeglar sig i de avsevärda vinster som BID och bankerna hittills gjort genom att obehörigen använda Företagshemligheterna. Dessa vinster har uppkommit dels genom intäkter på försäljningen av licenser och tjänster till Mobilt BankID, dels genom lägre kostnader.

BID och användarna av Mobilt BankID har hittills gjort mycket stora kostnadsbesparingar genom att utnyttja Företagshemligheterna i Mobilt BankID. Om BID inte hade utnyttjat Företagshemligheterna, hade BID tvingats fortsätta att använda och sälja licenser till den mycket dyrare SMS-baserade lösningen, BIM.

BID:s angrepp hämmar vidare på ett allvarligt sätt framtida forskning och utveckling samt innovationer inom den för samhället i stort så viktiga Fintech-sektorn, vars syfte är att tillhandahålla finansiella tjänster genom nyttjandet av mjukvara och modern teknologi.

Med hänsyn till de omständigheter som redovisats ovan föreligger enligt Accumulates uppfattning förutsättningar att fastställa det allmänna skadeståndet till ett avsevärt belopp.

IPQ, som anlåtats av Accumulate, har i sitt första utlåtande beräknat att värdet av den nytta som BID haft av Mobilt BankID i Sverige under tiden 2012–2018 uppgår till 2 376 000 000 kronor. BID har således gjort avsevärd vinning på att olovligen använda Accumulates företagshemligheter. Accumulate har dock valt att begränsa sitt yrkande om allmänt skadestånd till 500 000 000 kronor.

4.1.7.2 Ersättning för BID:s brott mot Sekretessavtalen

Accumulate har rätt till ersättning på grund av BID:s brott mot Sekretessavtalen som har orsakat Accumulate skada. BID:s skyldighet att ersätta Accumulate för skada p.g.a. avtalsbrott är inte begränsad till de senaste fem åren före talans väckande.

Detta innebär att Accumulates skada p.g.a. avtalsbrottet även omfattar den licensavgift som Accumulate skulle ha erhållit för perioden oktober 2011 - maj 2012. Antalet användare i denna del för år 2012 har beräknat som 5/12 av det totala antalet användare för året.

Tidsperiod	Antal användare	Licensavgift
oktober-december 2011	28 600	286 000 kr
januari-maj 2012	174 984	4 374 600 kr

Summa: 4 660 600 kronor

Den konfidentiella informationen överensstämmer till sitt innehåll med Företagshemligheterna.

Accumulates skada p.g.a. BID:s brott mot Sekretessavtalen uppgår till den licensersättning som Accumulate gått miste om genom avtalsbrottet under perioden oktober 2011 till december 2018. Skadan uppgår till 727 646 675 kr.

4.2 BID

4.2.1 Inledning

Mobilt BankID utan SIM-kort kallas i BID:s framställning för BUS, efter projektnamnet BankID i mobil utan SIM.

BID har inte utnyttjat Accumulates företagshemliga information, brutit mot något avtalat sekretessåtagande gentemot Accumulate eller begått intrång i upphovsrätt som tillkommer Accumulate vid utvecklingen av eller användningen av BUS.

BUS är inte baserat på sådan företagshemlig information som tillhörde Accumulate,

Information som omfattades av avtalat sekretessåtagande mellan BID och Accumulate, eller information som skyddades av upphovsrätt. BUS är över huvud taget inte baserat på information från Accumulate.

BID har alltsedan 2002 självt och i samarbete med olika leverantörer utvecklat den know-how och det tekniska ramverk som ligger till grund för BUS. BUS är baserat på principiellt kända koncept och BID:s och Cybercoms know-how bl.a. från tidigare tjänster i tjänstefamiljen BankID; BPF, BPK och BIM (definitioner, se avsnitt 6.3.3.3 nedan). BUS har i sina detaljer utvecklats av BID:s leverantör Cybercom utifrån en av BID uppställd funktions-specifikation. Ingen information från Accumulate har kommit till användning i BID och Cybercoms utveckling av BUS.

Accumulate var en av flera leverantörer som fick möjlighet att delta i BID:s upphandling av produkter/tjänster i samband med utveckling av BUS. Upphandlingen baserades på en av BID upprättad kravlista. Det bestrids att BID inte skulle ha kunnat utveckla BUS utan utnyttjande av information från Accumulate. Vid aktuell tidpunkt var BID och Cybercom mycket kunniga och resursstarka aktörer inom det aktuella teknikområdet. Kravlistan är inte baserad på någon information som BID har fått del av från Accumulate.

4.2.2 Företagshemlighet A-I utgör inte företagshemligheter

De företagshemligheter som Accumulate gör gällande i målet, Företagshemlighet A-I, är för oklart definierade, allmänt hållna och inbördes innehållsmässigt överlappande för att kunna utgöra företagshemligheter. De uppfyller heller inte företagshemlighetslagens krav på företagshemlig information.

I den utsträckning kränkningar av Accumulates företagshemligheter påstås ha skett i tiden innan den 1 juli 2018 uppfyller informationen i Företagshemlighet A-I inte kraven i 1 § lag (1990:409) om skydd för företagshemligheter. Företagshemlighet A-I

utgör inte: 1) ”information om affärs- eller driftförhållanden”, 2) ”i en näringsidkares rörelse”, 3) ”som näringsidkaren håller hemlig”, och 4) “vars röjande är ägnat att medföra skada för honom i konkurrenshänseende”.

I den utsträckning kränkningar av Accumulates företagshemligheter påstås ha skett kontinuerligt i tiden och pågått efter den 1 juli 2018 uppfyller informationen i Företagshemlighet A-I inte kraven i 2 § lag (2018:558) om företagshemligheter. Företagshemlighet A-I avser inte: 1) ”affärs- eller driftförhållanden i en näringsidkares rörelse”; 2) informationen är ”allmänt känd hos eller lättillgänglig för den som normalt har tillgång till information av det aktuella slaget”; 3) Accumulate har inte vidtagit ”rimliga åtgärder för att hemlighålla” informationen; och 4) röjandet av denna information är inte ”ägnat att medföra skada i konkurrenshänseende” för Accumulate.

Innehållet i Företagshemlighet A-I har utvecklats av andra än Accumulate, var notoriskt kända som sådana och ingick i fackmannens allmänna ”verktygslåda” samt var givna utgångspunkter för utvecklingen av BUS. Den information som Accumulate påstår utgör företagshemligheter är inte heller så kvalificerad, vare sig betraktad i sig eller sammanställd, att ett röjande därav är ägnat att orsaka Accumulate skada i konkurrenshänseende. Accumulate har inte heller hållit informationen hemlig. Informationen ifråga har spridits av Accumulate och andra bland annat i marknadsföringssyfte på internet i början av 2012. Därefter har den information om ME-systemet som Accumulate påstår utnyttjats i BUS inte längre haft legalt skydd som företagshemlighet. Därtill framgick den helt eller delvis av de lösningar baserade på Accumulates teknik som fanns fritt tillgängliga på marknaden år 2010.

4.2.3 BID har inte fått del av företagshemligheter

BID bestrider att dokument D1-D40 innehåller företagshemlig information. BID vitsordar att bolaget under 2010 fått del av följande D-dokument i fysisk eller digital form från Accumulate:

- D3, D4/D6 (identiska), D8, och D13, vilka är powerpointpresentationer som upprättats av Accumulate inför möten som hållits mellan parterna.
- D19, D20, D21 och D25, vilka är dokument som upprättats av Accumulate inför och i samband med Accumulates POC-leverans.
- D15 som är Accumulates svar på BID:s kravlista.
- D11 som är en översiktlig systembeskrivning av ME-systemet.
- D18 som är en översiktlig säkerhetsutvärdering av ME-systemet.
- D16 som är Accumulates svar på frågor från BID om hopplösningen i ME-systemet

Ovanstående dokument har delats av Accumulate i marknadsföringssyfte och innehåller inte företagshemlig information. I övrigt bestrids att någon ytterligare dokumentation eller information överlämnats, visats eller på annat kommunicerats från Accumulate till BID.

BID vitsordar att möten med Accumulate hållits den 18 februari, 25 mars, 26 mars, 31 mars, 9 april, 29 april, 17 maj, 25 maj, 17 juni, 21 juni och 10 augusti 2010. Därutöver hölls ett möte om avtalsmodell och pris den 17 september 2010. Vad Accumulate anfört om innehållet i dessa möten kan emellertid inte vitsordas. Inte heller vitsordas vilka dokument som förevisats vid dessa möten. Samtliga dessa möten var så vitt BID och dess vittnen kan minnas av normallängd, dvs. en timme eller två. Det bestrids att ytterligare möten ägt rum.

BID och/eller det av BID anlitate företaget Cybercom har haft egen, självständig kunskap om de förhållanden som Accumulate påstår utgör företagshemligheter innan BID kom i kontakt med Accumulate.

BID vitsordar att parterna undertecknat sekretessavtal av den 7 april 2010 samt Proof of Concept-avtalet med bilagor (POC-avtalet) den 2 juli 2010. Enligt sekretessavtalet

av den 7 april 2010 åtog sig parterna att inte röja konfidentiell information mottagen från den andra parten. Enligt POC-avtalet åtog sig parterna att inte röja eller utnyttja konfidentiell information mottagen från den andra parten. Det noteras att POC-avtalet enligt sina villkor ersatte tidigare reglering av sekretess mellan parterna och avsåg samtlig information som erhållits från Accumulate med förbehåll om sekretess. Åtagandet enligt POC-avtalet att inte röja eller nyttja konfidentiell information mottagen från den andra parten var tidsbegränsat och gällde under fem år från den 2 juli 2010. I tiden därefter har BID således fritt kunnat utnyttja all information som erhållits från Accumulate och något ersättningsansvar kan inte göras gällande för utnyttjande eller röjande under sådan tid. Det bestrids att senare träffat tilläggsavtal avseende informationsutbyte med Swishprojektet innefattar någon ändring av denna begränsning i POC-avtalet.

BID har inte innan sekretessavtalet den 7 april 2010 haft skäl att utgå från eller annars uppfattat att diskussionen fördes under förbehåll om att den erhållna informationen utgjorde företagshemligheter som inte fick röjas eller utnyttjas. BID har inte heller haft skäl att uppfatta att Accumulate var av uppfattningen att sådant förbehåll förelåg.

Det vitsordas att BID som en avtalad del av POC-avtalet avseende ME-systemet laddat ner och installerat programvaran i objektкод (maskinläsbar form) avseende klientdelen av ME-systemet i en mobiltelefon och därefter testat funktionaliteten i de avseenden som föreskrivits av BID i POC-avtalet.

4.2.4 BID har inte angripit Accumulates företagshemligheter

BID har inte obehörigen utnyttjat eller röjt Accumulates företagshemligheter. Varken BUS, dess källkod, kravlistan, funktionsspecifikationen och/eller förberedande designmaterial eller något annat material hänförligt till BUS innefattar, utnyttjar eller röjer någon företagshemlighet som tillhör Accumulate. BUS är resultatet av

tillämpning av känd teknik och ett eget självständigt utvecklingsarbete av BID och Cybercom.

BID kan inte vitsorda någonting avseende påstådda överensstämmelser mellan BUS och Accumulates påstådda företagshemligheter. Eventuella överensstämmelser är inte orsakade av att BID angripit Accumulates påstådda företagshemligheter. BID:s kontakt med Accumulate och utvärdering av Accumulates ME-system som möjlig bas för anpassning och vidareutveckling i BUS-projektet var motiverat av att ME-systemet uppfattades ligga inom ramen för det designkoncept för BUS som BID redan tidigare etablerat. Funktioner som må ha förelegat i Accumulates lösning hade följaktligen identifierats som önskvärda redan innan BID och Accumulate hade kontakt. Därtill kommer att många av dessa funktioner avser allmänna och kända koncept som inte utvecklats, men möjligen även använts, av Accumulate.

Det bestrids särskilt att eventuella likheter i funktion eller användargränssnitt mellan BUS och Accumulates lösning innebär att likadana tekniska implementeringar därav har kommit till användning.

I den mån de D-dokument som BID vitsordat har mottagits från Accumulate skulle anses innehålla företagshemlig information som tillkom Accumulate har dessa dokument mottagits av BID, kommunicerats internt och lagrats elektroniskt. Dessa förfoganden har varit avsedda och nödvändiga för att uppfylla syftet med att informationen överlämnades från Accumulate till BID. BID har därför haft fog för att uppfatta det som lovliga åtgärder och dessa åtgärder har därför varit behöriga. Informationen i dessa dokument har dock inte utnyttjats eller röjts inom ramen för utvecklingen av BUS.

Ingen information som BID har mottagit från Accumulate har överförts till Cybercom.

4.2.5 Särskilt om vilken lagstiftning som tillämplig i målet

Övergångsreglerna till nu gällande FHL (SFS 2018:558) anger att den upphävda lagen (1990:409) om skydd för företagshemligheter fortsatt ska tillämpas avseende angrepp på en företagshemlighet som har utförts före ikraftträdandet. Den nya lagen är alltså endast tillämplig på angrepp som skett eller alltjämt är pågående efter lagens ikraftträdande den 1 juli 2018.

För det fall domstolen skulle finna att BID angripit Accumulates företagshemligheter bestrids att angripandet skulle vara alltjämt pågående efter den 1 juli 2018. Därav följer att FHL i dess äldre lydelse är tillämplig i målet.

4.2.6 Accumulates krav är preskriberade

Accumulates fordran avseende utnyttjande av företagshemligheterna är preskriberad såvitt avser tid tidigare än fem år före dagen för talans väckande. Talan ska anses väckt den 7 juni 2017. Därmed kan Accumulate inte erhålla ersättning för skada som inträffat före den 7 juni 2012. Talan är i vart fall väckt tidigast den 23 maj 2017.

BUS lanserades under oktober 2011 vilket innebär att om domstolen skulle komma fram till att BUS utnyttjar påstådda företagshemligheter så har dessa röjts i samband med lanseringen. Påstådda företagshemligheter har även röjts genom publiceringen av Accumulates s.k. lightversion på internet i början av 2012. Fullbordad skada avseende påstådda företagshemligheter uppkom vid respektive tillfälle. Därefter har den information om ME-systemet som Accumulate påstår utnyttjats i BUS inte längre haft legalt skydd som företagshemlighet.

Utnyttjande i tiden därefter kan därmed inte leda till ersättningskyldighet enligt företagshemlighetslagen eller utgöra avtalsbrott.

Under alla förhållanden är utebliven vinst i anledning av avtal som Accumulate påstår sig ha förlorat eller inte kunnat ingå p.g.a. BID:s åberopade agerande mer än fem år innan talans väckande, preskriberade.

4.2.7 *Avtalsbrott*

BID bestrider att avtalsbrott kan utgöra en självständig rättslig ansvarsgrund i detta mål i förhållande till påstått angrepp på företagshemlighet. Accumulates yrkanden bestrids dock även på avtalsrättslig grund om domstolen skulle vara av annan uppfattning. BID åberopar i detta avseende samma omständigheter som åberopas för företagshemlighetsgrunden.

BID har inte brutit mot sekretessbestämmelserna i vare sig sekretessavtalet eller PoC-avtalet, genom att utnyttja eller röja konfidentiell information i form av i målet påstådda företagshemligheter.

PoC-avtalet innebär att BID:s sekretessförpliktelse avseende erhållen information från Accumulate, med ändring av sekretessavtalet, begränsats till fem år efter PoC-avtalets ingående (t.o.m. 1 juli 2015). I tiden därefter har BID således fritt kunnat utnyttja all information som erhållits från Accumulate och något ersättningsansvar kan inte göras gällande för utnyttjande eller röjande under sådan tid. Det bestrids att senare träffat tilläggsavtal avseende informationsutbyte med Swishprojektet innefattar någon ändring av denna begränsning i PoC-avtalet.

4.2.7.1 *Preskription och reklamation*

Accumulates fordran avseende brott mot sekretessavtal är preskriberad såvitt avser tid tidigare än fem år före dagen för talans väckande. Talan ska anses väckt den 7 juni 2017. Därmed kan Accumulate inte erhålla ersättning för skada som inträffat före den 7 juni 2012. Talan är i vart fall väckt tidigast den 23 maj 2017.

Bestämmelsen i 6 § FHL är en inomobligatorisk bestämmelse som endast är tillämplig i den mån informationen har överlämnats under ett uttryckligt eller konkludent åtagande om att inte röja eller utnyttja denna. Bestämmelsen är utfyllande i förhållande till avtal som sekretessavtalet respektive sekretessåtagandet POC-avtalet och reglerar således ansvaret för brott mot en sådan förpliktelse.

Det skadeståndsansvar som kan komma ifråga avseende de aktuella sekretessåtagandena följer således av 6 § FHL. Preskriptionsbestämmelsen i 10 § FHL är därför tillämplig även i förhållande till denna avtalsrättsliga grund. Accumulate kan inte åberopa allmänna kontraktsrättsliga regler för att kringgå preskriptionsregeln. Accumulates kontraktsgrund sätter således inte bolaget i bättre läge än företagshemlighetslagen. Vad som har åberopats ovan angående preskription åberopas även för det påstådda avtalsbrottet.

Accumulate har under alla förhållanden haft att reklamera påstådda avtalsbrott inom skälig tid. Accumulate har inte framställt sådan reklamation rättidigt och har därför förlorat rätten att göra gällande de påstådda avtalsbrotten.

4.2.8 Upphovsrättsintrång

BID bestrider att D1-D22, D25 och D27-D38 (Verken) åtnjuter upphovsrättsligt skydd. Verken består företrädesvis av korta powerpointpresentationer som beskriver en teknisk lösning eller dokument av påtagligt eller uteslutande teknisk karaktär. Dessa dokument avspeglar inte upphovsmannens personlighet och uttrycker inte dennes kreativa kapacitet. BID lämnar det därför till domstolen att bedöma om något eller några av verken, eller några delar därav, skyddas av upphovsrätt, för det fall domstolen skulle finna det relevant.

För det fall något eller några av dokumenten D1-D22, D25 och D27-D38 skulle anses utgöra verk ska dessa verks skydd under alla omständigheter vara begränsat till ett direkt efterbildningsskydd med hänsyn till dokumentens innehåll.

För det fall något eller några av dokumenten D1-D22, D25 och D27-D38 skulle anses utgöra verk bestrider BID att rättigheterna till dessa tillkommer Accumulate.

BID har inte begått upphovsrättsintrång. Påståendet om upphovsrättsintrång bestrids. I den mån de D-dokument som BID vitsordat har mottagits från Accumulate har dessa dokument mottagits av BID, kommunicerats internt och lagrats elektroniskt. Denna exemplarframställning har varit avsedd och nödvändig för att uppfylla syftet med att informationen överlämnades från Accumulate till BID. BID har därför haft fog för att uppfatta exemplarframställningen som lovlig. Denna exemplarframställning utgör därför inte upphovsrättsintrång.

Inga D-dokument har tillgängliggjorts till allmänheten av BID. BID har särskilt inte tillgängliggjort dokumenten för Cybercom.

4.2.9 Ersättning

4.2.9.1 Uppsåt och oaktsamhet

BID bestrider att bolaget uppsåtligt eller av oaktsamhet obehörigen utnyttjat företagshemligheterna, brutit mot något avtalat sekretessåtagande eller gjort intrång i någon upphovsrätt till verken.

4.2.9.2 Skälig ersättning för BID:s utnyttjande i form av
B U S

BID bestrider Accumulates sätt att beräkna den skäliga ersättningen. BID bestrider att 50 000 kr utgör skälig ersättning för de upphovsrättsligt relevanta förfoganden som påstås i målet.

Någon motsvarande rätt till skälig ersättning föreligger inte enligt FHL respektive allmänna kontraktsrättsliga principer. För det fall domstolen skulle finna att BID angripit Accumulates företagshemligheter, eller brutit mot avtalat sekretessåtagande gentemot Accumulate, skulle denna ersättning beräknas utifrån ett hypotetiskt antagande om vad Accumulate skulle varit berett att licensiera de aktuella rättigheterna till BID för. Denna ersättning skulle som högst uppgå till ett belopp som beräknas enligt parternas POC-avtal, och avgivandet av det därtill kopplade förhandlade erbjudandet daterat den 20 september 2010, ("Revised Offer").

Accumulates priser, vare sig det är listpriser eller ej speglar inte heller värdet på den know-how/upphovsrätt som är i fråga utan är priset för tillhandahållande av ett utförande i form av ME-plattformen, dvs. ett komplett system/tjänst. Endast en fraktion av priset kan spegla värdet av know-how/upphovsrätt som sådana.

Om Accumulate menar att Accumulate p.g.a. BID:s påstådda angrepp på företagshemlighet/intrång i upphovsrätt/avtalsbrott har gått miste om vinsten från ett licensavtal med BID kan den skada som detta har inneburit för Accumulate inte överstiga vad Accumulate faktiskt begärde av BID vid tiden för PoC-avtalet, dvs. det priserbjudande som utgör Revised Offer. Accumulate kan inte bli försatt i ett bättre läge än om den påstådda skadegörande handlingen inte hade inträffat. Skulle domstolen finna det möjligt att döma ut ersättning motsvarande skälig ersättning för angrepp på företagshemligheter eller avtalsbrott kan således denna ersättning inte överstiga vad Accumulate faktiskt begärt enligt Revised Offer. Den på detta sätt beräknade ersättningen utifrån BID:s faktiska användarantal vid varje årsslut under

tiden 2011–2018, uppgår till 15 243 209 kr. Motsvarande ersättning för tiden maj 2012–2018, dvs. fem år före talans väckande uppgår till 14 167 155 kr, vilket skulle motsvara värdet av Accumulates tillhandahållande av ME-systemet, inte ersättning för rättigheter. Värdet på rättigheterna är lägre. BID bestrider att intäkten i sin helhet skulle utgöra vinst för Accumulate.

Ovan angiven ersättning hade dock inkluderat Accumulates tillhandahållande till BID av produkter och tjänster för vilka Accumulate skulle haft kostnader och beloppen motsvarar således inte utan överstiger värdet på påstådda företagshemligheter och/eller upphovsrätt.

Ett eventuellt licensavtal med BID har också förlorats under 2010 eller senast 2011 och alltså mer än fem år före talans väckande varför kravet i sin helhet är preskriberat.

4.2.9.3 Skadestånd avseende annan skada

BID bestrider de grunder som Accumulate anför som stöd för annan skada och att de kan motivera ersättning för icke-ekonomisk skada.

4.2.9.4 Avräkningsförbehåll

Accumulate yrkar ersättning för samma skäligen ersättning och annan skada i mål PMT 6877-17 och BID kan inte p.g.a. målens handläggning hos Patent- och marknadsdomstolen tvingas utge dubbel ersättning. Ett bifall till Accumulates talan skall således ske med förbehåll för BID:s rätt till avräkning för vad man kan eller har förpliktigats att utge i mål PMT 6877-17.

5 BEVISNING

På Accumulates begäran har partsförhör under sanningsförsäkran med S.H. hållits, liksom vittnesförhör med A.S., C.P., M.W. och S.Z.

Vidare har på Accumulates begäran förhör hållits med partssakkunniga O.S., C.B.2., S.M. och E.O..

På BID:s begäran har partsförhör under sanningsförsäkran med J.E. hållits, liksom vittnesförhör med K.T., H.N., J.S., R.C., A.H., S.G., N.H. och T.R..

Vidare har på BID:s begäran förhör hållits med partssakkunniga F.Ö. och C.F.D..

På begäran av såväl Accumulate som BID har vittnesförhör hållits med M.A., P.A., C.S. och M.A..

Domstolen har hållit syn på en film illustrerande Mobilt BankID, som Accumulate har visat, samt på en film som BID har visat. Accumulate har även åberopat ytterligare filmer.

Både Accumulate och BID har lagt fram omfattande skriftlig bevisning.

6 DOMSKÄL

6.1 Den ordning i vilken frågorna prövas

Patent- och marknadsdomstolen prövar först om BID i förtroende har fått del av företagshemligheter i samband med en affärsförbindelse med Accumulate. Prövningen sker i två steg; först vilken information som BID har fått del av, och därefter om informationen kan anses företagshemlig.

I nästa led prövar domstolen om BID vid utvecklingen av Mobilt BankID har utnyttjat Accumulates företagshemligheter.

Därefter prövar domstolen om BID har brutit mot sekretessavtal som parterna ingått.

Slutligen prövar domstolen om BID har gjort intrång i upphovsrätt tillhörig Accumulate.

6.2 Ska gamla eller nya företagshemlighetslagen tillämpas?

Accumulate gör i målet gällande att BID alltsedan 2010 gör obehörigt angrepp på Accumulates företagshemligheter genom att utnyttja desamma. Enligt Accumulate är angreppet pågående.

År 2010 gällde lagen (1990:409) om skydd för företagshemligheter (gamla företagshemlighetslagen). Lagen upphävdes den 1 juli 2018 när lagen (2018:558) om företagshemligheter (nya företagshemlighetslagen) trädde ikraft. Enligt övergångsregeln gäller den gamla lagen fortfarande för angrepp på en företagshemlighet som har utförts före ikraftträdandet.

Vidare uttalas i förarbetena (prop. 2017:18:200 s. 128) att den övergångsproblematik som kan uppstå i fråga om pågående angrepp bör lösas genom att ledning hämtas från vad som gäller inom straffrätten. Det innebär att i fråga om angrepp som har påbörjats men inte avslutats före ikraftträdandet ska den nya lagen tillämpas. – Uttalandet får, såvitt Patent- och marknadsdomstolen förstår, främst betydelse vid talan om förbud vid vite, vilket inte är aktuellt i målet. Ifråga om straff och skadestånd innebär övergångsregeln däremot inte någon avvikelse jämfört med vad som annars hade gällt enligt allmänna principer (a.prop. s. 127).

Slutsatsen är att den gamla företagshemlighetslagen ska tillämpas.

6.2.1 Tillämpliga bestämmelser

Enligt 1 § avses med företagshemlighet sådan information om affärs- eller driftförhållanden i en näringsidkares rörelse som näringsidkaren håller hemlig och vars röjande är ägnat att medföra skada för honom i konkurrenshänseende. Med information förstås både sådana uppgifter som har dokumenterats i någon form, inbegripet ritningar, modeller och andra liknande tekniska förebilder, och enskilda personers kännedom om ett visst förhållande, även om det inte har dokumenterats på något särskilt sätt.

Enligt 6 § ska den som uppsåtligen eller av oaktsamhet utnyttjar eller röjer en företagshemlighet hos en näringsidkare som han i förtroende har fått del av i samband med en affärsförbindelse med denne ersätta den skada som uppkommer genom hans förfarande.

Patent- och marknadsdomstolen tar i det följande ställning till bevisbörda och beviskrav vid tillämpning av dessa bestämmelser i målet.

6.3 Bevisbörda och beviskrav

6.3.1 Bevisbörda, omkastad bevisbörda

Såväl den gamla som den nya företagshemlighetslagen tillämpas i en rad vitt skilda sammanhang, vilket innebär att det kan vara svårt att säga generellt hur bevisning ska bedömas.

När påståendet är att svaranden i förtroende från käranden har fått del av företagshemligheter i samband med en affärsförbindelse måste bevisbördan ligga på käranden att visa att så har skett (se prop. 1987/88:155 s. 43, se även bl.a. AD 2020 nr 18 och Svea hovrätts dom den 20 oktober 2009 i T 6449-08 Dödsboet efter Lars-Erik

Jacobsson ./ Electrolux). Med tillämpning av bevissäkringsprincipen har käranden de bästa möjligheterna att säkra bevisning om vilken information som käranden har låtit svaranden ta del av, och att det är sådan information som käranden har hållit hemlig.

Om det väl har konstaterats att svaranden i förtroende har fått del av kärandens företagshemligheter kan det finnas skäl att överväga bevisbördans placering för att svaranden har utnyttjat företagshemligheterna. I den mån sådant utnyttjande förekommer är det typiskt sett inom svarandens egen sfär. Svaranden är oftast i en bättre position att säkra bevisning om sina egna åtgärder, medan motsatta förhållandet råder för kärandens möjlighet att säkra bevisning.

En tillämpning av omkastad bevisbörda riskerar dock att lägga en mycket tung börda på svaranden att, ofta långt i efterhand, bevisa hur en produkt har tagits fram genom eget arbete eller vilka praktiska och kommersiella åtgärder som vidtagits. Svaranden har inte nödvändigtvis dokumenterat sin verksamhet i detalj. En omkastad bevisbörda riskerar också att tvinga svaranden att, för att freda sig, lägga fram utredning som innefattar dess egna företagshemligheter.

Ett ytterligare skäl mot omkastad bevisbörda är att snarlika eller rentav identiska produkter går att få fram med helt skilda förfaranden (jfr. SOU 1983:35 s. 103 f).

Komparativt kan iakttas att behovet av att införa en omkastad bevisbörda eller presumtionsregel i mål om intrång i förfarandepatent utreddes under 1970- och 80-talen. Lagutskottet menade att det kan vara svårt, i vissa fall helt omöjligt, för en patenthavare i en intrångsprocess att styrka att svarandens produkt framställts enligt det patenterade förfarandet (se betänkande av lagutskottet [1977/78:LU32] och SOU 1983:35 s. 103 f). I propositionen (1985/86:86 s. 26) föreslogs inte heller någon presumtionsregel. Den praktiska betydelsen av en sådan regel ansågs vara begränsad. Den fria bevisprövningen uppfattades som tillräcklig.

Tillämpning av omkastad bevisbörda framstår inte som någon lämplig lösning i företagshemlighetsmål.

När det, som här, gäller påstått utnyttjande av företagshemligheter inom ramen för produktutveckling, bär käranden istället bevisbördan för att det föreligger likheter mellan företagshemligheterna och det som påstås utgöra ett utnyttjande. I NJA 1998 s. 633 diskuteras inte bevisbördan närmare, men Högsta domstolen bedömde att Lärarförbundet hade beslutat att starta en verksamhet i enlighet med de centrala delarna av det i rättsfallet aktuella företagshemliga verket. Likhetsbedömning gjordes i AD 2009 nr 63, AD 2020 nr 11 s. 14 och 17, AD 2020 nr 18, Svea hovrätts dom den 6 april 2001 i T 8471-99 Dockstavarvet ./ Boghammar Marin (även refererat som RH 2002:11 men av referatet framgår inte det sagda) och i Svea hovrätts dom den 20 oktober 2009 i T 6449-08 Dödsboet efter Lars-Erik Jacobsson ./ Electrolux.

Att likhet och kausalitet kan krävas framhålls också i doktrinen (Domeij, Från Anställd till konkurrent, Wolters Kluwer, 2016, s. 165 ff). På närliggande rättsområden görs motsvarande bedömningar (se Stockholms tingsrätts dom den 30 januari 2004 i mål T 6718-00 och T 18975-01, s. 32, samt Patent- och marknadsdomstolens dom i PMT 14315-15 DellCron ./ Husqvarna, s. 24).

6.3.2 Låta svarandens tystnad få betydelse för utgången?

Fråga kan ställas om det är en lämplig ordning att låta svarandens underlåtenhet att besvara frågor och lägga fram utredning om sin egen produkt få betydelse för utgången.

I propositionen som följde efter patentprocessutredningen (1985/86:86 s. 26) uttalades att det ankommer på domstolen att enligt 35 kap. 4 § rättegångsbalken pröva vilken bevisverkan en parts underlåtenhet har att t.ex. besvara en fråga om hur en viss produkt har framställts.

Det har visat sig att domstolarna i patentmål har ställt sig avvisande till att, på sätt som anvisades i nyss nämnda proposition, låta parts underlåtenhet att besvara frågor få betydelse för utgången. Anledningen är att en svarandes vägran att avslöja sin tillverkningsmetod inte behöver vara föranledd av illojala skäl utan också kan bero på ett rättmätigt intresse av att skydda en tillverkningshemlighet.

Motsvarande överväganden gör sig gällande i företagshemlighetsmål.

6.3.3 *Delad bevisbörda?*

Patent- och marknadsdomstolen har konstaterat att käranden har bevisbördan för att svaranden fått del av företagshemligheter i samband med en affärsförbindelse, för att det föreligger likheter mellan företagshemligheterna och det som påstås utgöra ett utnyttjande, och att praxis inte ger stöd för att vare sig tillämpa omkastad bevisbörda eller att låta svarandens underlåtenhet att besvara frågor m.m. få betydelse för utgången.

För en civilrättslig regel som innehåller flera rättsfaktum kan dock bevisbördan vara delad, dvs. den ena parten har bevisbördan för vissa rättsfaktum medan den andra parten har det för andra rättsfaktum (se Ekelöf m.fl., häfte IV, 7:e uppl., s. 81).

Medan det i förarbetena till gamla företagshemlighetslagen betonas att bevisbördan för att en viss uppgift har lämnats i förtroende inte ligger på mottagaren, görs motsvarande uttalande inte för frågan om företagshemligheten utnyttjats (prop. 1987/88:155 s. 42–43).

I ett mål om uppfinnarrätt har Patent- och marknadsdomstolen funnit att det ankommer på käranden att visa att de idéer och tekniska lösningar den patentsökta uppfinningen bygger på framtagits inom kärandebolaget och att svaranden haft tillgång till dem när

patent söktes. Om käranden förmått visa det bör det ankomma på svaranden att visa hur den patentsökta uppfinningen utvecklats och att detta skett oberoende av uppgifter om idéer och tekniska lösningar framtagna inom kärandebolaget (dom den 26 juli 2019 i PMT 6829-17 C-Rad Imaging AB ./ Beamocular AB i konkurs, domen är överklagad till Patent- och marknadsöverdomstolen och handläggs som mål PMT 9182-19).

I mål om intrång i förfarandepatent har domstolarna tillämpat en ordning där patenthavaren måste göra sannolikt att svaranden har använt det patenterade förfarandet. Om patenthavaren lyckas med det går bevisbördan över till svaranden (se SOU 1983:35 s. 103 f, Stockholms tingsrätts dom den 7 december 1990 i mål T 7-349-87 Bind-O-Matic ./ Boreco, Svea hovrätts dom den 22 januari 1992 i mål T 89/91 Bind-O-Matic ./ Boreco. Se även Stockholms tingsrätts dom i mål T 7-288-82 SKW Trostberg ./ Perstorp, refererat i Westlander/Törnroth, Patent, Allmänna domstolars praxis åren 1983-1991, s. 179 ff, samt Patent- och marknadsdomstolens dom den 16 november 2018 i PMT 1387-16, Alfa Laval ./ SWEP).

Av de skäl som nu redovisats, samt de som framgår av nästa avsnitt (under rubriken Beviskrav) anser Patent- och marknadsdomstolen att det även i företagshemlighetsmål kan finnas anledning att låta bevisbördan gå över på svaranden, men först om käranden lyckas bevisa att informationen är företagshemlig, att svaranden har fått del av den, samt att det förekommer likheter mellan de företagshemligheter som delats och svarandens produkt eller förfarande.

6.3.4 Beviskrav

Det saknas skäl att tillämpa ett sänkt beviskrav för att svaranden i förtroende har fått del av företagshemligheter från käranden i samband med en affärsförbindelse. Beviskravet bör (så långt) vara det normala, dvs. att det ska vara styrkt (se anförda avgöranden, bl.a. AD 2020 nr 18).

När det gäller beviskravet för att företagshemligheterna utnyttjats kan det däremot enligt Patent- och marknadsdomstolens uppfattning, beroende på omständigheterna, finnas skäl att tillämpa ett sänkt beviskrav.

När det som påstås utgöra ett utnyttjande är något vars närmare egenskaper inte har gjorts allmänt tillgängliga har käranden mycket svårt att säkra bevisning.

Ett sänkt beviskrav för att företagshemligheterna utnyttjats är väl förenligt med praxis, där ett något lägre beviskrav än vanligt har uppställts i fall då särskilda svårigheter ansetts föreligga att lägga fram fullständig bevisning (se t.ex. NJA 1984 s. 501 och NJA 1993 s. 764). Särskilt Smultrondomen, NJA 1994 s. 74, ger stöd för att tillämpa sannolika skäl som beviskrav.

Om beviskravet är att käranden måste styrka alla led i ett angrepp bör det vidare ankomma på svaranden att, vid delad bevisbörda eller om den falska bevisbördan hoppar över till svaranden, styrka att angrepp inte skett. Det kan vara nog så svårt att styrka något som inte har hänt, och därför gynnas även svaranden av ett sänkt beviskrav ifråga om utnyttjande av en företagshemlighet.

Av doktrinen kan utläsas att bevisövertikt, sannolika skäl, räcker, eller borde räcka (Fahlbeck, Lagen om skydd för företagshemligheter, JUNO Version 3, s. 352-353 och s. 369-370).

Nämnda uttalanden i doktrinen kan dock inte fullt ut sägas avspeglas i vägledande avgöranden om företagshemligheter. Utgångspunkten har ofta varit att det ska vara visat eller styrkt att utnyttjande eller röjande skett (se AD 2009 nr 63, AD 2013 nr 24, AD 2020 nr 18 och Svea hovrätts domar i T 8471-99 Dockstavarvet ./.. Boghammar Marin och T 9841-11 Goodit ./.. Zacco Sweden, från senare tid se Patent- och marknadsöverdomstolens dom i PMT 547-16). En svårighet med avgörandena på området är att bedömningen av om företagshemligheten utnyttjats eller röjts ofta

bygger på en sammanvägning mellan å ena sidan likheter mellan hemligheten och svarandens produkt, och å andra sidan svarandens förutsättningar att med eget arbete ha utvecklat produkten. Frågan om det finns skäl att tillämpa en delad bevisbörda och för viss del av prövningen sänka beviskravet har egentligen inte närmare behandlats. I PMT 547-16 hade käranden dessutom inte gjort de åberopanden som kunde krävas.

Som tidigare nämnts har i mål om intrång i förfarandepatent ett sänkt beviskrav tillämpats, där patenthavaren måste göra sannolikt att svaranden har använt det patenterade förfarandet. Om patenthavaren lyckas med det går bevisbördan över till svaranden, som har att göra sannolikt att ett annat förfarande än det patenterade har använts. En sådan ordning överensstämmer också med artikel 34 i TRIPS-avtalet, liksom med artikel 55 i avtalet om en enhetlig patentdomstol.

Tillämpning av ett sänkt beviskrav vid bedömningen av om en företagshemlighet har utnyttjats vinner följaktligen stöd dels i praxis från Högsta domstolen, dels komparativt med avseende på hur bevisbörda och beviskrav har fördelats vid intrång i förfarandepatent, där problematiken är snarlik. Det finns också starka sakliga skäl som talar för ett sänkt beviskrav för detta led i bedömningen av angrepp på företagshemlighet.

6.3.5 Slutsatser om bevisbörda och beviskrav

Sammanfattningsvis bedömer Patent- och marknadsdomstolen att det ankommer på Accumulate att styrka att informationen är företagshemlig och att BID har fått del av den. Accumulate har även att åtminstone göra sannolikt att det förekommer likheter mellan de företagshemligheter som delats och Mobilt BankID. Om Accumulate lyckas lägga fram sådan utredning går bevisbördan över på BID att göra sannolikt att likheterna mellan företagshemligheterna och Mobilt BankID utgör resultatet av BID:s eget arbete.

Mot bakgrund av att samma omständigheter åberopas för avtalsbrott som för brott mot företagshemlighetslagen finns skäl att i målet göra motsvarande fördelning av bevisbörda och beviskrav såvitt gäller avtalsbrott.

6.4 Vilken information har BID fått del av från Accumulate?

Enligt 6 § lagen (1990:409) om skydd för företagshemligheter ska den som uppsåtligen eller av oaktsamhet utnyttjar eller röjer en företagshemlighet som han i förtroende har fått del av i samband med en affärsförbindelse med denne ersätta den skada som uppkommer genom hans förfarande. En förutsättning för att skadeståndsansvar ska aktualiseras är således att den som påstås ha utnyttjat eller röjt en företagshemlighet har *fått del av* företagshemligheten.

I det följande prövas vilken information som BID har fått del av från Accumulate. Därefter kommer domstolen att pröva om informationen är företagshemlig.

6.4.1 Accumulates påståenden i sak

Accumulate har i målet gjort gällande att BID har fått del av ett antal olika dokument, i målet kallade D-dokument, som innehåller Accumulates företagshemligheter. Totalt rör det sig om 40 olika D-dokument. Informationen i dokumenten ska ha delats med BID antingen genom att dokumenten har översänts till BID elektroniskt, överlämnats i fysisk form, eller genom att dokumenten har visats upp vid möten och att Accumulate i samband med detta förmedlat informationen i dokumenten muntligen till BID. Accumulate har även gjort gällande att bolaget delat företagshemlig information muntligen med BID via exempelvis telefonsamtal och skriftligen via mail. Specifikt har Accumulate anfört att ett e-postmeddelande från M.W. till MA. den 15 juni 2010 samt ett e-postmeddelande från M.W. till H.N. och M.A. den 23 augusti 2010 innehåller Accumulates företagshemligheter.

Accumulate har redovisat en sammanställning över de möten och kontakter som bolaget menar har ägt rum mellan parterna och vilken information som BID påstås ha fått del av vid respektive tillfälle.

Kontakt mellan parterna	Datum	Personer Accumulate	Personer BID	Dokument som överlämnats/visats	Information som överlämnats
Möte	2010-02-18	A.S., M.W.	CB., M.A., S.A, A.N. (Skandia-banken), E.N. (Swedbank)	D1	A. Grundläggande modell B. Operatörsoberoende D. Säkerhetsmetoder för att skydda nycklar sparade i mobilapplikationen E. Processerna F. Aktiv uppkoppling G. Pull-initiering H. Systemsäkerhet
Möte	2010-03-23	A.S., S.H.	S.A., J.F.		A. Grundläggande modell
Möte för teknisk genomgång	2010-03-25	A.S., S.Z., S.H.	C.S., M.A., S.A., J.F.	D5	A. Grundläggande modell B. Operatörsoberoende C. Förenlighet med WPKI-standarden D. Säkerhetsmetoder för att skydda nycklar sparade i mobilapplikationen F. Aktiv uppkoppling G. Pull-initiering H. Systemsäkerhet

Möte för teknisk genomgång	2010-03-26	A.S., M.W.	C.B., M.A., S.A.	D2, D3, D6	A. Grundläggande modell B. Operatörsoberoende C. Förenlighet med WPKI-standarden D. Säkerhetsmetoder för att skydda nycklar sparade i mobilapplikationen E. Processerna F. Aktiv uppkoppling G. Pull-initiering H. Systemsäkerhet
Möte	2010-03-31	A.S., S.Z., S.H.	C.S, S.A.	D10	A. Grundläggande modell B. Operatörsoberoende F. Aktiv uppkoppling G. Pull-initiering
Mejl	2010-03-31	A.S.	C.S., S.A.	D10	A. Grundläggande modell B. Operatörsoberoende F. Aktiv uppkoppling G. Pull-initiering
Möte	2010-04-07	A.S.,S.H.	C.S., K.T.		

Möte för teknisk genomgång	2010-04-09	M.W.,S. H.	M.A.	D1 D2 D3 D5 D7 D32-D38	A. Grundläggande modell B. Operatörsoberoende C. WPKI-kompatibiliteten D. Säkerhetsmetoder för att skydda nycklar sparade i mobilapplikationen E. Processerna F. Aktiv uppkoppling G. Pull-initiering H. Systemsäkerhet
Möte	2010-04-14	A.S., S.Z., S.H.	C.S.,S.A., J.F.		
Möte	2010-04-26	A.S.,S.H.	C.S., S.A., J.F.		
Mejl	2010-04-26	A.S.	S.A., J.F.	D29	

Mejl	2010-04-28			D15	A. Grundläggande modell B. Operatörsoberoende D. Säkerhetsmetoder för att skydda nycklar sparade i mobilapplikationen E. Processerna F. Aktiv uppkoppling G. Pull-initiering I. Hopplösning
Workshop	2010-04-29	U.D., S.Z., M.W., A.S.	C.S., S.A., M.A., M.A., J.F.	D15 D22	A. Grundläggande modell B. Operatörsoberoende C. WPKI-kompatibiliteten D. Säkerhetsmetoder för att skydda nycklar sparade i mobilapplikationen E. Processerna F. Aktiv uppkoppling G. Pull-initiering H. Systemsäkerhet I. Hopplösning
Säkerhetsmöte	2010-05-07	M.W.? U.D.?	M.A.? C.S.?		

Mejl	2010-05-07	A.S.	C.S.	D18	A. Grundläggande modellen B. Operatörsoberoende D. Säkerhetsmetoder för att skydda nycklar sparade i mobilapplikationen E. Processerna F. Aktiv uppkoppling G. Pull-initiering H. Systemsäkerhet
Möte	2010-05-17	S.H. M.W., U.D.?	C.S., C.B., R.C.	D9 D11 D23-D24 D27 D30 D32-D37 Källkod	A. Grundläggande modell B. Operatörsoberoende D. Säkerhetsmetoder för att skydda nycklar sparade i mobilapplikationen E. Processerna F. Aktiv uppkoppling G. Pull-initiering H. Systemsäkerhet I. Hopplösning
Möte	2010-05-25	A.S.	C.S., M.A., S.A.	D12 D30	A. Grundläggande modell B. Operatörsoberoende D. Säkerhetsmetoder för att skydda nycklar sparade i mobilapplikationen E. Processerna F. Aktiv uppkoppling G. Pull-initiering H. Systemsäkerhet
Mejl	2010-05-31	M.W.	M.A.	System-dokumentation av systemet på övergripande nivå	

Mejl	2010-06-09	A.S., M.	C.S., M.A.	Frågor om hopp- lösningen	
Mejl	2010-06-14			D16	E. Processerna I. Hopplösning
Mejl	2010-06-14	A.S., M.W.	M.A.	Frågor om hopp- lösningen	
Mejl	2010-06-15	M.W., A.S.	M.A.	Svar om hopp- lösningen	I. Hopplösning
Möte	2010-06-17	A.S.? MW.?	M.A.?	D32-D38	A. Grundläggande modellen B. Operatörsoberoende D. Säkerhetsmetoder för att skydda nycklar sparade i mobilapplikationen E. Processerna F. Aktiv uppkoppling G. Pull-initiering
Möte om PoCen	2010-06-21	A.S.? S.Z.?	C.S.? M.A.?	D14 D31	A. Grundläggande modellen B. Operatörsoberoende D. Säkerhetsmetoder för att skydda nycklar sparade i mobilapplikationen E. Processerna F. Aktiv uppkoppling G. Pull-initiering H. Systemsäkerhet
Mejl	2010-06-24	A.S.,	K.T. J.F.	D16	E. Processerna I. Hopplösning
Mejl	2010-06-28	A.S.	C.S.	D19	

Möte	2010-07-01	A.S.	K.T., H.N., J.F.		
Möte för PoC-avtal	2010-07-02			D17	A. Grundläggande modellen B. Operatörsoberoende D. Säkerhetsmetoder för att skydda nycklar sparade i mobilapplikationen E. Processerna F. Aktiv uppkoppling G. Pull-initiering H. Systemsäkerhet
Mejl	2010-07-05	A.S.	C.S., M.A.	Tidsspecifikation för PoCen	
Möte, PoCen överlämnas	2010-08-10	S.Z., M.W.	C.S., M.A., M.A., J.S., H.N., S.G.	D20 D21	A. Grundläggande modellen B. Operatörsoberoende D. Säkerhetsmetoder för att skydda nycklar sparade i mobilapplikationen E. Processerna F. Aktiv uppkoppling G. Pull-initiering H. Systemsäkerhet I. Hopplösning
Mejl	2010-08-11	S.Z., M.W.	S.G.	Binärkod (objektкод) till Accumulates lösning för iPhone.	

PoC-granskning	2010-08-13	M.W., S.Z.	H.N., S.G.		
Möte för avtalsdiskussion	2010-08-16	A.S., M.A.	K.T., J.F.		
Mejl	2010-08-17	M.A., A.S.	K.T., H.N., J.F.	Utrustning och programvara	
Mejl	2010-08-19	M.W.	M.A., H.N.	Säkerhetsinställningar i PoC	D. Säkerhetsmetoder för att skydda nycklar sparade i mobilapplikationen H. Systemsäkerhet
Mejl	2010-08-22			D28	
Mejl	2010-09-24	A.S., M.A	J.F., J.E.	Prisuppgifter	

6.4.2 *BID:s närmare inställning*

BID har medgett att bolaget har fått del av ett antal av de D-dokument som Accumulate påstår har överlämnats, närmare bestämt att BID digitalt eller fysiskt har mottagit D3, D4, D6, D8, D11, D13, D15, D16, D18, D19, D20, D21 och D25.

BID har vitsordat att M.A. den 25 maj 2010 fick del av ME-demon. BID har däremot inte vitsordat att BID fått del av Payex-demon.

Vidare har BID vitsordat innehållet i e-postkorrespondens mellan personer hos BID och Accumulate under tiden 18 februari 2010 till 20 september 2010, utom ett e-postmeddelande från A.S. till S.A. den 31 mars 2010, som enligt BID inte har mottagits.

BID har också vitsordat delfäende av den s.k. iPhonebinären den 11 augusti 2010, även kallad PoC-lösningen. Enligt BID var det den klientprogramvara som användes i PoC-lösningen (dvs. programvaran i maskinläsbar form — ej källkod — som kan laddas och köras i en iPhone). BID har uppgett att två dagar senare fick K.T. också tillgång till PoC-systemet, samt att BID under dagarna och veckorna som följde mötet den 10 augusti 2010 använde PoC:en för de avtalade ändamål som framgår av PoC-avtalet. Olika personer på BID gick då vid skilda tillfällen in i mobilapplikationer på olika telefoner och provkörde de två webbsidorna som simulerats av Accumulate.

BID har vitsordat deltagande vid möten med Accumulate den 18 februari, 25 mars, 26 mars, 31 mars, 9 april, 29 april, 17 maj, 25 maj, 17 juni, 21 juni och 10 augusti 2010 samt ett möte om avtalsmodell och pris den 17 september 2010, men bestritt att ytterligare möten ägt rum.

Avseende dokumenten D17 och D29 har BID anfört att dessa är upprättade av BID. Domstolen utgår därför från att BID i och för sig haft del av innehållet i D17 och D29. Frågan om innehållet i D17 och D29 har varit Accumulates företagshemligheter behandlas senare.

6.4.3 Patent- och marknadsdomstolens bedömning

Patent- och marknadsdomstolen prövar i detta avsnitt vad som är visat gällande vilka dokument och annan information BID har fått del av. Som domstolen redogjort för ovan (se under rubriken Bevisbörda och beviskrav) är utgångspunkten att det ska vara styrkt att BID har fått del av de dokument eller den information som Accumulate påstår. Det är Accumulate som har bevisbördan för detta.

I den fortsatta prövningen utgår Patent- och marknadsdomstolen från att BID har fått del av de D-dokument och övrig information som bolaget vitsordat tillgång till.

I det följande går domstolen igenom de resterande tvistiga dokumenten och andra informationsbärare var för sig och redogör kort för vad parterna anfört, vilken bevisning som presenterats och domstolens bedömning av om det är styrkt att BID fått del av informationen eller inte.

6 . 4 . 3 . 1 D o k u m e n t D 1

Dokument D1 består av en powerpointpresentation som är daterad i februari 2010. Enligt Accumulate har informationen i dokumentet delats med BID vid ett möte mellan parterna den 18 februari 2010 samt vid möte den 9 april 2010. BID har bestritt att bolaget fått del av dokumentet.

Utöver dokumentet i sig har Accumulate inte presenterat någon skriftlig bevisning till stöd för att D1 har överlämnats eller visats för BID. Vid mötet den 18 februari 2010 närvarade A.S. och M.W. från Accumulates sida och vid mötet den 9 april 2010 deltog M.W. och S.H. från Accumulate.

M.W. har i sitt förhör uppgett att Accumulate skickade över presentationer efter möten, så att BID skulle kunna förstå vad de pratat om.

A.S. har i sitt förhör uppgett att Accumulate borde ha skickat över powerpointpresentationer och annat material som presenterades till BID efter möten som hölls mellan parterna, åtminstone efter tidpunkten då sekretessavtal hade tecknats. Han har vidare uppgett att han inte vet om detta även skedde före tidpunkten då sekretessavtal ingåtts men att han om han spekulerar skulle tro det, eftersom Accumulate delgav BID ganska mycket information.

S.H. har i sitt förhör bekräftat att BID har tagit del av samtliga dokument som BID inte vitsordat tillgång till, inklusive D1, och att han är säker på att så är fallet. Han har berättat att BID fått del av informationen bl.a. i möten, genom att presentationer hållits och att dokument har skickats över. S.H. har uppgett att han är säker på detta eftersom han själv var med på den tiden och Accumulate var ett litet bolag där medarbetarna hade ett tätt samarbete. Även om han själv inte deltog vid samtliga möten hade S.H. därför enligt vad han har berättat i sitt förhör kontroll på dokumenten och vilken information som överlämnades till BID, bland annat genom att han diskuterade med sina kollegor exempelvis vilken presentation som var lämplig för ett visst möte.

M.A. från BID har i sitt förhör berättat att han bland annat deltog vid ett första möte med Accumulate i februari 2010. Han har beskrivit informationen som Accumulate då lämnade som vanlig produkt- och företagsinformation.

Patent- och marknadsdomstolen gör följande bedömning.

De uppgifter som M.W. och A.S. har lämnat är allmänt hållna och av generell karaktär. Ingen av dem har med säkerhet uttalat sig om huruvida dokument från de aktuella mötena skickades över till BID, varken i allmänhet eller rörande dokumentet D1. De har heller inte lämnat några konkreta uppgifter om att innehållet i D1 skulle ha presenterats för eller på annat sätt förmedlats till BID. M.A. har visserligen uppgett att Accumulate presenterade viss information för

BID vid ett inledande möte mellan parterna i februari 2010. Han har dock inte gett några närmare detaljer om innehållet i presentationen eller fått några frågor avseende om det var innehållet i D1 som Accumulate presenterade. Endast S.H. har fått frågan om han minns något specifikt gällande dokumentet D1. Han har då bekräftat att BID fått del av D1. Frågan har dock ställts på ett övergripande sätt, och avsett samtliga dokument som BID inte har vitsordat tillgång till. S.H., som inte var med på mötet den 18 februari 2010, har inte gett några detaljer om när eller hur informationen i de dokument som han bekräftar att BID fått del av, inklusive D1, ska ha förmedlats till BID. Patent- och marknadsdomstolen beaktar även i detta avseende att S.H., bland annat i egenskap av ställföreträdare för Accumulate, har ett personligt och ekonomiskt intresse av utgången i målet, varför hans uppgifter får värderas med viss försiktighet. Vid en sammantagen bedömning anser Patent- och marknadsdomstolen därför att Accumulate inte har styrkt att BID fått del av informationen i D1.

6.4.3.2 Dokument D2

Dokument D2 är ett 15 sidor långt dokument som benämns Resurs Bank API. Accumulate har gjort gällande att BID tagit del av dokumentet vid möten den 26 mars 2010 samt den 9 april 2010.

BID har bestritt att bolaget fått del av informationen i D2 och bland annat invänt att det framstår som osannolikt att Accumulate skulle ha visat BID vad Accumulate självt anser vara ett företagshemligt dokument avseende ett utvecklingsprojekt för en annan kund.

S.H. har i sitt förhör fått frågor om innehållet i D2 s. 7 och uppgett att Accumulate pratade väldigt mycket med BID om de saker som beskrivs där. M.W. har i sitt förhör fått frågor om D2 s. 6–8 som innehåller sekvensdiagram. Avseende sekvensdiagrammet på s. 6 har han uppgett att han vet att Accumulate

presenterat det muntligen för BID. Han har dock uppgett att han är osäker på om dokumentet skickades över till BID men att så förmodligen skedde. Även avseende D2 s. 7 har M.W. berättat att de gick igenom innehållet med BID vid möten och förmodligen även i mail. På fråga avseende innehållet i D2 s. 8 har M.W. uppgett att BID absolut fått del av innehållet. Han har beskrivit det som att Accumulate presenterade innehållet och besvarade frågor från BID om hur det fungerade.

Patent- och marknadsdomstolen gör följande bedömning.

M.W. har i sitt förhör varit tydlig med att innehållet i D2 s. 6–8 har presenterats muntligen för BID. Domstolen bedömer att M.W. har gett ett trovärdigt och tillförlitligt intryck under sitt förhör. Hans berättelse har varit saklig och nyanserad. Enligt vad som samstämmigt framkommit i vittnesmålen från de personer som varit involverade i kontakterna mellan parterna under den aktuella tidsperioden, både från BID:s och Accumulates sida, var det också M.W. som var den person från Accumulate som hade bäst kunskap om de tekniska detaljerna i ME-systemet. Han förefaller därför ha god detaljkunskap om informationen som framgår av D2 s. 6–8. Enligt vad som framkommit har M.W. inte heller något ekonomiskt intresse i utgången i målet. Mot denna bakgrund bedömer Patent- och marknadsdomstolen att M.W. uppgifter har ett högt bevisvärde. Genom M.W. uppgifter finner domstolen det därför styrkt att BID har fått del av innehållet i D2 s. 6–8 genom att Accumulate gått igenom innehållet muntligen med BID. Det är dock enligt domstolen inte visat att BID fått del även av resterande sidor i dokumentet, eller att dokumentet har skickats över till BID.

6.4.3.3 Dokument D5

Dokument D5 är ett 26 sidor långt dokument daterat mars 2010 med rubriken ”Authentications”. Accumulate har gjort gällande att BID har fått del av D5 vid möten den 25 mars 2010 och den 9 april 2010. BID har bestritt att bolaget fått del av D5.

Accumulate har åberopat skriftlig bevisning i form av ett e-postmeddelande från S.A. till A.S. som är skickat den 23 mars 2010. E-postmeddelandet har åberopats till styrkande av att BID vid möte den 25 mars 2010 önskade demonstration av ME, redogörelse för arkitekturen i ME, och detaljer om kommunikation, säkerhetsfunktioner och centrala delar.

S.H. har i sitt förhör bekräftat att BID har fått del av samtliga dokument som BID inte har vitsordat mottagande av, inklusive D5.

Patent- och marknadsdomstolen gör följande bedömning.

E-postmeddelandet från den 23 mars 2010 innehåller en ”dagordning till mötet med Accumulate”. Punkterna på dagordningen inkluderar bland annat demonstration av produkten, ”beskrivning av applikation i mobil funktionalitet” och genomgång av säkerhetsfunktioner respektive ”centrala delar”. E-postmeddelandet talar således för att BID önskade denna typ av information inför mötet den 25 mars 2010. Även om viss information i D5 i och för sig skulle kunna passa in under punkterna på dagordningen utgör dock e-postmeddelandet inte enligt domstolen tillräcklig bevisning för att BID fick del av informationen i just D5, varken den 23 eller den 25 mars 2010. Som domstolen har konstaterat ovan (under rubriken Dokument D1) är S.H. uppgift om att BID fått del av de dokument som bolaget inte vitsordat tillgång till, inklusive D5, allmänt hållen och har lämnats utan närmare detaljer om respektive dokument eller när och hur BID fått del av dem. Enligt Patent- och marknadsdomstolen är det därför inte heller med beaktande av S.H. uppgifter styrkt att BID har fått del av innehållet i D5.

6.4.3.4 Dokument D7

Dokument D7 består av en 13 sidor lång systembeskrivning av ME-systemet. Accumulate har gjort gällande att BID har fått del av D7 vid ett möte den 9 april 2010. BID har bestritt att bolaget fått del av informationen i D7.

Utöver den allmänna uppgift som S.H. har lämnat i sitt förhör om att BID fått del av samtliga de dokument som bolaget inte har vitsordat tillgång till, inklusive D7, har Accumulate inte presenterat någon bevisning till stöd för att BID tagit del av innehållet i D7. Som domstolen konstaterat ovan är den uppgift som S.H. lämnat mycket allmänt hållen. Enligt Patent- och marknadsdomstolen är denna uppgift inte tillräcklig för att styrka att BID fått del av innehållet i D7.

6.4.3.5 Dokument D9

Dokument D9 är en 23 sidor lång systembeskrivning av ME-systemet. Dokumentet är daterat i juni 2010. Accumulate har gjort gällande att BID fick del av informationen i D9 vid ett säkerhetsmöte den 17 maj 2010. BID har bestritt att bolaget fått del av D9.

Båda parter har åberopat mötesanteckningar skrivna av R.C. från säkerhetsmötet den 17 maj 2010 som skriftlig bevisning. Accumulate har åberopat mötesanteckningarna till styrkande av bland annat ”vad som bland annat vid mötet den 17 maj 2010 presenterades för BID” samt att BID fick detaljerad information om väsentliga delar i Accumulates lösning. BID har åberopat samma dokument till styrkande av vad som diskuterades och visades vid mötet den 17 maj 2010.

S.H. har i sitt förhör beskrivit innehållet i D9 s. 6 och 7. Han har uppgett att D9 är ett beskrivande dokument men att BID ställde väldigt mycket frågor kring lösningen.

M.W. har under sitt förhör fått frågor om D9 s. 17. Han har uppgett att BID fick del av informationen som framgår där och att Accumulate har berättat om innehållet flera gånger.

R.C. har i sitt förhör berättat att han inte minns så mycket från mötet den 17 maj 2010 och att han inte har något minne av att han under mötet skulle ha fått del av ett tiotal olika dokument om ME-systemet vilket Accumulate gjort gällande. Han har pekat på att det inte finns någon notering om detta i hans mötesanteckningar.

Vidare har R.C. framhållit att han anser att anteckningen om att de inte ens hann gå igenom säkerhetsgranskningen talar emot detta, eftersom säkerhetsgranskningen var det viktigaste dokumentet enligt honom. Om det varit ett dokument han hade velat titta på så hade det varit just säkerhetsgranskningen.

Patent- och marknadsdomstolen gör följande bedömning.

Dokumentet är daterat i juni 2010, alltså efter mötet. Av R.C. mötesanteckningar från säkerhetsmötet den 17 maj 2010 framgår att olika säkerhetsmässiga aspekter av Accumulates ME-lösning diskuterades under mötet. Anteckningarna om vad som diskuterades under mötet skulle visserligen kunna stämma in på viss information som framgår av D9, exempelvis avseende autentisering och hur olika hotscenarion kan hanteras. Enligt Patent- och marknadsdomstolen är dock mötesanteckningarna i sig inte tillräckliga för att det ska anses styrkt att BID fick del av informationen i det specifika dokumentet D9 vid mötet, eller att dokumentet har överlämnats till BID.

M.W. har i sitt förhör bekräftat att BID fått del av informationen i D9 s. 17. Han har visserligen inte specifikt nämnt att det var just på säkerhetsmötet som info på s. 17 gick igenom, men har framstått som säker på sin sak. Som domstolen konstaterat ovan bedöms M.W. uppgifter ha ett högt bevisvärde. Eftersom hans uppgifter i kombination med att mötesanteckningarna ger visst stöd för att information

motsvarande den på s. 17 diskuterades under mötet, bedömer Patent- och marknadsdomstolen att det är styrkt att BID fått del av informationen i D9 s. 17 genom att den presenterats muntligen för bolaget. Domstolen bedömer dock inte att det är styrkt att BID fått del av informationen som framgår av resterande sidor i D9, eller att dokumentet har överlämnats till BID.

6.4.3.6 Dokument D10

Dokument D10 är en powerpointpresentation benämnd ”Accumulate AB, Company presentation”, daterad i januari 2009. Accumulate har gjort gällande att BID fått del av dokumentet vid ett möte den 31 mars 2010 då presentationen gicks igenom, samt att dokumentet mailades till BID samma dag. BID har bestritt att bolaget fått del av D10.

Till styrkande av att dokument D10 översändes till BID har Accumulate åberopat ett e-postmeddelande från A.S. till S.A. och C.S. som skickades den 31 mars 2010 kl. 13.21 där A.S. skriver ”Hej, Bifogat finner ni dagens presentation”. Bifogat i meddelandet finns en bilaga benämnd ”Accumulate Compa...v2.pdf”.

S.H. har i sitt förhör bekräftat att BID fått del av samtliga dokument som bolaget inte vitsordat mottagande av, inklusive D10.

Patent- och marknadsdomstolen gör följande bedömning.

Av det åberopade e-postmeddelandet framgår att ett dokument har översänts från Accumulate till BID samma dag som mötet mellan parterna ägt rum och att det avser ”dagens presentation”. Visserligen framgår inte hela titeln på den bifogade filen, men domstolen konstaterar att den del av titeln som framgår stämmer överens med namnet på D10. E-postmeddelandet talar därför enligt domstolen med viss styrka för att D10 har översänts till BID. I sammanhanget kan även noteras att deltagarna vid mötet den

31 mars 2010 utgjordes av personer med mer affärsinriktade än tekniska roller hos Accumulate respektive BID, vilket stämmer väl överens med innehållet i D10. Sammantaget bedömer Patent- och marknadsdomstolen att det är styrkt att BID fått del av dokument D10.

6.4.3.7 Dokument D12

Dokument D12 är en presentation av ME:s demosystem. Enligt Accumulate ska BID ha fått tillgång till D12 vid ett möte den 25 maj 2010. BID har bestritt att bolaget fått del av D12.

Accumulate har som skriftlig bevisning åberopat ett e-postmeddelande från A.S. till M.A. skickat den 25 maj 2010 där det framgår att M.A. får tillgång till Accumulates demo-app. Accumulate har även åberopat ett e-postmeddelande från A.S. till C.S. och M.A. skickat den 25 maj 2010 som innehåller ”PIN koder samt URL till login och signatur”.

S.H. har i sitt förhör bekräftat att BID fått del av samtliga dokument som bolaget inte vitsordat tillgång till, inklusive D12.

Patent- och marknadsdomstolen gör följande bedömning.

Av den ovan redovisade skriftliga bevisningen framgår att ett antal personer på BID har fått tillgång till Accumulates demo-app samma dag som mötet då BID påstås ha fått del av D12 ägt rum. D12 handlar i och för sig om demosystemet, och det kan därför framstå som sannolikt att en sådan presentation hölls i samband med att BID fick tillgång till demo-appen. E-postmeddelandena avser dock enbart appen, inte dokumentet D12 och utgör därför enligt Patent- och marknadsdomstolen inte tillräcklig bevisning för att nå upp till beviskravet att det ska vara styrkt att BID har fått del av D12. Ingen av de personer som ska ha deltagit vid mötet den 25 maj 2010 har fått

frågor eller uttalat sig specifikt angående om D12 diskuterades eller visades under mötet. S.H. uppgift om att BID har fått del av D12 är som domstolen tidigare konstaterat allmänt hållen. S.H. närvarade heller inte under mötet.

Sammantaget bedömer Patent- och marknadsdomstolen därför att det inte är styrkt att BID fått del av dokumentet D12.

6.4.3.8 Dokument D14

D14 är en presentation med titeln "PoC BID Kravspec". Enligt Accumulate har BID fått del av D14 vid ett möte den 21 juni 2010. BID har bestritt att bolaget fått del av D14.

S.H. har i sitt förhör fått frågor om D14 s. 7 och då uppgett att innehållet har visats för BID och att BID fick "känna på det" i PoC:en. M.W. har i sitt förhör fått frågor om D14 s. 4, 7 och 8. Avseende s. 4 har han uppgett att det som beskrivs är en simulering av att ladda ner Accumulates applikation och att BID har fått del av denna. Även gällande s. 7 har M.W. berättat vad som framgår på bilden samt uppgett att BID har fått del av detta. Avseende s. 8 har M.W. uppgett att det där framgår hur processen för att göra en inloggning hos förlitande part går till. Han har uppgett att Accumulate visade detta för BID, att det var en del av PoC-leveransen och att BID fick "klämma och känna" och "testköra" själva.

Patent- och marknadsdomstolen gör följande bedömning.

M.W. har i sitt förhör bekräftat att BID fått del av informationen i D14 s. 4, 7 och 8. So m domstolen redogjort för ovan (se ovan under rubriken Dokument D2) bedöms M.W. uppgifter ha ett högt bevisvärde. Även S.H. har uppgett att BID fått del av innehållet D14 s. 7.

M.W. påstås dock inte ha varit med på mötet den 21 juni. Domstolens intryck från förhören med M.W. och S.H. är att BID fått del av information i D14 i samband med PoC-leveransen, vilket i så fall är senare än juni.

Mot bakgrund av främst M.W. uppgifter finner domstolen att det är visat att BID fått del av innehållet i D14 sid 4, 7 och 8, i vart fall genom att innehållet presenterats muntligen för bolaget i samband med PoC-leveransen. Avseende resterande delar av dokumentet har Accumulate inte presenterat någon bevisning till stöd för påståendet att BID fått del av innehållet. Domstolen finner det därför inte styrkt att BID tagit del av resterande sidor i D14, eller att dokumentet har överlämnats till BID.

6.4.3.9 Dokument D22

Dokument D22 består av en powerpointpresentation. På presentationens förstasida står det skrivet: Finansiell ID Teknik, Work Shop, April 27th 2010. Accumulate har gjort gällande att BID fått del av D22 vid en workshop den 29 april 2010. BID har bestritt att bolaget fått del av D22.

M.W. har i sitt förhör uppgett att han minns att han har presenterat D22 för BID. Han har bland annat berättat att han vet att de gick igenom hur WPKI-lösningen kunde användas i Accumulates modell. S.Z. har under sitt förhör uppgett att hon tydligt minns workshopen som hölls i slutet av april. Vid detta tillfälle var innehållet i mötet enligt henne av mer teknisk karaktär och längre, mer djupgående än vid tidigare möten som hon var med på.

S.Z. har fått frågan om hon känner igen dokumentet D22 och uppgett att hon gör det. Hon har berättat att Accumulate hade vägt sina ord på väg inför mötet och att hon därför känner igen innehållet. Hon har uppgett att hon minns att innehållet i D22 presenterades vid workshopen, men hon är osäker på om presentationen lämnades över till BID, även om hon skulle tro att så var fallet. Vidare har S.Z.

berättat att det var ett långt möte, att BID ställde flera frågor i samband med M.W. presentation och att M.W. besvarade dessa.

Patent- och marknadsdomstolen gör följande bedömning.

Både M.W. och S.Z. har i sina respektive förhör berättat att de minns att D22 har presenterats för BID. Båda har framstått som säkra på sin sak.

M.W. har uppgett att han minns att han själv har presenterat informationen i D22 för BID. S.Z. uppger om hennes minnesbilder från workshopen i slutet av april 2010 har varit tydliga och sammanhängande. Hon har spontant berättat om detaljer, till exempel att hon skojat med M.W. om att de hade kunnat ta betalt för hans presentationer eftersom han var så pedagogisk. Hon har även förklarat att Accumulate valt sina ord noga inför mötet och att BID sågs som en mycket viktig potentiell kund, som en egen motivering till varför hon kan bekräfta att hon känner till innehållet i D22.

Sammantaget bedömer Patent- och marknadsdomstolen att det genom M.W. och S.Z. uppgifter är styrkt att BID fått del av innehållet i D22 genom att det presenterats muntligen för bolaget. Varken M.W. eller S.Z. har dock kunnat bekräfta att D22 har skickats eller lämnats över till BID. Inte heller bevisningen i övrigt ger stöd för detta. Domstolen bedömer därför att det är styrkt att informationen i D22 kommit BID till del muntligen, men inte att D22 har överlämnats eller skickats till BID.

6.4.3.10 Dokument D23 och D24

Dokument D23 består av en säkerhetsrapport med rubriken ”Granskning av cPhone”. Även dokument D24 består av en säkerhetsrapport, med rubriken ”Autenticering och signering i cPhone”. Accumulate har gjort gällande att BID fått del av båda dessa dokument vid säkerhetsmöte den 17 maj 2010. BID har bestritt att bolaget fått del av D23 och D24.

Accumulate har åberopat ett e-postmeddelande från A.S. till C.S. skickat den 7 maj 2010, bland annat till styrkande av att R.C. på BID skulle få tillgång till de detaljerade säkerhetsrapporterna D23 och D24. Accumulate har även åberopat R.C. minnesanteckningar från mötet den 17 maj 2010 till styrkande av vad som bland annat vid mötet den 17 maj 2010 presenterades för BID och att BID fick detaljerad information om väsentliga delar i Accumulates lösning.

Även BID har åberopat R.C. minnesanteckningar som skriftlig bevisning, till styrkande av vad som diskuterades och visades vid mötet den 17 maj 2010. BID har anfört att det framgår av mötesanteckningarna att deltagarna aldrig hann titta på säkerhetsutvärderingarna i D23-D24 under mötet.

R.C. har i sitt förhör berättat att han inte minns så mycket från mötet den 17 maj 2010 och att han inte har något minne av att han under mötet skulle ha fått del av ett tiotal olika dokument om ME-systemet som Accumulate gjort gällande. Han har påpekat att det framgår av hans mötesanteckningar att de inte hann gå igenom säkerhetsutvärderingarna.

S.H. har i sitt förhör bekräftat att BID fått del av samtliga dokument som bolaget inte har vitsordat tillgång till, inklusive D23 och D24.

Patent- och marknadsdomstolen gör följande bedömning.

Det e-postmeddelande som Accumulate har åberopat avser säkerhetsutvärderingar. I meddelandet bifogar A.S. dokument D18 vars mottagande har vitsordats av BID och skriver att ”bifogat är säkerhetsutvärderingen, en mer detaljerad utvärdering får R. tillgång till när han har möjlighet att komma in till oss.” Hänvisningen till en mer detaljerad säkerhetsutvärdering avser enligt Accumulate D23 och D24. Patent- och marknadsdomstolen konstaterar dock att hänvisningen inte

innehåller några uppgifter eller ytterligare information som kopplar den till dokumenten D23 eller D24. Texten i e-postmeddelandet beskriver vidare endast att R.C. ska få tillgång till en mer detaljerad utvärdering framöver. Det finns ingen specifik tidpunkt angiven och meddelandet visar i sig inte heller att så faktiskt blev fallet. I R.C. mötesanteckningar finns dessutom en anteckning om att ”Vi hann inte läsa säkerhetsgranskningen. Vet inte om den var relevant.” vilket enligt domstolen talar mot att BID fick del av D23 eller D24 under mötet den 17 maj 2010. Sammantaget bedömer Patent- och marknadsdomstolen därför att Accumulate inte har styrkt att BID fått del av dokumenten D23 eller D24.

6.4.3.11 Dokument D26

Dokument D26 består av ett dokument benämnt Standard Price List, daterat den 1 april 2011. Accumulate har inte lämnat någon konkret uppgift om när eller på vilket sätt BID ska ha fått del av D26. BID har bestritt att bolaget fått del av dokumentet.

Accumulate har inte presenterat någon muntlig eller skriftlig bevisning till stöd för att BID ska ha fått del av D26. Det är därför inte styrkt att BID har fått del av D26.

6.4.3.12 Dokument D27

Dokument D27 består av en powerpointpresentation. På presentationens förstasida står det skrivet: Finansiell ID Teknik, Work Shop, May 17th 2010. Dokumentet är, med undantag för att olika datum står antecknade på respektive presentations förstasida, identiskt med dokument D22. Patent- och marknadsdomstolen har bedömt att det är styrkt att BID fått del av dokument D22 genom att innehållet presenterats muntligen för bolaget (se ovan under rubriken Dokument D22). Eftersom innehållet i D27 är identiskt med D22, finner domstolen det styrkt att BID på motsvarande sätt har fått del även av innehållet i dokument D27.

6 . 4 . 3 . 1 3 D o k u m e n t D 2 8

D28 är ett dokument med rubriken ”BID Affärsmodell och Avtal Kommentarer 22 augusti 2010”. Enligt Accumulate ska BID fått del av D28 per e-post i ett meddelande den 22 augusti 2010. BID har bestritt att bolaget fått del av D28.

Accumulate har åberopat en e-postkonversation mellan representanter för Accumulate respektive BID där dokumentet ”Affärsmodell och avtal” nämns.

Patent- och marknadsdomstolen gör följande bedömning.

Av den åberopade mailkonversationen mellan parterna framgår att J.F. skrev till A.S. den 16 augusti 2010 att ”Här kommer enligt överenskommelse vårt dokument ’Affärsmodell och avtal’ som Ni tidigare muntligen sagt ’OK’ till. Vi resonerade om detta vid dagens möte och emotser i retur Era kommentarer infogade i dokumentet.” Den 24 augusti 2010 skriver J.F. på nytt till A.S. och M.A. och uppger bland annat att ”vi väntar på överenskommen återkoppling från Er på vårt bif dokument.”

Enligt domstolen framgår det av mailkonversationen att BID efterfrågade Accumulates kommentarer på dokumentet ”Affärsmodell och avtal”. Både rubriken och innehållet i D28 talar för att handlingen utgör Accumulates kommentarer på detta dokument. Mailkonversationen ger dock inte stöd för att BID har fått del av D28. Tvärtom indikerar J.F. mail den 24 augusti 2010, det vill säga två dagar efter den tidpunkt då Accumulate menar att D28 ska ha översänts till BID, att BID fortsatt väntar på återkoppling från Accumulate i detta avseende. Något e-postmeddelande där D28 skickas över till BID har inte getts in i målet. Det har heller inte presenterats någon muntlig bevisning till stöd för att så har skett. Mot denna bakgrund bedömer Patent- och marknadsdomstolen att Accumulate inte har styrkt att BID fått del av dokument D28.

6 . 4 . 3 . 1 4 D o k u m e n t D 3 0

D30 är ett dokument med rubriken AMSS Client Server Protocol. Enligt Accumulate har BID fått del av D30 vid möten den 17 maj 2010 och den 25 maj 2010. BID har bestritt att bolaget fått del av D30.

S.H. har i sitt förhör fått frågor om D30 s. 3 och 5 och har berättat vad han menar kan utläsas av dessa sidor. Avseende s. 3 har han uppgett att innehållet förklarats för BID. S.H. har även i sitt förhör bekräftat att BID tagit del av samtliga dokument som bolaget inte vitsordat tillgång till, inklusive D30.

Även M.A., som ska ha deltagit vid mötet den 25 maj 2010, har fått frågor avseende vissa sidor i D30. Han har i samband med detta uttryckt sin förvåning över delar av den information som framgår i D30. Han har uppgett att BID fått se dokumentationen först i samband med målet i domstolen och att om BID fått se samma information när parterna diskuterade ett samarbete år 2010 hade BID nog inte gått vidare med Accumulates lösning.

Patent- och marknadsdomstolen gör följande bedömning.

De uppgifter som S.H. har lämnat avseende D30 har främst avsett vad som framgår av specifika sidor och vilken information som kan utläsas av dokumentet.

Gällande frågan om BID har fått del av informationen i D30 har S.H. endast svarat på en kort fråga och bekräftat att så var fallet samt avseende s. 3 uppgett att Accumulate har förklarat innehållet där för BID. Domstolen bedömer att uppgifterna är generella och saknar detaljer kring exempelvis när BID ska ha fått del av informationen eller vilka personer som var mottagare. De uppgifter som M.A. lämnat avseende D30 under sitt förhör, och hans kommentarer samt förvåning avseende innehållet talar dessutom enligt domstolen mot att BID fick del av D30 under det möte där M.A. närvarade. Sammantaget bedömer Patent- och marknadsdomstolen att Accumulate inte har styrkt att BID fått del av D30.

6.4.3.15 Dokument D31

Dokument D31 består av en presentation benämnd Accumulate Use Cases, daterad i maj 2010. Enligt Accumulate ska BID ha fått del av D31 vid ett möte den 21 juni 2010 där Accumulates PoC diskuterades och då Accumulate även presenterade sina användningsfall. BID har bestritt att bolaget fått del av D31.

Utöver dokumentet i sig har Accumulate inte presenterat någon skriftlig bevisning till stöd för att BID fått del av D31. Den muntliga bevisning som presenterats består av uppgifter från S.H., där han i sitt förhör bekräftat att BID fått del av samtliga dokument som bolaget inte vitsordat tillgång till, inklusive D31. Som domstolen konstaterat ovan är dock S.H. uppgift, bland annat på grund av dess generella karaktär, inte tillräcklig för att visa att BID fått del av D31. Sammantaget finner Patent- och marknadsdomstolen därför att det inte är styrkt att BID fått del av D31.

6.4.3.16 Dokument D32-D38

Dokumenterna D32-D35 består av tekniska dokument avseende ME-systemets olika API:er. Dokument D36 och D37 beskriver delar av en lösning som kallas QashME och dokument D38 beskriver ett system som benämns cPhone. Accumulate har avseende samtliga dessa dokument gjort gällande att BID fått del av dem vid ett möte den 9 april 2010. Enligt Accumulate ska BID även ha fått del av dokumenten D32-D37 vid säkerhetsmötet den 17 maj 2010. BID har bestritt att bolaget fått del av D32-D38.

Utöver dokumenterna i sig har Accumulate inte presenterat någon skriftlig bevisning till stöd för påståendet att BID fått del av D32-D38. M.W. har i sitt förhör fått frågor om D32 s. 3 och D38 s.12. Han har uppgett att han har för sig att Accumulate muntligen har gått igenom informationen som framgår i D32 s. 3 med BID. Avseende D38 s. 12 har M.W. uppgett att han är osäker på det som framgår där och

att han inte kan minnas att han personligen har presenterat innehållet för BID på samma sätt som han minns det avseende andra dokument. Han har dock uppgett att BID har fått del av "samma typ" av information. Varken M.W. eller någon annan (med undantag för S.H., se nedan) som påstås ha varit med vid de möten där D32-D38 ska ha delats med BID har uttalat sig avseende dokumenten D33-D37.

S.H. har i sitt förhör bekräftat att BID fått del av samtliga dokument som bolaget inte vitsordat tillgång till, inklusive D32-D38.

Patent- och marknadsdomstolen gör följande bedömning.

M.W. uppgifter avseende dokument D32 är vaga. Han tror att BID kan ha fått del av informationen muntligen men har inte framstått som säker. Även avseende D38 har M.W. uppgifter varit osäkra och han minns inte att han personligen har presenterat innehållet för BID, vilket varit fallet avseende annan information. Enligt domstolen är M.W. uppgifter i detta avseende inte tillräckliga för att visa att BID fått del av informationen i D32 och D38. S.H. generella uppgift om att BID fått del av bland annat D32-D38 är, som domstolen tidigare konstaterat, för allmänt hållen för att tillmätas något högre bevisvärde. Sammantaget finner Patent- och marknadsdomstolen därför att Accumulate, mot BID:s bestridande, inte har styrkt att BID fått del av D32-D38.

6.4.3.17 Dokument D39 och D40

D39 är ett dokument som av Accumulate benämns Tekniska illustrationer. D40 benämns av Accumulate som Funktionsbeskrivning. Accumulate har i målet inte fört fram något konkret påstående om när eller hur BID ska ha fått del av dessa båda dokument. BID har bestritt att bolaget fått del av D39 och D40.

Patent- och marknadsdomstolen konstaterar att det saknas konkreta uppgifter från Accumulate om att D39 respektive D40 ska ha förmedlats till BID. Accumulate har heller inte åberopat någon bevisning till stöd för att så har skett. Det är därför inte styrkt att BID fått del av D39 eller D40, eller innehållet i dokumenten.

6 . 4 . 3 . 1 8 D e m o

Accumulate har gjort gällande att vid mötet den 18 februari 2010 demonstrerades ME-demon och Payex Mobil som bägge använde ME-systemet.

BID har anfört att det i och för sig inte är otroligt att Accumulate vid det första mötet med BID ville visa ME-demon, men att ingen på BID kan minnas att man någonsin skulle sett demon av Payexsystemet.

Det är ostridigt att BID den 25 maj 2010 fick tillgång till ME-demon. Parterna har olika förklaringar kring de närmare omständigheterna kring detta.

Accumulate menar att instruktioner och uppgifter för inloggning översändes till BID och att ett möte hölls där A.S. presenterade och förklarade olika funktionerna i systemet för C.S., M.A. och S.A. från BID och instruerade dem om hur demon fungerade och skulle hanteras. Enligt Accumulate fick ytterligare personer på BID, bl.a. M.A., samma dag tillgång till demon digitalt.

BID menar å sin sida att M.A. bad om, och fick den 25 maj 2010 tillgång till, ME-demon (dvs. fick ladda ned demon som applikation till en mobiltelefon). M.A. syfte med att få tillgång till ME-demon var enligt BID att på BID:s uppdrag kontrollera om demon, som Accumulate påstått, hade ett fungerande kopieringsskydd (dvs. om lösningen var limmad till mobiltelefonen).

Patent- och marknadsdomstolen gör följande bedömning.

Av förhören med A.S. och M.W., som deltog vid mötet den 18 februari 2010 för Accumulate, har inte framgått något om visning av vare sig ME-demon eller Payex-demon. Av Alexanders Sjögrens uppgifter har inte heller framgått något om mötet den 25 maj 2010 såvitt gäller ME-demon.

M.A. har uppgett att han av nyfikenhet testade Payex. De närmare omständigheterna kring hur han fick tillgång till Payex har inte utretts genom förhöret.

Det är oklart om det var en demo han fått från Accumulate eller en app för en lanserad produkt som han laddat ned. M.A. har uppgett att Accumulate hade en produkt ”ute”.

Det är därför inte styrkt att BID fått del av Payex-demon från Accumulate. Vad gäller ME-demon är inte annat styrkt än vad BID har vitsordat, alltså att M.A. den 25 maj 2010 fick tillgång till ME-demon genom att ladda ned demon som applikation till en mobiltelefon.

6.4.3.19 E-postmeddelande av den 31 mars 2010

Utredningen ger inte stöd för att BID har fått del av e-postmeddelandet av den 31 mars 2010 från A.S. till S.A..

6.4.3.20 Källkod

Accumulate har gjort gällande att under maj och juni 2010 genomförde BID detaljerade studier av bl.a. Accumulates källkod, och att vid mötet den 17 maj 2010 på Accumulates kontor fick R.C., C.S. och C.B. (samtliga från BID) granska källkoden och fick därigenom full insyn i Accumulates lösning. Enligt Accumulate skedde granskningen av källkoden i Accumulates utvecklingsverktyg och gav en strukturerad bild över kodens funktion. Det gick också

att utläsa de olika modulerna och komponenterna och hur de fungerade. Källkoden var även kommenterad av Accumulate vilket underlättade förståelsen för hur koden fungerade, hur den samverkade med andra komponenter och vad som kunde uppnås med hjälp av koden. S.H. och M.W. var också tillgängliga och svarade på frågor.

BID har å sin sida anfört följande. R.C. anteckningar från mötet den 17 maj 2010 talar emot Accumulates påståenden om att BID under mötet fick se någon källkod. Accumulates påståenden om BID:s tillgång till ME-systemets källkod har ändrats flera gånger under processens gång. Från att i stämmningsansökan försökt motivera intrångsundersökning mot BID genom att påstå att BID skulle ha tillgång till hela ME-systemets källkod har så vitt får förstås Accumulate slutligen gjort gällande att R.C. fick granska källkoden till ME-systemet vid säkerhetsmötet den 17 maj 2010, i bemärkelsen att någon från Accumulate visade delar av koden för R.C. vid detta möte. Även om så skulle vara fallet skulle det bara kunna ha gjorts för ändamålet att allmänt belysa ordning och reda-aspekter i Accumulates lösning. Det man kan se om någon visar källkod på detta sätt är nämligen bara att Accumulates kod haft en allmänt bra struktur och versionshantering av programvaran. Källkoden till ett mobilt betalningssystem som ME-systemet består enligt uppgift av 30 000 rader kod.

Patent- och marknadsdomstolen gör följande bedömning.

Som Accumulates talan slutligen har förts finns inget påstående om att källkoden till ME-systemet skulle ha överlämnats till BID. Det kan tilläggas att det inte finns något stöd i bevisningen för att någon källkod överlämnats.

Varken S.H. eller M.W. har lämnat några uppgifter som kan klargöra om källkodsgranskning förekommit vid mötet den 17 maj 2010. S.H. har förnekat att Accumulate sagt eller påstått att BID fått den fulla källkoden.

S.H. har i sammanhanget använt begreppet objektkällkod och menar att BID har fått delar av källkoden i augusti 2010 när de fått de s.k. mobil klienterna.

M.W. har, tillfrågad om bl.a. PoC-leveransen i augusti 2010, förnekat att någon källkod överlämnats till BID.

Av förhöret med C.S.har inte framkommit något i aktuell del.

R.C., som var säkerhetschef på BID vid den tiden, har uppgett att han ställde samma kontrollfrågor till Accumulate som till de andra leverantörerna. Han kommer inte ihåg mötet tydligt men säger sig aldrig ha bett att få se någon källkod. Han har uppgett att källkoden saknade värde för honom då han saknar kompetens att bedöma den. Man var i en tidig upphandlingsfas. Källkodsgranskning är kostsamt och tidskrävande och var något som skulle komma senare i processen. Man anlitar då en oberoende tredje part.

M.A. har uppgett att han vid något tillfälle var hos Accumulate och fick visat hur de skrev javakod. Han fick se den på skärmen. Det såg prydligt ut. M.A. har inte uppgett något närmare om när det skedde, eller vilken kod det var fråga om.

Sammantaget kan förhörsuppgifterna inte sägas ha gett något stöd för att ME-systemets källkod granskades vid mötet den 17 maj 2010 eller under juni månad 2010.

R.C. har vidare bekräftat att de anteckningar som BID (och även Accumulate) har lagt fram är de han upprättade. Domstolen bedömer att anteckningarna har ett högt bevisvärde då de har upprättats i samband med mötet den 17 maj 2010 och är relativt utförliga. Anteckningarna kan i och för sig inte anses helt utesluta att viss källkodsgranskning kan ha ägt rum vid mötet, men å andra sidan borde det framgå av dem om sådan granskning faktiskt skedde, och några noteringar som källkodsgranskning återfinns inte.

Det är därför inte styrkt att BID fått granska källkoden till ME-systemet.

6.4.3.21 Annan information

Accumulate har gjort gällande att parterna haft intensiv kontakt med varandra via epost och telefon och fler än 33 möten och workshops. Accumulate har endast kunnat ange datum och mötesdeltagare för ett tjugotal möten. Av dessa har BID vitsordat elva och tillagt att ytterligare ett möte om avtalsmodell och pris hölls den 17 september 2010.

Patent- och marknadsdomstolen får först konstatera att påståendet om fler än 33 möten och workshops samt andra kontakter inte stöds av den skriftliga bevisningen.

Av förhörsuppgifterna är det endast S.H. som ger något stöd för att det varit sådan hög mötesfrekvens som Accumulate påstått. S.H. har uppgett att det var fler möten än de som redovisats med datum och deltagare i målet. Det var många möten, man satt nära varandra i Stockholm och det var lätt att springa fram och tillbaka. Det var kontakter och avstämningar per telefon, där detaljerad information förmedlades. Enligt S.H. hade de långt över 30 möten.

S.H. uppgifter om mötesfrekvensen saknar konkretisering. Han har inte uppgett när mötena (i den utsträckning de inte redovisats med datum och deltagare) ska ha ägt rum, eller lämnat några andra närmare uppgifter om mötena.

A.S. har uppgett att det kan fattas något eller kanske några möten i förhållande till de tjugotal som Accumulate har specificerat. Inte heller A.S. har uppgett något närmare om när sådana möten ska ha ägt rum, vilka som deltog eller vad som avhandlades vid mötena.

Förhörsuppgifterna i övrigt har inte gett något stöd för att det förekommit möten eller kontakter i den omfattning Accumulate påstått. M.A. har uppgett att han var med på 5–6 möten, under 10 möten i alla fall, och det kan på sin höjd kan ha varit 15–20 möten.

Sammantaget framstår Accumulates påstående om att parterna haft intensiv kontakt med varandra via epost och telefon och fler än 33 möten och workshops som en klar överdrift. Domstolen anser att det endast finns stöd i bevisningen för de möten som BID har vitsordat.

Accumulate har gjort gällande att utöver D-dokumenterna har Accumulate delat information med BID muntligen vid möte, via telefonsamtal och mejl.

BID har bestritt att någon ytterligare dokumentation eller information, utöver innehållet i de vitsordade D-dokumenterna har överlämnats, visats eller på annat sätt kommunicerats från Accumulate till BID. I detta sammanhang har BID bland annat pekat på att bolaget vid tiden då informationen ska ha överlämnats hade välfungerande rutiner för arkivering och hantering av dokument som mottogs från externa parter samt att e-post sparades på BID:s e-postserver. BID har framhållit att bolaget gått igenom arkiverat material samt e-post från den aktuella tiden utan att något av de tvistiga dokumenterna hittats.

BID har dock vitsordat e-postkorrespondensen med Accumulate under tiden 18 februari 2010 till 20 september 2010, utom ett e-postmeddelande den 31 mars 2010.

Domstolen konstaterar att i e-postkorrespondensen återfinns huvudsakligen följebrev till dokument som diskuterats ovan. I något fall finns visst utbyte av teknisk information, bl.a. en översiktlig förfrågan från BID den 16 augusti 2010 av vilken utrustning samt programvara som behövdes för drift i egen regi, som besvarades av Accumulate den 17 augusti. Accumulate har gjort gällande att information om

företagshemligheterna förmedlades i e-post den 9–15 juni och 23 augusti 2010. Denna korrespondens behandlas särskilt nedan i avsnitt 6.5.

Patent- och marknadsdomstolen bedömer att varken den skriftliga eller muntliga bevisningen ger stöd för att någon ytterligare information delats. Sannolikheten för att ytterligare information delats är i viss utsträckning kopplad till den bedömning domstolen gjort när det gäller antal möten och frekvensen i parternas kontakter. Ju oftare Accumulate och BID träffats eller haft andra kontakter desto mer troligt är det att känslig information förmedlats, och vice versa. Bedömningen bygger även på de uppgifter som S.H., A.S., M.W. och S.Z. har lämnat. Dessa är för allmänt hållna för att ens identifiera någon information utöver den som återfinns i de D-dokument m.m. som det är styrkt att BID fått del av, eller som BID har vitsordat. Än mindre kan förhörsuppgifterna leda till slutsatsen att någon sådan information delats med BID.

6.4.3.22 Sammanfattning; vilken information har BID fått del av?

Av de D-dokument m.m. som är tvistiga har domstolen funnit styrkt att BID har fått del av D2 s. 6–8, D9 s. 17, D10, D14 s. 4, 7 och 8 samt D22 och den med D22 nästintill identiska D27.

6.5 Har informationen varit företagshemlig?

Patent- och marknadsdomstolen prövar i det följande om Accumulate har styrkt att informationen som BID fått del av har varit företagshemlig.

Prövningen avser dels de D-dokument som BID har vitsordat att bolaget fått del av, nämligen D3, D4, D6, D8, D11, D13, D15, D16, D18, D19, D20, D21 och D25, dels de D-dokument m.m. som domstolen, mot BID:s bestridande, har funnit styrkt att BID har fått del av, vilka är D2 s. 6–8, D9 s. 17, D10, D14 s. 4, 7 och 8, D22 och D27.

Utöver D-dokumenten prövas om informationen i ME-demon, PoC-lösningen och e-postkorrespondensen under tiden 18 februari 2010 till 20 september 2010 varit företagshemlig. Vidare prövas D17 och D29, vilka enligt BID inte är Accumulates dokument, utan dokument som har upprättats av BID.

6.5.1 Rättsliga utgångspunkter

För att information om affärs- eller driftförhållanden i en näringsidkarens rörelse ska anses företagshemliga krävs enligt 1 § gamla företagshemlighetslagen att näringsidkaren håller informationen hemlig. Vidare måste röjandet av informationen vara ägnat att medföra skada för näringsidkaren i konkurrenshänseende.

Kravet på hemlighållande innebär enligt förarbetena att näringsidkaren ska ha ambitionen att behålla informationen inom den krets där den är känd. Informationen får inte vara tillgänglig för envar som kan ha ett intresse av att ta del av den. Inom ett företag kan information vara hemlig, om den inte får yppas till andra än de anställda som behöver den för att fullgöra sitt arbete. I ett mindre företag kan detta innebära att alla inom företaget känner till hemligheten. I ett större företag kan informationen vara känd inom en eller flera avdelningar, men likväl vara hemlig. Informationen kan hållas hemlig även om den är tillgänglig utanför det egna företaget, t.ex. om den sprids mellan företag vid organiserat samarbete, licensgivning eller legotillverkning. Det krävs dock att spridningen inte är allmän och okontrollerad. För att informationen ska anses hemlig får den inte spridas utanför en krets som åtminstone i princip är identifierbar och sluten. (Se prop. 1987/88:155 s. 35 f.)

Det krävs en viss aktivitet av näringsidkaren för att hålla informationen hemlig, men något formkrav har inte uppställts. Innehavarens ambition att hålla informationen hemlig kan i vissa fall vara underförstådd och behöver då inte särskilt påtalas. (Se t.ex. NJA 1998 s. 633.)

Informationen skall, för att kunna utgöra en företagshemlighet, röra affärs- och driftförhållanden i en näringsidkares rörelse. För att något skall kunna omfattas av företagshemlighetsbegreppet krävs att informationen på något sätt är företagsspecifik. Med begreppet företagsspecifik förstås att det är fråga om något som är särskilt för just denna rörelse och alltså inte allmän gods i den aktuella branschen (AD 2003 nr 21). Den information som kan skyddas ska vidare vara av sådan art att vem som helst med adekvat utbildning kan omsätta informationen i praktiskt resultat (Svea hovrätts dom den 6 april 2001 i T 8471-99).

För att skadeståndsskyldighet ska uppstå krävs dessutom enligt 6 § gamla företagshemlighetslagen att svaranden i förtroende har fått del av företagshemligheten i samband med en affärsförbindelse. Vad som menas med uttrycket behandlas i förarbetena. Det innebär att det ofta föreligger en avtalsrelation mellan näringsidkaren och den som fått del av företagshemligheten. Av avtalet kan uttryckligen eller underförstått följa att mottagaren inte får utnyttja eller röja förelagshemligheten på annat sätt än parterna är överens om. I uttrycket affärsförbindelse ligger inte att det måste föreligga något bindande avtal mellan parterna. Redan under ett förhandlingsskede kan mottagaren ha fått del av en företagshemlighet på sådant sätt att ett förtroendeförhållande får anses föreligga. Att någon har fått del av en uppgift i förtroende kan anses vara fallet endast när mottagaren inser eller bör inse att det är en förutsättning för att han skall få del av uppgiften att han inte obehörigen utnyttjar eller röjer den. En sådan förutsättning kan ofta vara uttalad eller rentav reglerad i ett särskilt avtal. I andra fall kan denna förutsättning utan vidare anses framgå av omständigheterna. Frågan om vad som omfattas av förtroendet måste bedömas med ledning av omständigheterna i det enskilda fallet. Det bör betonas att bevisbördan för att en viss uppgift har lämnats i förtroende inte ligger på mottagaren. Den som lämnar ut uppgiften har därför anledning att i tveksamma fall klargöra förutsättningarna och kanske t.o.m. träffa ett formligt avtal om sekretess m.m. (prop. 1987/88:155 s. 42–43).

6.5.2 Har Accumulate muntligen klargjort vid de inledande mötena att informationen var hemlig?

Accumulate har, som redovisats tidigare, att styrka att informationen var hemlig, vilket i sammanhanget innefattar att den delats med BID endast under förutsättning BID inte obehörigen skulle utnyttja eller röja den.

Accumulate gör gällande att det har stått klart för BID att Accumulate ville hålla informationen hemlig och BID har således fått del av uppgifterna i förtroende. Enligt Accumulate meddelade Accumulate redan i början av samarbetet BID att all information som lämnades till BID utgjorde företagshemligheter och omfattades av sekretess, vilket BID accepterade. Påståendet prövas nu.

S.H. har uppgett att Accumulate alltid säger på möten att det de berättar är hemligt. Han var inte med på mötet den 18 februari 2010 men sekretess togs alltid upp.

A.S., som var med på de inledande mötena innan sekretessavtalet av den 7 april 2010 ingicks, har inte nämnt något om att han eller någon annan skulle ha tagit upp frågan om sekretess.

Av förhöret med M.W. har inte heller framkommit något i aktuell del. Detsamma gäller för förhöret med S.Z..

M.A. har uppgett att han deltog för BID:s räkning vid mötet den 18 februari 2010. Såvitt han kommer ihåg var inget hemligt, och han tyckte inte heller att informationen var sådan att den var på sekretessnivå. Det var en vanlig produkt- och företagspresentation. Efter att han skickat ut kravlistan var det ingen från Accumulate som hörde av sig och hävdade att den innehöll något som utgjorde Accumulates företagshemligheter.

Av den muntliga bevisningen har sammantaget endast S.H. uppgifter gett något stöd för att Accumulate muntligen klargjort att informationen var hemlig. S.H. var dock inte med på det första mötet den 18 februari 2010. Ingen annan av de förhörspersoner som deltagit vid mötet, eller vid andra möten före den 7 april 2010 när sekretessavtal ingicks, har uppgett att någon från Accumulate har sagt att informationen var hemlig. Det har inte heller framkommit något som ger stöd för att det på annat sätt framgick av omständigheterna att informationen var hemlig.

Accumulate har således inte styrkt att man lämnat information i förtroende till BID, i den utsträckning informationen lämnats före den 7 april 2010.

Beträffande dokument D4 och D6 får det sagda följande konsekvenser. D4 är en presentation med titeln Affärsuppläggsdiskussion daterad den 25 mars 2010. BID har vitsordat att bolaget fått del av D4. Accumulate har inte preciserat när D4 har överlämnats, men har beträffande dokument D6, som är identiskt med D4, gjort gällande att BID fick del av detsamma vid möte den 26 mars 2010.

BID har å sin sida gjort gällande att Accumulate vid mötet den 25 mars 2010 presenterade en mycket övergripande licensieringsmodell och höll en powerpointpresentation, D4, som också är identisk med D6.

Meningsskiljaktigheten mellan Accumulate och BID har alltså att göra med om D4/D6 presenterades den 25 eller 26 mars. För den bedömning domstolen nu gör spelar det dock ingen roll, eftersom både den 25 och 26 mars 2010 var före den 7 april 2010 när sekretessavtalet ingicks.

6.5.3 Utkast till sekretessavtal i slutet på mars 2010 (D10)?

Accumulate har gjort gällande att man vid ett möte den 31 mars 2010 lät BID ta del av dokument D10, och att man till mötet även hade med sig ett förslag till sekretessavtal

och föreslog att parterna skulle ingå avtalet. Accumulate har som skriftlig bevisning lagt fram ett utkast till sekretessavtal.

Av utredningen i övrigt har inga uppgifter framkommit om att något utkast till sekretessavtal lagts fram vid mötet den 31 mars 2010. Det är därför inte styrkt.

6.5.4 Verkningarna av sekretessavtalet av den 7 april och sekretessklausulen i PoC-avtalet (D2 s. 6–8, D3, D4, D6 och D10)

Parterna är i målet ense om att de ingick sekretessavtal den 7 april 2010.

Enligt avtalets punkt 2 avses med konfidentiell information i avtalet varje upplysning — teknisk, kommersiell eller av annan art — oavsett om upplysningen dokumenterats eller inte.

Sekretessavtalets punkt 3 stadgar att oaktat vad som sägs i punkt 2 skall som konfidentiell information inte anses information som är allmänt känd eller kommer till allmän kännedom på annat sätt än genom brott från någon av parternas sida, inte heller information som part kan visa att han kände till redan när han mottog informationen från motparten eller som han mottagit från tredje man utan att vara bunden av sekretess i förhållande till denne.

Vidare stadgas i punkt 4 att vardera parten förbinder sig att inte för tredje man avslöja konfidentiell information som erhålls från den andra parten, med undantag för konfidentiell information som den andra parten skriftligen medger får utlämnas eller konfidentiell information som utlämnas till följs av tvingande bestämmelser i lag eller på grund av myndighets beslut.

Vid tillämpning av sekretessavtalets punkt 2–4 följer att BID måste anses i förtroende ha fått del av information från Accumulate efter att sekretessavtalet ingåtts.

Vidare finns sekretessbestämmelser i punkterna 10.1.4 i PoC-avtalet, som ingicks den 2 juli 2010.

Sammantaget ger sekretessavtalet och PoC-avtalet stöd för att information som Accumulate låtit BID ta del av efter den 7 april 2010 har delats i förtroende.

Motsatt förhållande råder för den information som delats före detta datum. Enligt BID:s vitsordanden och de bedömningar domstolen gjort har D2 s. 6–8, D3, D4, D6 och D10 delats med BID före den 7 april 2010. Den informationen har alltså inte delats i förtroende.

6.5.5 Slutsatser: Vilken information har BID fått del av i förtroende?

Oavsett om övriga förutsättningar föreligger för att informationen i D2 s. 6–8, D3, D4, D6 och D10 ska vara företagshemlig är det alltså inte styrkt att BID fått del av dem i förtroende, vilket utesluter att de anses företagshemliga vid den fortsatta prövningen i målet.

Däremot innebär sekretessavtalet och PoC-avtalet att informationen i dokument D8, D11, D13, D15, D16, D18, D19, D20, D21 och D25, D9 s. 17, D14 s. 4, 7 och 8, D22 och D27 liksom informationen i ME-demon, PoC-lösningen och e-postkorrespondensen efter den 7 april 2010 måste anses ha omfattats av sådant förtroende som förutsätts enligt 6 § gamla företagshemlighetslagen.

6.5.6 Vilken återstående information var företagshemlig?

Utöver att informationen ska ha delats i förtroende krävs, som tidigare redogjorts för, att informationen även i övrigt har hemlighållits. Den får inte ha spritts på ett allmänt och okontrollerat sätt, utan måste ha hållits i en krets som åtminstone i princip är

identifierbar och sluten. Företagshemligheter får inte heller vara allmängods utan måste vara företagsspecifika.

6.5.6.1 Har informationen utgjort allmängods?

BID har hävdats att innehållet i Företagshemlighet A-I har utvecklats av andra än Accumulate, var notoriskt kända som sådana och ingick i fackmannens allmänna verktygslåda. BID har också lagt fram omfattande bevisning om känd teknik vid den aktuella tiden.

Patent- och marknadsdomstolen ser i och för sig ingen anledning att betvivla att yrkesskickliga personer i branschen år 2010 hade kunskaper om kryptering, klient-serverarkitektur, tekniska standarder och systemdesign.

Det finns dock inget nyhetskrav för att information ska kunna vara företagshemlig. Informationen behöver inte heller vara överlägsen annan information. (Fahlbeck, Lagen om skydd för företagshemligheter, Norstedts Juridik, JUNO version 3, s. 337-338).

Information som är allmänt känd eller enkelt tillgänglig inom fackområdet är däremot undantagen. Det hindrar inte att unikt utformade dokument är företagshemligheter även om liknande information finns hos andra i branschen. Företagshemligheter ska vara information som skiljer näringsidkaren från andra i branschen. Teknisk information kan vara branschgemensam om den inte särskilt utmärker näringsidkaren och ingår då inte i dennes rörelse. Avgörande torde vara om informationen helt eller i nästan samma utsträckning gäller alla i branschen. Preciserad information som finns men i annan konkret utformning hos andra, kan emellertid vara företagshemligheter. (Domeij, Från anställd till konkurrent, Wolters Kluwer, JUNO version 1, s. 98).

Att ME-systemet utvecklats av Accumulate har omvittnats av M.W. vars uppgifter stöds av förhöret med S.H.. ME-systemet är således utmärkande för Accumulates verksamhet (se AD 2003 nr 21). Det gäller oavsett om ME-systemet utvecklats med användning av känd teknik eller innefattat helt nya idéer och koncept. D-dokumentet som Accumulate har åberopat (med vissa undantag som behandlas närmare nedan) behandlar ME-systemet och har utformats av Accumulate. Att ME-systemet fanns i form av källkod och inte endast som ett idékoncept har också framkommit genom förhöret med O.S.. ME-demon och PoC-lösningen har tagits fram av Accumulate. Det är därför klart att det inte är fråga om något allmängods.

Accumulates talan skulle i och för sig kunna uppfattas som att Accumulate hävdar skydd i en mer abstrakt mening för idéinnehållet i det som kallas Företagshemlighet A-I. Om talan uppfattas på det sättet blir BID:s invändning om att det var fråga om notoriskt kända koncept mer begriplig. Vid en läsning av Accumulates grunder (se ovan avsnitt 4.1.2) framkommer alltjämt att Accumulate menar att samtliga företagshemligheter har implementerats i ME-systemet, något som också framgår av Accumulates skriftliga sakframställning. Accumulate har under våren och sommaren erbjudit ME-systemet till BID, och talan om angrepp på företagshemligheter grundas helt på omständigheter relaterade till dessa kontakter och förhandlingar. Mot den bakgrunden blir det väldigt teoretiskt att hävda att företagshemligheterna var känd teknik.

Sammanfattningsvis kan informationen inte anses utgöra allmängods, med ett undantag, nämligen en bild som enligt M.A. kommer från WPKI-föreningen och som förekommer på flera ställen i D-dokumentet.

Domstolen får anledning att återkomma till BID:s beskrivning av känd teknik vid värderingen av om det är sannolikt att eventuella likheter mellan ME och Mobilt BankID är resultatet av BID:s eget arbete.

I det följande prövas i tur och ordning om det är styrkt att den information som BID fått del av i förtroende innehöll företagshemlig information. Vidare prövas D17 och D29.

6.5.6.2 Dokument D8

Dokument D8 är en presentation med titeln ”Affärsmodell”, daterad den 26 april 2010. Den innehåller information om affärsupplägg och priser. Informationen är företagsspecifik för Accumulate. BID har fått del av informationen efter att sekretessavtalet ingicks och uppgifterna har, såvitt framkommit, inte spritts på ett allmänt och okontrollerat sätt. Eftersom dokumentet innehåller uppgifter om Accumulates prissättning får förutsättas att det skulle vara ägnat att medföra skada för Accumulate i konkurrenshänseende om informationen röjdes.

Informationen i D8 får därmed för den fortsatta prövningen anses vara företagshemlig.

Accumulate har dock inte gjort gällande att Förtroendehemlighet A-I på något sätt skulle framgå av D8, varför D8 måste anses sakna betydelse för den fortsatta prövningen av förstahandsgrunden.

6.5.6.3 Dokument D9 s. 17

Dokument D9 är en 23 sidor lång systembeskrivning av ME-systemet. Dokumentet är daterat i juni 2010. Patent- och marknadsdomstolen har mot BID:s bestridande funnit styrkt att BID har fått del av s. 17 i D9.

Informationen på s. 17 i D9 är företagsspecifik för Accumulate. BID har fått del av informationen efter att sekretessavtalet ingicks. Fråga är då om uppgifterna genom andra åtgärder har spritts på ett allmänt och okontrollerat sätt.

I målet har BID lagt fram ett dokument med titeln ”Mobile Everywhere Standard Product Description — Light version”, med underrubriken Accumulate 2011. Enligt BID har dokumentet åtminstone sedan 23 januari 2012 varit publikt tillgänglig på internet, tillgänglig för alla och envar. BID gör gällande att det är en produktbeskrivning avseende ME-systemet som enligt versionshistoriken är från januari 2011, och vars syfte är att marknadsföra ME-systemet.

Accumulate har invänt att den person som ska ha lagt ut dokumentet ifråga fick del av information och dokument rörande Accumulates lösning som anställd som project manager vid ett polskt bolag som Accumulate samarbetade med och hade ingått sekretessavtal med. Eventuell företagshemlig information som denne project manager delat med andra har delats i strid med sekretessavtal och utan Accumulates kännedom. Vidare har Accumulate anfört att behovet av att sälja och marknadsföra sina lösningar har föranlett Accumulate att utforma marknadsföringsmaterial om systemen.

Accumulate var dock noga med att inte sprida information som man höll hemlig. Accumulate hade därför flera versioner av flertalet av sina presentationsdokument, där en version som betecknades som ”light” var avsedd att kunna delges till parter utan att ett sekretessavtal hade tecknats. Sådana versioner innehöll mer av sälj- och marknadsföringsbeskrivningar och det skulle inte gå att från detta härleda Accumulates företagshemligheter utan ytterligare material eller information från Accumulate. Dessa dokument var inte avsedda för publik publicering och skickades bara till parter där relation upprättats.

Patent- och marknadsdomstolen ser ingen anledning att ifrågasätta BID:s uppgifter om att den s.k. lightversionen har funnits på internet tillgänglig för alla sedan januari 2012. Något som motsäger det påståendet har inte heller kommit fram genom den bevisning som lagts fram i målet. Till detta måste läggas att Accumulates uppgifter om sin hantering av uppgifterna i den s.k. lightversionen är motstridiga och inbördes oförenliga. Å ena sidan hävdar Accumulate att lightversionen omfattats av sekretessavtal med ett polskt företag, å andra sidan att Accumulate hade flera versioner

av flertalet av sina presentationsdokument, där en version som betecknades som ”light” var avsedd att kunna delges till parter utan att ett sekretessavtal hade tecknats. Accumulate har bevisbördan för att informationen hemlighållits. Sammantaget bedömer Patent- och marknadsdomstolen att lightversionen spritts på ett allmänt och okontrollerat sätt, vilket innebär att uppgifterna inte kan anses ha hållits hemliga.

Vid en jämförelse mellan s. 17 i D9 och lightversionen framkommer att texten är närmast identisk med texten på s. 41–42 i lightversionen. Bilden på s. 17 i D9 är vidare identisk med bilden på s. 42 i lightversionen.

Informationen på s. 17 i D9 är därmed inte företagshemlig.

6.5.6.4 Dokument D11

Dokument D11 har titeln ”System Description, Accumulate technical information Mobile Everywhere Platform”. Informationen på i D11 är företagsspecifik för Accumulate. BID har fått del av informationen efter att sekretessavtalet ingicks. Fråga är då om uppgifterna genom andra åtgärder har spritts på ett allmänt och okontrollerat sätt.

BID har anfört att D11 är det enda dokument BID fått tillgång till från Accumulate som innehållit någon relevant nivå av teknisk information om ME-systemet. Men BID menar att D11 motsvarar en marknadsföringsbroschyr som på ett övergripande sätt beskriver ME-systemet för intressenter som BID, utan att innehålla företagshemlig information. BID har även framfört att information i D11 framgår av lightversionen samt av produktblad som funnits tillgängliga genom Accumulates hemsida.

Accumulate har gjort gällande att den grundläggande modellen (Företagshemlighet A) framgår bl.a. av s. 4–16 i dokument D11, samt att D11 med flera D-dokument även visar operatörsberoende (Företagshemlighet B). Dessutom ska dokument D11 s. 14–15 tillsammans med vissa andra D-dokument avslöja säkerhetsmetoder för att skydda

nycklar sparade i mobilapplikationen (Företagshemlighet D). Likaså visar D11 jämte vissa andra D-dokument processerna, aktiv uppkoppling och hopplösningen (Företagshemlighet E, F och I). Vad gäller pull-initiering (Företagshemlighet G) avslöjas den enligt Accumulate av D11 s. 4–5 samt vissa andra D-dokument. Systemsäkerhet (Företagshemlighet H) ska enligt Accumulate framgå av D11 s. 13–16 samt vissa andra D-dokument.

Under huvudförhandlingen Accumulate (efter domstolens anmaning) lagt fram en detaljerad sammanställning av de dokument som beskriver företagshemligheterna. Då har Accumulate preciserat att nedanstående utdrag ur D11, tillsammans med vissa andra närmare specificerade utdrag ur andra D-dokument, avslöjar:

- Grundläggande modellen (Företagshemlighet A): D11 s. 4, del av s. 5 och s. 8
- Operatörsoberoende (Företagshemlighet B): D11 del av s. 4 och 5
- Säkerhetsmetoder för att skydda nycklar sparade i mobilapplikationen (Företagshemlighet D): D11 del av s. 13 och 14
- Aktiv uppkoppling (Företagshemlighet F): D11 del av s. 4 och 5 samt del av s. 13, 14 och 15
- Pull-initiering (Företagshemlighet G): D11 del av s. 5
- Systemsäkerhet (Företagshemlighet H): D11 del av s. 5, samt s. 13–14
- Hopplösningen (Företagshemlighet I): D11 som övergripande supporterande dokument som beskriver mobilapplikationens funktion

Patent- och marknadsdomstolen gör följande bedömning. Bedömningen fokuserar på de utdrag ur D11 som enligt Accumulate innehåller företagshemlig information av relevans för målet enligt ovan.

D11 är ett 19 sidor långt dokument. Första sidan är ett försättsblad, därefter följer en innehållsförteckning, och den tredje sidan listar förkortningar som används i dokumentet.

- S. 4 i D11 har rubriken ”System description”. Texten överst är närmast identisk med texten på s. 5 i lightversionen, vilken enligt domstolens bedömning varit föremål för spridning på ett allmänt och okontrollerat sätt. Texten under bilden på s. 4 i D11 motsvarar innehållsmässigt texten i avsnitt 2.1.4 i lightversionen, även om den inte är identisk. Bilden mitt på s. 4 i D11 återfinns inte i lightversionen, men eftersom bilden illustrerar texten, som beskriver den grundläggande modellen, måste den ha samma sakliga innehåll som texten.
- Delar av texten på s. 5 sidan i D11 återfinns i avsnitt 1.2 i lightversionen. En av punkterna s. 5, med titeln ”Independency” återfinns i lightversionen s. 5.
- S. 13 i D11 motsvaras av s. 40 i lightversionen.
- S. 14 i D11, samt inledningen av s. 15, är närmast identisk med s. 41–42 i lightversionen.

Sammanfattningsvis har delar av D11 varit föremål för spridning på ett allmänt och okontrollerat sätt. Det är fråga om de utdrag som redovisats ovan. Det som inte hemlighållits motsvarar i princip allt som enligt Accumulate avslöjar företagshemligheterna i D11, med undantag för D11 s. 8 samt någon del av s. 5 och andra avsnittet på s. 15.

Såvitt gäller s. 8 i D11 har BID anfört att informationen under första punktsatsen framgår av produktbladet, men domstolen delar inte den uppfattningen. Informationen på s. 8 och del av s. 5 får anses ha hemlighållits och vara sådan att dess röjande skulle vara ägnat att medföra skada i konkurrenshänseende för Accumulate.

Informationen i D11 är därmed endast delvis företagshemlig.

6.5.6.5 Dokument D13

D13 är en presentation daterad den 26 maj 2010. Innehållsmässigt består den av en bild med bildtexter. Informationen i D13 är företagsspecifik för Accumulate. BID har fått

del av informationen efter att sekretessavtalet ingåtts. Fråga är då om uppgifterna genom andra åtgärder har spritts på ett allmänt och okontrollerat sätt.

BID har påpekat att vid tiden då BID genomförde sin upphandling hade Accumulate en hemsida där företaget spred information om ME-systemet i syfte att marknadsföra detta till eventuella intressenter. Där återfanns produktblad under 2010.

Patent- och marknadsdomstolen konstaterar att bilden i D13 återfinns i ett av de produktblad som BID har lagt fram. Bilden har därmed varit föremål för allmän och okontrollerad spridning. Däremot finns inte bildtexten i produktbladet.

BID har gjort gällande att den bildtext som återfinns i D13 är sådan information som i allt väsentligt framgår av lightversionen samt av utdrag från Accumulates hemsida. Patent- och marknadsdomstolen kan inte hålla med om det. Även om delar och begrepp kan återfinnas i det underlag som BID har hänvisat till kan informationen inte anses vara helt densamma.

Domstolens slutsats är att bildtexten till D13 har hemlighållits, dock inte bilden. Bildtexten innehåller lite mer specificerade uppgifter om de olika stegen i ME-lösningen. Mot bakgrund av hur mycket information i aktuellt avseende som Accumulate lagt ut på sin hemsida framstår det som tveksamt om röjandet av bildtexten kan anses vara ägnat att medföra skada i konkurrenshänseende för Accumulate. Osäkerheten får gå ut över Accumulate som har bevisbördan. D13 kan därmed inte anses innehålla företagshemlig information.

6.5.6.6 Dokument D14 s. 4, 7 och 8

D14 är en presentation med titeln "PoC BID Kravspec". Enligt Accumulate har BID fått del av D14 vid ett möte den 21 juni 2010. Patent- och marknadsdomstolen har mot BID:s bestridande bedömt att det är visat att BID fått del av innehållet i s. 4, 7 och 8 i

D14, i vart fall genom att innehållet presenterats muntligen för bolaget i samband med PoC-leveransen. Endast dessa delar av D14 prövas därför i det följande.

Informationen på s. 4, 7 och 8 i D14 är företagsspecifik för Accumulate. BID har fått del av informationen efter att sekretessavtalet ingicks. Fråga är då om uppgifterna genom andra åtgärder har spritts på ett allmänt och okontrollerat sätt.

Enligt BID har s. 4 i D14 avslöjats genom Accumulates information om Payex mobillösning, som var öppet tillgänglig. BID har hänvisat till ett produktblad med titeln Case study - Payex mobil – live mobile payment. Enligt BID framgår vidare s. 7–8 i D14 i allt väsentligt genom lightversionen s. 15 och 30.

Patent- och marknadsdomstolen delar inte BID:s uppfattning. Mot bakgrund av att D14 utgör ett underlag för Accumulate med avseende på PoC-leveransen till BID får man utgå från att det som anges på s. 4, 7 och 8 i D14 var sådant som Accumulate arbetat fram för att kunna leverera till BID. För att föregripas av den allmänt och okontrollerat spridda lightversionen eller det likaledes spridda produktbladet måste informationen i D14 vara identisk eller närmast identisk, men så är långt ifrån fallet. Beträffande Payex-mobil har inte tillräckligt kommit fram om den appen för att slutsatsen ska kunna dras att informationen på s. 4, 7 och 8 i D14 var allmänt och okontrollerat spridd.

Sammanfattningsvis bedömer Patent- och marknadsdomstolen att informationen på s. 4, 7 och 8 i D14 har hållits hemlig. Röjande av informationen är ägnat att medföra skada i konkurrenshänseende för Accumulate. Den är därmed företagshemlig.

6.5.6.7 Dokument D15

Dokument D15 är den av BID utskickade ”Kravlista BIM utan SIM”, med Accumulates svar ifyllda i kolumnerna längst till höger.

Accumulates svar på BID:s förfrågan är företagsspecifik för Accumulate. De har tillställts BID efter att sekretessavtal ingåtts.

BID har gjort gällande att Accumulates svar på de funktionella kraven i listan inte var detaljerade utan var på en konceptuell och övergripande nivå, och definitivt inte innehöll företagshemlig information. Patent- och marknadsdomstolen kan inte hålla med om det, eftersom lagstiftningen inte ställer några direkta kvalitetskrav av det slag som BID verkar förorda, för att viss information ska anses hemlig.

BID har även gjort gällande att Accumulates svar på frågorna 4, 25–27 och 43–49 i kravlistan i någon mening framgår av Accumulates hemsida, produktblad eller av lightversionen.

Enligt Patent- och marknadsdomstolen blir det artificiellt att bryta ut vissa av svaren i kravlistan och se om informationen på något motsvarande sätt, i huvudsak eller i allt väsentligt har varit föremål för allmän och okontrollerad spridning genom att den framgår punktvis på annat håll. Bedömningen görs mot bakgrund av att BID och Accumulate vid den aktuella tidpunkten diskuterade hur Accumulates lösning skulle kunna uppfylla just de krav som BID ställde, vilket var själva syftet med kravlistan. Även om delar av informationen om Accumulates ME-lösning fanns tillgänglig för alla och envar genom lightversionen, hemsidan och produktbladen, kan motsvarande förhållande inte anses ha gällt för en sammanställning av specifika uppgifter av aktuellt slag om hur ME skulle möta BID:s krav. Accumulates svar på kravlistan i D15 måste därför anses ha hemlighållits i sin helhet. Informationen är av sådant slag att dess röjande är ägnat att medföra skada för Accumulate i konkurrenshänseende. Den är därmed företagshemlig.

6.5.6.8 Dokument D16

Dokument D16 har titeln "BIM Questioner June 2010". Informationen i D16 är företagsspecifik för Accumulate. BID har fått del av informationen efter att sekretessavtalet ingåtts. BID har också vidgått att informationen i D16 inte har gjorts allmänt tillgänglig. Informationen i D16 har därmed hemlighållits. Dess röjande får anses vara ägnat att medföra skada i konkurrenshänseende för Accumulate. Informationen är alltså företagshemlig.

6.5.6.9 Dokument D17

Dokument D17 är det avtal om Proof of Concept som BID och Accumulate ingick i början av juli 2010. Accumulate har anfört att avtalsbilaga 4 var BID:s kravlista för BIM utan SIM med Accumulates svar (D15) medan avtalsbilaga 1 utgjordes av en systembeskrivning av Accumulates lösning.

Accumulate har inte klargjort på vilket sätt avtalet, som enligt BID:s uppgifter upprättats av BID, skulle avslöja Accumulates företagshemligheter. Av den skriftliga bevisningen har framgått att K.T. på BID den 29 juni 2010 skickade utkast till PoC-avtal till A.S. på Accumulate. K.T. har vittnat om att det förekom en e-postdialog där formuleringar bollades.

Patent- och marknadsdomstolen konstaterar också att de avtalsbilagor som Accumulate har hänvisat till är D8, D11 och D15 vilka har behandlats tidigare. Domstolen har bedömt D8 som irrelevant, informationen i D11 som endast delvis företagshemlig och Accumulates svar på kravlistan i D15 som företagshemliga i sin helhet.

Sammantaget kan inte D17 anses innehålla något om Företagshemlighet A-I i vidare utsträckning än vad som redan bedömts framgå av D11 och D15.

6.5.6.10 Dokument D18

Dokument D18 har titeln “Mobile Everywhere (ME) Security Architecture Evaluation”. Det är daterat den 6 maj 2010. Informationen i D18 är företagsspecifik för Accumulate. BID har fått del av informationen efter att sekretessavtalet ingåtts.

BID har sökt karaktärisera D18 som en allmän och övergripande säkerhetsutvärdering som Accumulate presenterat i marknadsföringssyfte. Enligt BID innehåller D18 inte någon känslig eller hemlig information.

Patent- och marknadsdomstolen kan inte hålla med om det, eftersom lagstiftningen inte ställer några direkta kvalitetskrav av det slag som BID verkar förorda, för att viss information ska anses hemlig.

BID har även gjort gällande att informationen på s. 4–10 i D18 i någon mening framgår av olika utdrag ur produktbladen och lightversionen.

Enligt Patent- och marknadsdomstolen blir det artificiellt att bryta ut delar av informationen i D18 och se om den på något motsvarande sätt, i huvudsak eller i allt väsentligt har varit föremål för allmän och okontrollerad spridning genom att den framgår punktvis på annat håll. D18 är en säkerhetsrapport där en oberoende konsult har utvärderat ME-systemet. Den måste som utgångspunkt ses i sin helhet. Liksom lightversionen och produktbladen behandlar D18 ME-systemet, och därför finns också beskrivningar av systemet i rapporten. Syftet med rapporten är dock ett annat än med lightversionen och produktbladen, nämligen att förse läsaren med en säkerhetsutvärdering. Det är sammanfattningsvis olika författare, olika syften och det är inte heller fråga om identisk eller närmast identisk information.

D18 måste därför anses ha hemlighållits i sin helhet. Informationen är av sådant slag att dess röjande är ägnat att medföra skada för Accumulate i konkurrenshänseende. Den är därmed företagshemlig.

6.5.6.11 Dokument D19

Dokument D19 har titeln ”BIM Proof of Concept June 2010”. Informationen i D19 är företagsspecifik för Accumulate. BID har fått del av informationen efter att sekretessavtalet ingåtts. Informationen i D19 får anses ha hemlighållits. D19 utgör ett kostnadsförslag från Accumulate till BID för PoC:en. Dess röjande får anses vara ägnat att medföra skada i konkurrenshänseende för Accumulate. Informationen får anses vara företagshemlig.

D19 innehåller dock inget av teknisk natur och Accumulate har inte gjort gällande att D19 avslöjar Företagshemligheterna. Dokumentet saknar därmed betydelse för den fortsatta prövningen.

6.5.6.12 Dokument D20

Dokument D20 är ett av Accumulate upprättat dokument med titeln ”Proof of Concept BID Leveransrapport”. Rapporten är daterad den 9 augusti 2010 och sammanfattar Accumulates leverans av Proof of Concept till BID. Informationen i D20 är företagsspecifik för Accumulate. BID har fått del av informationen efter att sekretessavtalet och PoC-avtalet ingåtts. Fråga är då om uppgifterna genom andra åtgärder har spritts på ett allmänt och okontrollerat sätt.

BID har gjort gällande att information på s. 7–9 i D20 framgår, eller framgår i stora delar, av lightversionen och ett av produktbladen.

Enligt Patent- och marknadsdomstolen blir det artificiellt att bryta ut delar av informationen i D20 och se om den i stora delar har varit föremål för allmän och okontrollerad spridning genom att den framgår punktvis på annat håll. Bedömningen görs mot bakgrund av att Accumulate levererade rapporten (D20) enligt avtal med BID. Parterna hade ingått PoC-avtalet den 2 juli 2010. Enligt avtalet skulle

Accumulate ta fram ett övergripande förslag till teknisk lösning, Proof of Concept. Lösningen levererades i augusti 2010 och rapporten var en del av leveransen. Enligt Accumulates uppgifter hade Accumulate i PoC-systemet, enligt BID:s önskemål, anpassat det grafiska utseendet, konfigurerat specifika processer samt utvecklat test-webbsidor som efterliknade skatteverkets hemsida och en internetbank för simulering av registrering, identifiering och signering. - Jämfört med lightversionen och produktbladet är det inte heller fråga om identisk eller närmast identisk information i D20.

D20 måste därför anses ha hemlighållits i sin helhet. Informationen är av sådant slag att dess röjande var ägnat att medföra skada för Accumulate i konkurrenshänseende. Den har därmed varit företagshemlig.

6.5.6.13 Dokument D21

Dokument D21 är en presentation med titeln ”Överlämning Proof of Concept (PoC)”, daterat den 10 augusti 2010. Informationen i D21 är företagsspecifik för Accumulate. BID har fått del av informationen efter att sekretessavtalet och PoC-avtalet ingåtts. Fråga är då om uppgifterna genom andra åtgärder har spritts på ett allmänt och okontrollerat sätt.

BID har invänt att informationen i D21 s. 7 till stor del framgår av lightversionen.

Enligt Patent- och marknadsdomstolen blir det artificiellt att bryta ut delar av informationen i D21 och se om den i stora delar har varit föremål för allmän och okontrollerad spridning genom att den framgår punktvis på annat håll. Bedömningen görs mot den bakgrund som redovisats i förhållande till dokument D20, alltså Accumulates leverans till BID enligt PoC-avtalet.

D21 måste därför anses ha hemlighållits i sin helhet. Informationen var av sådant slag att dess röjande var ägnat att medföra skada för Accumulate i konkurrenshänseende. Den är därmed företagshemlig.

6.5.6.14 Dokument D22 och 27

Dokument D22 består av en powerpointpresentation med titeln ”Finansiell ID Teknik Work Shop April 27th 2010”. Dokument D27 framstår förutom datum som identiskt med D22. Patent- och marknadsdomstolen har, mot BID:s bestridande, funnit styrkt att BID fått del av innehållet i D22 genom att det presenterats muntligen för bolaget vid ett möte i slutet av april 2010.

Accumulate har gjort gällande att den grundläggande modellen (Företagshemlighet A) framgår av dokument D22/27 och andra D-dokument, att s. 3, 5–7, 9–10 och 12–13 i D22 med flera D-dokument även visar operatörsberoende (Företagshemlighet B). Förenlighet med WPKI-standarden (Företagshemlighet C) framgår enligt Accumulate av s. 5 och 9–13 i D22. Dessutom ska s. 6 i Dokument D22 tillsammans med vissa andra D-dokument avslöja säkerhetsmetoder för att skydda nycklar sparade i mobilapplikationen (Företagshemlighet D). Likaså visar D22 jämte vissa andra D-dokument processerna (Företagshemlighet E). Aktiv uppkoppling (Företagshemlighet F) avslöjas av s. 6–7 och 12–13 i D22 och vissa andra D-dokument. Vad gäller pull-initiering (Företagshemlighet G) avslöjas den enligt Accumulate av s. 7 i D22 samt vissa andra D-dokument. Systemsäkerhet (Företagshemlighet H) ska enligt Accumulate framgå av s. 8 i D22 samt vissa andra D-dokument.

Under huvudförhandlingen har Accumulate (efter domstolens anmaning) lagt fram en detaljerad sammanställning av de dokument som beskriver företagshemligheterna. Då har Accumulate preciserat att nedanstående utdrag ur D22/27, tillsammans med vissa andra närmare specificerade utdrag ur andra D-dokument, avslöjar:

- Grundläggande modellen (Företagshemlighet A): D22/27 del av s. 3 samt s. 5–7
- Operatörsberoende (Företagshemlighet B): D22 del av s. 3 och 5–7
- WPKI-förenlighet (Företagshemlighet C): D22/27 s. 5
- Säkerhetsmetoder för att skydda nycklar sparade i mobilapplikationen (Företagshemlighet D): D22/27 del av s. 5 och 6
- Processerna (Företagshemlighet E): D22/27 s. 6–7
- Aktiv uppkoppling (Företagshemlighet F): D22/27 del av s. 3, 5 och 7
- Pull-initiering (Företagshemlighet G): D22/27 del av s. 7 och 12
- Systemsäkerhet (Företagshemlighet H): D22/27 del av s. 3, samt s. 5, 6 och 8

Informationen i D22/27 är företagsspecifik för Accumulate. BID har fått del av informationen efter att sekretessavtalet ingicks. Fråga är då om uppgifterna genom andra åtgärder har spritts på ett allmänt och okontrollerat sätt.

BID har gjort gällande att informationen i D22/27 s. 3, 5–8 och 12 framgår av D3, som tillställts BID innan sekretessavtalet av den 7 april 2010 ingicks, samt av lightversionen.

Patent- och marknadsdomstolen gör följande bedömning. Bedömningen fokuserar på de utdrag ur D22/27 som enligt Accumulate innehåller företagshemlig information av relevans för målet enligt ovan.

Enligt BID framgår informationen på s. 3 i D22/27 i väsentliga delar av olika utdrag ur lightversionen. Patent- och marknadsdomstolen konstaterar att BID:s resonemang i denna del kräver läsning av olika stycken på sju olika sidor i lightversionen. En läsare som gör det med kännedom om innehållet på s. 3 i D22/27 kommer då i och för sig att känna igen mindre delar. Informationen är dock inte sammanställd och presenterad på samma sätt och det kan sammantaget inte anses vara fråga om samma information.

Informationen på s. 5 i D22/27 är däremot samma som den i D3 s. 16. Vidare är sekvensdiagrammen på s. 6–7 i D22/27 identiska med de som återfinns på s. 5–6 i D3. D3 har enligt den bedömning domstolen gjort lämnats till BID utan sekretessförbehåll. Informationen på s. 5–7 har därmed inte hållits hemlig.

Informationen på s. 8 i D22/27 är samma som den på s. 41 i lightversionen, som varit föremål för allmän och okontrollerad spridning. Den är därför inte heller hemlig.

Informationen på s. 12 i D22/27 överensstämmer inte med vad som kan återfinnas i lightversionen, tvärtemot vad BID har hävdad. Annat har inte framgått än att den har hemlighållits.

Sammanfattningsvis har informationen på s. 3 och 12 i D22/27 hemlighållits och röjandet av informationen är ägnat att medföra skada för Accumulate i konkurrenshänseende.

Informationen i D22/27 är därför endast delvis företagshemlig.

6.5.6.15 Dokument D25

Dokument D25 är en av Accumulate upprättad beskrivning av åtgärder och tidsåtgång hänförliga till leverans av PoC:en, daterad den 2 juli 2010. D25 är företagsspecifik för Accumulate. Den har tillställts BID efter att sekretessavtal ingåtts och är daterad samma dag som PoC-avtalet. D25 har hemlighållits och röjande av informationen är ägnat att medföra skada för Accumulate i konkurrenshänseende.

Accumulate har gjort gällande att viss text på s. 8 i D25 visar processerna för registrering, identifiering och signering. Patent- och marknadsdomstolen bedömer dock att processerna ifråga inte framgår av D25. Informationen ifråga är kortfattad, saknar alla detaljer och förekommer i ett dokument som i övrigt inte behandlar

teknikfrågor. Enligt domstolens bedömning finns det ingen information i D25 som avslöjar företagshemligheterna. D25 saknar därmed betydelse för den fortsatta prövningen.

6.5.6.16 Dokument D29

Dokument D29 är en handling som upprättats av BID under våren 2010. Informationen i D29 är inte företagsspecifik för Accumulate och kan därmed inte utgöra Accumulates företagshemligheter.

6.5.6.17 ME-demon

I enlighet med den bedömning som tidigare gjorts (se avsnitt 6.4.3.18 ovan) utgår Patent- och marknadsdomstolen från att M.A. den 25 maj 2010 fick tillgång till ME-demon från Accumulate genom att ladda ned demon som applikation till en mobiltelefon. ME-demon är företagsspecifik för Accumulate. BID fick tillgång till ME-demon efter att sekretessavtalet ingåtts. Fråga är om ME-demon genom andra åtgärder har spritts på ett allmänt och okontrollerat sätt.

Accumulate har anfört att demoaccess endast gavs till intresserade aktörer under åtagande om sekretess.

BID har bl.a. ifrågasatt att tillgång till ME-demon förutsatte ett sekretessavtal och gjort gällande att Accumulates hemsida sedan december 2011 innehåller en sektion rubricerad "Demo request". I denna sektion uppmanar Accumulate intressenter att skicka namn, företagsnamn och mobilnummer till en viss e-postadress. Det anges att intressenten därefter kommer erhålla en nedladdningslänk för mobilapplikationen tillsammans med en kort manual för användningen av denna.

Patent- och marknadsdomstolen gör följande bedömning.

BID har anfört att demon inte gav mer information än vad som direkt kunde erfaras vid användning av de på marknaden befintliga ME-implementeringarna. Någon utredning som klargör den närmare omfattningen av sådan information och hur den förhåller sig till ME-demon har dock inte lagts fram.

Av förhöret med M.A. har framgått att han fick del av ME-demon genom ett engångslösenord. Varken av M.A. uppgifter eller bevisningen i övrigt kan slutsatsen dras att ME-demon spritts på ett allmänt och okontrollerat sätt. Annat har inte framgått än att den hemlighållits. Röjandet av den är ägnat att medföra skada för Accumulate i konkurrenshänseende. ME-demon är därmed företagshemlig.

6.5.6.18 PoC-lösningen

BID fick den 10 augusti 2010 digital tillgång till PoC-systemet. S.G. fick då även tillgång till binärkod (objektkod) till Accumulates applikation för iPhone.

Omständigheterna kring PoC-leveransen har kortfattat beskrivits ovan i förhållande till dokument D20-21 (se avsnitt 6.5.6.12-13). BID har fått del av informationen i PoC-systemet efter att sekretessavtalet och PoC-avtalet ingåtts. Informationen i PoC-systemet har därmed hemlighållits. Dess röjande får anses vara ägnat att medföra skada i konkurrenshänseende för Accumulate. Informationen är alltså företagshemlig.

6.5.6.19 E-postkorrespondensen den 9–15 juni 2010

Den 9 juni 2010 skickade BID:s C.S. ett e-postmeddelande till Accumulates A.S. med ämnet ”Tekniska frågor som behöver besvaras”. Den 14 juni 2010 skickade M.A. ytterligare frågor till A.S. och M.W.. Den 15 juni 2010 skickade M.W. svar till M.A..

Enligt Accumulate gällde e-posten den 9 juni 2010 detaljerade frågor om hopplösningen. Accumulate svarade den 14 juni genom D16, vilket föranledde BID att

samma dag återkomma med ytterligare önskemål om preciseringar om hur hopplösningen fungerade i praktiken. Accumulate återkom den 15 juni 2010 med den efterfrågade informationen och beskrev än mer ingående hur hopplösningen fungerade praktiskt.

BID har förmedlat en något annan bild av e-postkorrespondensen. Enligt BID skickade C.S.den 9 juni 2010 ut ett standardformulär med frågor om hopplösning till alla leverantörer i projektet, inklusive Accumulate. Syftet med dessa frågor var att ta fram ett underlag som beskrev vad BID förväntade sig i Proof of Concept.

Accumulate svarade några dagar senare genom D16, varvid verkade framgå att ME-systemet åtminstone vid denna tidpunkt inte hade en hopplösning. Enligt BID visar e-postmeddelandena att BID genom M.A., som hade omfattande kunskap om hopplösningar, ifrågasatte Accumulates kunskaper och bad dem visa att de förstod det tekniska området.

Enligt uppgift från Accumulate, som Patent- och marknadsdomstolen saknar skäl att ifrågasätta, visar e-postmeddelandet av den 15 juni 2010 från M.W. till M.A. ett specifikt svar gällande hopplösningen för JavaME. Oavsett om denna lösning fanns färdig i ME-systemet eller föranleddes av BID:s förfrågan är informationen företagsspecifik för Accumulate. Den har tillställts BID efter att sekretessavtal ingåtts. Informationen har alltså hemlighållits. Dess röjande är ägnat att medföra skada i konkurrenshänseende för Accumulate. Informationen är således företagshemlig.

6.5.6.20 E-post 23 augusti 2010

Den 23 augusti 2010 skickade M.W. ett e-postmeddelande till M.A., vilket även gick till H.N. på BID.

Accumulate har uppgett att e-postmeddelandet föranleddes av att M.A. den 19 augusti 2010 bad M.W. att dokumentera säkerhetsinställningar i den uppsättning av Accumulates system som BID fick testa under PoC-projektet. Enligt Accumulate framgår systemsäkerheten (Företagshemlighet H) av e-postmeddelandet jämte vissa D-dokument.

BID har uppgett att M.A. hade ställt några frågor om vilka säkerhetsinställningar som använts i PoC:en och att Accumulate hade svarat med allmänt hållen information om principerna för de säkerhetslösningar som valts.

Patent- och marknadsdomstolen bedömer att utredningen om e-postmeddelandets närmare innehåll visserligen är knapphändig, men att det ändå av sammanhanget framgår att det varit fråga om information som var företagsspecifik för Accumulate. Informationen var direkt knuten till PoC-leveransen och omfattades således av sekretessåtagande. Dess röjande får anses vara ägnat att medföra skada i konkurrenshänseende för Accumulate. Informationen är alltså företagshemlig.

6.5.7 Slutsatser om företagshemlig information som BID fått del av

Patent- och marknadsdomstolen har kommit fram till att det är styrkt att BID har fått del av följande företagshemliga information från Accumulate:

- D11 s. 8 och del av s. 5 och andra avsnittet på s. 15.
- D14 s. 4, 7 och 8
- D15, Accumulates svar på kravlistan
- D16
- D18
- D20
- D21
- D22 och D27 (vilka förutom datum är identiska) s. 3 och 12

- ME-demon
- PoC-lösningen innefattande digital version med binärkod
- E-post den 15 juni 2010
- E-post den 23 augusti 2010

Domstolen har även funnit styrkt att BID fått del av D8, D17, D19 och D25, vilka i och för sig kan innehålla företagshemlig information, men har bedömt att dessa dokument saknar betydelse för prövningen av förstahandsgrunden eftersom de inte avslöjar de i målet aktuella företagshemligheterna.

6.6 Har BID utnyttjat Accumulates företagshemligheter?

6.6.1 Vissa rättsliga utgångspunkter

Skadeståndsskyldighet enligt 6 § gamla företagshemlighetslagen föreligger bl.a. om mottagaren obehörigen utnyttjar den företagshemlighet som han har fått del av i förtroende. Enligt förarbetena (prop. 1987/88:155 s. 43) ligger i det att företagshemligheten uppsåtligen eller av oaktsamhet används på ett sätt som inte var avsett i affärsrelationen. Ett exempel är att den som har infordrat ett anbud men inte antar detta utnyttjar en företagshemlighet som framgår av anbudet. Bestämmelsen innehåller ingen särskild begränsning av den tid under vilken mottagaren av företagshemligheten inte får utnyttja eller röja denna. Bundenheten kvarstår i allmänhet så länge som företagshemligheten som sådan består, dvs. så länge som ett röjande av informationen är ägnat att medföra skada för näringsidkaren.

6.6.2 Förekommer det likheter mellan de företagshemligheter som delats och Mobilt BankID?

Som framgått har Accumulate att göra sannolikt att det finns likheter mellan företagshemligheterna som de kommer till uttryck i den information om ME-systemet som delats med BID, och Mobilt BankID.

En svårighet för Accumulate är att bolaget saknar tillgång till detaljerad teknisk information om hur Mobilt BankID var utformat vid lanseringen år 2011, liksom till motsvarande uppgifter om Mobilt BankID:s utformning över tiden och hur det ser ut idag. Accumulate har lagt fram sådan information om Mobilt BankID som BID har offentliggjort, vilket är Riktlinjer för Mobilt BankID till förlitande part daterade i juni 2011, och en kort beskrivning av Mobilt BankID från samma tid, vidare ett informationsblad om förändringar i tjänsten från april 2013, samt riktlinjer till förlitande part från 2017.

Accumulate har försökt få fram detaljerad information genom att begära intrångsundersökning enligt upphovsrättslagen i samband med stämningsansökan, men begäran avslogs av Patent- och marknadsdomstolen (se ovan under Målets handläggning). Vidare har Accumulate försökt få edition, men editionsyrkandena har i huvudsak avslagits. Accumulate är alltså hänvisat till att söka påvisa likheter med utgångspunkt i information som BID har gjort tillgänglig på marknaden, samt vad Accumulate fått tillgång till antingen under förhandlingarna med BID år 2010 eller under domstolsprocessen.

På motsvarande sätt saknar Accumulate tillgång till detaljerad teknisk dokumentation från Cybercom om utvecklingsarbetet med Mobilt BankID.

Bevissvårigheterna har, som framgår ovan under Bevisbörda och beviskrav, alltjämt beaktats av domstolen genom att beviskravet för att påvisa likheter har sänkts till sannolika skäl.

Domstolen prövar i det följande om Accumulate har gjort sannolikt att det förekommer likheter mellan de företagshemligheter som delats med BID och Mobilt BankID. En svårighet vid prövningen är att Accumulate inte har någon förklaringsmodell för hur Mobilt BankID liknar Företagshemligheterna på grundval endast av informationen i

det betydligt färre antal D-dokumenterna och övriga informationsbärare som domstolen funnit styrkt att BID fått del av. Domstolen ser det inte desto mindre som sin uppgift att pröva Accumulates talan även utifrån dessa förutsättningar.

Accumulate har förklarat att informationen inkluderar de egenskaper som i målet benämnts A-I.

Domstolen bedömer likheter och skillnader utifrån den företagshemliga information som det är styrkt att BID har fått del av.

6.6.2.1 Värdering av Accumulates sakkunnigbevisning om likheter

Accumulate har som muntlig bevisning åberopat bl.a. förhör med partssakkunniga C.B.2., O.S. och S.M..

C.B.2. har i sitt utlåtande bedömt att Mobilt BankID överensstämmer med ME på alla nivåer han granskat. Han har i förhör förklarat att han haft tillgång till D3, D9, D10, D14, D15, D16, D22, D30 och D34, jämte BID-memot, kravlistan, kravspecifikationen och R.C. mötesanteckningar. Han har även nämnt D6 i förhöret och har uppgett att han har intervjuat S.H.. Enligt vad som framgått bygger hans analys på en jämförelse mellan dokument.

O.S. slutsatser är följande. Mobilt BankID använder ett sätt att skydda de nycklar som lagras på mobiltelefonen som liknar det som Accumulate beskriver som Företagshemlighet D. Mobilt BankID använder sig av samma typ av ”aktiva uppkoppling” som den Accumulate beskriver i Företagshemlighet F. Mobilt BankID använder sig av sådan ”pull-initiering” av transaktioner som Accumulate beskriver i Företagshemlighet G. Mobilt BankID använder sig av en säkerhetslösning för kommunikationskanalen mellan mobilapplikation och transaktionsserver som har tydliga likheter med den säkerhetslösning Accumulate beskriver i Företagshemlighet

H. I ett senare utlåtande har O.S. jämfört ME-systemet och Mobilt BankID och dragit slutsatser om ytterligare likheter.

O.S. har inte redogjort i någon detalj för hur han har härlett dessa likheter mellan Mobilt BankID och ME-systemet. Han har i utlåtanden och förhör förklarat att han fått del av samtliga D-dokument och t.ex. säkerhetsrapporterna, och att han även har beretts tillgång till gamla datorer som varit en del av Accumulates utvecklingsmiljö, där utvecklingshistoriken finns bevarad liksom hur lösningen såg ut i form av källkod. Han har fokuserat sin analys på källkoden från relevanta delar av ME-systemet samt mobilapparna för olika mobiltelefonplattformar. Han har också förklarat att hans slutsatser baseras på hans egen undersökning av hur mobilapplikationen Mobilt BankID fungerar, utifrån den kunskap han lyckats inhämta genom sin undersökning av version 6.2.30 för Android som verkar vara utgiven i december 2014 samt som en vanlig användare av tjänsten Mobilt BankID. Av dessa uppgifter drar Patent- och marknadsdomstolen slutsatsen att O.S. jämförelse baseras på ett betydligt bredare underlag än D-dokumentet. Särskilt av hans andra utlåtande och av förhöret är det tydligt att han har jämfört ME-systemet med Mobilt BankID.

Domstolen ser ingen anledning att betvivla att O.S. har gjort sin jämförelse på ett grundligt och kompetent sätt, men domstolens uppgift är inte att jämföra två system, utan att jämföra likheter mellan de företagshemligheter som det är styrkt att BID har fått del av, och Mobilt BankID utifrån bevisningen i målet. O.S. har utgått från att BID fått del av Accumulates företagshemligheter i den utsträckning som Accumulate har gjort gällande i målet, och har även baserat sin analys på egna insikter om Accumulates källkod. Som framgått (se särskilt avsnitt 6.6.2 ovan) har domstolen funnit styrkt att endast på sin höjd någon tredjedel av D-dokumentet och annan information utgör företagshemligheter som kommit BID till del. Domstolen har inte funnit styrkt att BID fått granska Accumulates källkod. O.S. har i begränsad utsträckning lämnat hänvisningar till D-dokumentet m.fl. handlingar, och då nämnt D5, D30, D38 och e-postmeddelandet av den 23 augusti 2010. Av dessa har domstolen

endast funnit styrkt att e-postmeddelandet är företagshemlig information som kommit BID till del. Av O.S. andra utlåtande framgår inte vilka företagshemligheter A-I han har funnit överensstämmelse med. Sammantaget innebär dessa metodproblem att domstolen inte får någon detaljerad vägledning av O.S. uppgifter för att bedöma eventuella likheter mellan Företagshemligheterna och Mobilt BankID på grundval av endast en mindre del av den omtvistade informationen.

O.S. bedömningar ger sammanfattningsvis viss vägledning, men bevisvärdet påverkas negativt av att O.S. har haft tillgång till ett bredare underlag än det som finns i målet, och att han inte systematiskt har redogjort för hur likheterna mellan ME-systemet och Mobilt BankID har härletts.

På motsvarande sätt påverkas värderingen av C.B.2. uppgifter av att han inte har varit helt tydlig med vilket underlag han haft tillgång till. Det är även svårt för domstolen att göra sig en uppfattning om hur hans bedömningar påverkats av att han intervjuat S.H.. Han har inte systematiskt redogjort för hur likheterna mellan ME-systemet och Mobilt BankID har härletts.

S.M. har i förhör förklarat att han haft tillgång till samlingen med D-dokument, samt vissa andra handlingar. Han har enligt vad som framgått analyserat Mobilt BankID utifrån de handlingar som finns tillgängliga i målet. S.M. har konkluderat att Mobilt BankID är närmast identiskt med ME-systemet vad gäller tekniska egenskaper och att Mobilt BankID uppvisar samtliga företagshemligheter A-I. Även S.M. har såvitt domstolen kan förstå jämfört systemen. I hans första utlåtande finns en noggrann redogörelse där han har härlett var i D-dokumenterna han har återfunnit de tekniska egenskaperna i ME-systemet som motsvarar företagshemligheterna. De D-dokumenterna är enligt S.M. D1, D3, D7, D11 och D22. S.M. nämner även D2, och i sitt andra utlåtande D16 och e-postmeddelandet av den 23 augusti 2010. Av dessa dokument är det endast D11 s. 8 och del av s. 5 och andra avsnittet på s. 15, D16, D22 s. 3 och 12, samt e-

postmeddelandet som, enligt den bevisvärdering domstolen gjort, är företagshemlig information som BID har fått del av.

I S.M. andra utlåtande anges att kravlistan och kravspecifikationen innehåller detaljerad information om Mobilt BankID, men att det inte går att fastställa om dessa funktioner faktiskt implementerades i Mobilt BankID.

S.M. har i förhör uppgett att han har jämfört tekniska aspekter av de två systemen och identifierat deras skillnader och likheter ur ett tekniskt perspektiv. Han har följt en metodologi för säkerhetssystemen för att på en global nivå utvärdera de tre viktigaste aspekterna av dem. Dessa aspekter är (i) vilka slag av säkerhet systemet

tillhandahåller, (ii) vilka komponenter systemet har, och (iii) protokollen, det som gäller överföring och kommunikation mellan systemen. Han har alltså utvärderat vad systemet gör, hur det ser ut och hur det fungerar. Hans slutsatser är att med avseende på dessa tre aspekter så är de två systemen i princip identiska. I princip är systemen likvärdiga även om namnen på komponenterna är olika, men essensen av deras funktion är likvärdig. De protokoll som nu används av systemen är identiska för att identifiera användaren och autentisera meddelandet.

S.M. bedömningar ger sammanfattningsvis viss vägledning, särskilt som han har förklarat vilka D-dokument och utdrag därav han har baserat sig på. Bevisvärdet av hans uppgifter påverkas dock i viss mån negativt av att han inte systematiskt har redogjort på motsvarande sätt för hur likheterna mellan ME-systemet och Mobilt BankID har härletts utifrån dokumentationen av Mobilt BankID. Vidare är flertalet likheter sådana som härrör från D-dokument som domstolen inte har bedömt utgöra företagshemligheter som det är styrkt att BID fått del av.

6.6.2.2 Företagshemlighet A, den grundläggande modellen

Ur den skriftliga bevisningen gör Accumulate gällande att den grundläggande modellen (Företagshemlighet A), framgår av 56 utdrag ur D-dokumentet. Av dessa har Patent- och marknadsdomstolen funnit att åtta utdrag, nämligen D11 del av s. 5 och del av s. 8, D15 del av s. 1, del av s. 3 och del av s. 4, D18 del av s. 4–5 och D22/D27 del av s. 3 innehåller företagshemlig information av relevans i målet som har delats med BID.

Accumulates partssakkunnigbevisning ger visst stöd för att den grundläggande modellen åtminstone i viss utsträckning förmedlats till BID. Vidare får BID genom ME-demon och PoC-leveransen anses ha fått vissa fördjupade insikter och förståelse för den grundläggande modellen.

ME-systemet innefattade en elektronisk identifieringstjänst, må vara att ME hade ett bredare användningsområde och kunde användas för mobila betalningslösningar. Mobilt BankID är en elektronisk identifieringstjänst. Funktionaliteten i ME bygger på kommunikation mellan mobila enheter (dvs. mobiltelefoner) och en central server. Det är också fallet i Mobilt BankID. Vidare fungerar Mobilt BankID i ett multi-tiernätverk. Så långt överensstämmer Mobilt BankID med vad Accumulate har kallat Företagshemlighet A.

Företagshemlighet A innefattar dock även flera ytterligare delar nämligen att nycklar sparas i programvaran på en mobil enhet, internetkommunikation mellan mobilapplikation och server, säkerhetsmetoder för att skydda nycklarna på den mobila enheten, och metod för samverkan i ett så kallat multi-tier-nätverk (flerskiktigt nätverk). Enligt Accumulate består företagshemligheten av information om (i) vilka dessa delar är och (ii) hur de samverkar med varandra i modellen (såväl övergripande som i detalj).

Domstolen bedömer att utdragen ur D-dokumenterna i sig saknar detaljrikedom.

Accumulate har därmed endast gjort sannolikt att det finns likheter mellan den grundläggande modellen (Företagshemlighet A) och Mobilt BankID delvis och på ett övergripande plan enligt vad som nu redovisats.

6.6.2.3 Företagshemlighet B, operatörsberoende

Ur den skriftliga bevisningen gör Accumulate gällande att operatörsberoende (Företagshemlighet B), framgår av drygt 30 utdrag ur D-dokumenterna. Av dessa har Patent- och marknadsdomstolen funnit att fem utdrag, nämligen D14 del av s. 8, D18 s. 3–5 samt D22/D27 del av s. 3 innehåller företagshemlig information av relevans i målet som har delats med BID. Domstolen har även uppfattat att Accumulate mer allmänt menar att operatörsberoende framgår av Accumulates svar på kravlistan i D15.

Accumulates partssakkunnigbevisning ger visst stöd för att operatörsberoende åtminstone i viss utsträckning förmedlats till BID. Förhören med M.W. och S.Z. ger ytterligare stöd för det. Vidare får BID genom ME-demon, PoC-leveransen och två e-postmeddelanden med företagshemlig information anses ha fått vissa fördjupade insikter och förståelse för Accumulates lösning på operatörsberoende.

Både Företagshemlighet B och Mobilt BankID är utformade så att funktionaliteten förutsätter en programvaruapplikation som installeras i mobiltelefonen, och inte på SIM-kortet. Mobilt BankID är, till skillnad från det s.k. BIM-systemet som lanserades våren 2010, oberoende av mobiloperatörerna. Dessa omständigheter är inte tvistiga. Det motsvarar så långt vad Accumulate har kallat Företagshemlighet B. Företagshemlighet B innefattar dock även ytterligare aspekter med avseende på nyckelhantering och kommunikation.

Enligt Accumulate utgörs Företagshemlighet B av den information som används för att åstadkomma operatörsberoendet (såväl övergripande som i detalj). I det avseendet kan domstolen inte utläsa några detaljer ur utdragen ur D-dokumentet.

Accumulate har därmed endast gjort sannolikt att det finns likheter mellan operatörsberoende (Företagshemlighet B) och Mobilt BankID delvis och på ett övergripande plan enligt vad som nu redovisats.

6.6.2.4 Företagshemlighet C, Förenlighet med WPKI- standard

Ur den skriftliga bevisningen gör Accumulate gällande att förenlighet med WPKI-standard (Företagshemlighet C) framgår av utdrag ur fem D-dokument. Av dessa har Patent- och marknadsdomstolen funnit att inget innehåller företagshemlig information som har delats med BID.

Accumulates partssakkunnige O.S. har gett uttryck för att ME inte använde traditionell PKI-standard utan var något annorlunda konstruerad. M.W. har uppgett att WPKI-förenlighet inte fanns med i ME från början utan togs fram på BID:s begäran.

BID:s vittnen M.A., H.N. och R.C. har tillbakavisat att något annat än etablerad PKI-teknik utifrån allmänt tillgängliga standarder används i Mobilt BankID. Uppgifterna vinner stöd av vad S.G. och A.H. har uppgett om utvecklingsarbetet från augusti 2010 med Cybercom. M.A. och H.N. har uppgett att det som framgår av Accumulates lösning inte var PKI. Uppgifterna vinner stöd av vad M.A. uppgett om ME-demon, och är även förenligt med M.W. uppgifter.

Domstolen bedömer att även om BID genom PoC-leveransen kunnat få viss inblick i ME-systemet förenlighet med WPKI-standarden utifrån de anpassningar som Accumulate gjorde är utredningen så bristfällig i denna del att Accumulate inte kan anses ha gjort sannolikt att Mobilt BankID liknar Företagshemlighet C.

6.6.2.5 Företagshemlighet D, Säkerhetsmetoder för att skydda nycklarna sparade i mobilapplikationen

Ur den skriftliga bevisningen gör Accumulate gällande att säkerhetsmetoder för att skydda nycklar sparade i mobilapplikationen (Företagshemlighet D) framgår av 24 utdrag ur D-dokumentet. Av dessa har Patent- och marknadsdomstolen funnit att två utdrag, nämligen D15 s. 4 och D18 s. 10 innehåller företagshemlig information av relevans i målet som har delats med BID. Domstolen har även uppfattat att Accumulate menar att företagshemlighet D framgår av punkterna 43–44 och 47 i Accumulates svar på kravlistan, D15.

Företagshemlighet D består av Accumulates lösning för limning. Med limning avses kopieringsskydd, alltså att programvaran i mobiltelefonen inte kan flyttas över till en annan enhet. Det är oklart om ME hade en s.k. limningsfunktion redan i februari 2010. När M.A. testade ME-demon hade den, enligt vad han uppgett, inte någon limningsfunktion. I vart fall har Accumulate i PoC-lösningen presenterat en sådan funktion för BID.

Att Mobilt BankID också har kopieringsskydd är utrett både genom förhören med BID:s egna vittnen och genom förhöret med Accumulates partssakkunnige S.M..

Däremot är en skillnad mellan ME och Mobilt BankID att ME hade vad som i målet kallats en tunn klient, medan Mobilt BankID har en tjock klient. I en tunn klient finns innehållet huvudsakligen på servern. I en tjock klient finns innehållet huvudsakligen på klienten. Att Mobilt BankID har en tjock klient medan ME hade en tunn har bekräftats genom förhöret med M.A..

När det kommer till kryptering företer ME-systemet större variation vad gäller nyckellängd än Mobilt BankID.

Accumulate har därmed endast gjort sannolikt att Mobilt BankID delvis liknar Företagshemlighet D.

6.6.2.6 Företagshemlighet E, Processerna

Ur den skriftliga bevisningen gör Accumulate gällande att processerna (Företagshemlighet E) framgår av 37 utdrag ur D-dokument. Av dessa har Patent- och marknadsdomstolen funnit att 10 utdrag, nämligen D14 s. 4 och 7–8, D16 s. 2, D18 s. 5 och 7, D20 s. 7–9 och D21 s. 7 innehåller företagshemlig information av relevans i målet som har delats med BID. Domstolen har även uppfattat att Accumulate menar att

företagshemlighet E framgår av punkterna 8 och 11–13 i Accumulates svar på kravlistan, D15.

Processerna har att göra med vissa steg nämligen registrering, identifiering och signering.

BID har uppgett att de tre användningsfallen registrering/enrollment, legitimering och signering i och för sig förekommer i Mobilt BankID.

Av D20, som är Accumulates leveransrapport för PoC daterad i augusti 2010, framgår att personnummer används för identifiering. Personnummer används också i Mobilt BankID. Det har dock framgått att åtminstone telefonnummer också kunde användas för identifiering i ME.

Det är därmed sannolikt att Mobilt BankID liknar Företagshemlighet E.

6.6.2.7 Företagshemlighet F, Aktiv uppkoppling

Ur den skriftliga bevisningen gör Accumulate gör gällande att aktiv uppkoppling (Företagshemlighet F) framgår av 36 utdrag ur D-dokument. Av dessa har Patent- och marknadsdomstolen funnit att åtta utdrag, nämligen D11 del av s. 5, D14 s. 8, D18 s. 4–7, D20 s. 8 och D22/D27 s. 3 innehåller företagshemlig information av relevans i målet som har delats med BID.

Enligt S.M. första utlåtande är Mobilt BankID socket-baserat och inte http-baserat. Att så var fallet när Mobilt BankID lanserades år 2011 har också bekräftats av J.S.. Men när det gäller aktiv uppkoppling som koncept har bevisningen inte bringat någon klarhet i vad det egentligen innebär. Utdragen ur nyss nämnda D-dokument kännetecknas också av en avsaknad av detaljer.

Accumulate har därmed endast gjort sannolikt att Mobilt BankID delvis liknar Företagshemlighet F, i det att Mobilt BankID liksom ME var socket-baserat.

6.6.2.8 Företagshemlighet G, Pull-initiering

Ur den skriftliga bevisningen gör Accumulate gällande att pull-initiering (Företagshemlighet G) framgår av 47 utdrag ur D-dokument. Av dessa har Patent- och marknadsdomstolen funnit att nio utdrag, nämligen D14 s. 8, D15 s. 1–2, D16 s. 2, D18 s. 3, 5 och 7, D20 s. 8 och D22/D27 s. 12 innehåller företagshemlig information av relevans i målet som har delats med BID.

Att Mobilt BankID byggde på pull-initiering får stöd av de uppgifter som O.S. och S.M. har lämnat. Att Mobilt BankID använde pull-initiering har inte heller motsagts av den muntliga bevisningen i övrigt. Begreppet som sådant har däremot varit föremål för en del diskussioner.

Accumulate har därmed gjort sannolikt att Mobilt BankID liknade Företagshemlighet G.

6.6.2.9 Företagshemlighet H, Systemsäkerhet

Ur den skriftliga bevisningen gör Accumulate gällande att systemsäkerhet (Företagshemlighet H) framgår av 37 utdrag ur D-dokument och av e-postmeddelandet den 23 augusti 2010. Av dessa har Patent- och marknadsdomstolen funnit att elva utdrag, nämligen D11 del av s. 5, D15 s. 2–4, D18 s. 1–3 och 8–10, D22/27 s. 3 samt e-postmeddelandet innehåller företagshemlig information som har delats med BID.

Vad gäller systemsäkerhet överlappar denna företagshemlighet delvis med andra. Domstolen har redan kommit fram till att Mobilt BankID liksom ME hade limning. Däremot har domstolen inte godtagit att Mobilt BankID tillämpade aktiv uppkoppling.

Domstolen bedömer att utdragen i sig ur D-dokumenterna saknar detaljrikedom.

Accumulate har därmed endast gjort sannolikt att Mobilt BankID delvis liknar systemsäkerhet (Företagshemlighet H) och detta på ett övergripande plan enligt vad som nu redovisats.

6.6.2.10 Företagshemlighet I, Hopplösning

Ur den skriftliga bevisningen gör Accumulate gällande att hopplösningen (Företagshemlighet I) framgår av sju utdrag ur D-dokument samt av e-postmeddelandet av den 15 juni 2010. Samtliga är sådana dokument som Patent- och marknadsdomstolen har funnit innehåller företagshemlig information som har delats med BID.

Det är oklart om ME redan i februari 2010 hade någon s.k. hopplösning, som åstadkommer appväxling. M.W. har nämnt hopplösningen men har inte varit specifik om när han diskuterade den med BID.

Accumulate menar att bolaget presenterade en hopplösning vid workshopen den 29 april 2010, men den muntliga bevisningen har inte gett stöd för det.

I juni 2010 förekom den e-postkorrespondens mellan parterna som nämnts. I D16 beskrev Accumulate en hopplösning. Accumulate har också i PoC-leveransen presenterat en hopplösning för BID. Även Mobilt BankID innefattar en hopplösning enligt vad som framgått av dess Riktlinjer till förlitande part från 2011, vilket också bekräftas av den muntliga bevisningen.

Accumulate har därmed gjort sannolikt att Mobilt BankID liknar Företagshemlighet I. Domstolen har i och för sig inte uppfattat det som tvistigt att Mobilt BankID innefattar en hopplösning.

6.6.3 Är det sannolikt att likheterna mellan Mobilt BankID och företagshemligheterna utgör resultatet av BID:s eget arbete?

Patent- och marknadsdomstolen har sammanfattningsvis efter att ha värderat bevisningen kommit fram till att det är sannolikt att företagshemligheterna och Mobilt BankID företer följande likheter:

- Det finns likheter delvis på ett övergripande plan mellan den grundläggande modellen (Företagshemlighet A) och Mobilt BankID såtillvida att funktionaliteten i Mobilt BankID bygger på kommunikation mellan mobila enheter (dvs. mobiltelefoner) och en central server. Vidare fungerar Mobilt BankID i ett multi-tiernätverk.
- Mobilt BankID liknar delvis Företagshemlighet B eftersom det var utformat så att funktionaliteten förutsätter en programvaruapplikation som installeras i mobiltelefonen, och inte på SIM-kortet.
- Mobilt BankID liknar delvis Företagshemlighet D genom att ha en s.k. limningsfunktion.
- Mobilt BankID liknar Företagshemlighet E genom att innefatta stegen registrering, legitimering och signering och genom att personnummer används för identifiering.
- Mobilt BankID liknar delvis Företagshemlighet F, eftersom Mobilt BankID var socket-baserat.
- Mobilt BankID liknar delvis Företagshemlighet G i det att Mobilt BankID använde pull-initiering.
- Mobilt BankID liknar delvis Företagshemlighet H genom att ha limning.

- Mobilt BankID liknar Företagshemlighet I till följd av hopplösningen.

Som tidigare konstaterats finns också en rad skillnader mellan Mobilt BankID och företagshemligheterna enligt vad som redogjorts för i avsnitt 6.6.2. se underrubrikerna.

Domstolen prövar i nästa led om BID har gjort sannolikt att likheterna mellan företagshemligheterna och Mobilt BankID utgör resultatet av BID:s eget arbete.

6.6.3.1 Har BID överlämnat den företagshemliga informationen till Cybercom?

Som redovisats tidigare har domstolen kommit fram till att det är styrkt att BID har fått del av följande företagshemliga information från Accumulate i den utsträckning som är relevant för talan enligt förstahandsgrunden: D11 s. 8 och del av s. 5, D14 s. 4, 7 och 8, Accumulates svar på kravlistan i D15, D16, D18, D20, D21, D22 och D27 (vilka förutom datum är identiska) s. 3 och 12, ME-demon, PoC-lösningen innefattande digital version med binärkod, e-post den 15 juni 2010 samt e-post den 23 augusti 2010.

Vad gäller frågan om BID har låtit Cybercom få del av Accumulates företagshemliga information har J.E., K.T., M.A., H.N., C.S., J.S. och R.C. alla bestämt förnekat att de låtit Cybercom få del av Accumulates information.

J.E., M.A., C.S. och J.S. har även bestämt förnekat att BID gjort någon reverse engineering (vilket skulle kunna avse ME-demon eller PoC-lösningen, domstolens anmärkning).

Likaså har P.A., A.H., N.H. och T.R. bestämt förnekat att Cybercom via BID fått något material från Accumulate. Samtliga har redogjort för Cybercoms arbete med att ta fram Mobilt BankID, och gett tydligt uttryck

för att arbetet bedrevs självständigt och enligt den ordning som var normal i projektarbete av aktuellt slag. P.A., A.H., och T.R. har även bestämt förnekat att någon reverse engineering förekommit.

M.A. och S.G., som under den aktuella perioden arbetade på konsultbasis för BID, har båda bestämt förnekat att de lämnat över något material från Accumulate till Cybercom, eller att de ägnat sig åt någon reverse engineering. M.A. uppgifter stöds, såvitt gäller ME-demon, av BID-interna e-postmeddelanden där testen av ME-demon beskrivs.

Uppgifterna från samtliga dessa förhörspersoner är trovärdiga. BID behöver i och för sig endast göra sannolikt att Mobilt BankID är resultatet av dess eget (och Cybercoms) arbete, men enligt Patent- och marknadsdomstolen står det klart att BID inte har överlämnat Accumulates företagshemliga information till Cybercom, samt att det inte förekommit någon reverse engineering med avseende på ME-demon eller PoC-lösningen. Som framgått har inte BID haft tillgång till någon källkod med avseende på ME-systemet.

Det finns sammanfattningsvis inget som helst stöd för att BID har överlämnat D-dokument eller andra informationsbärare (se ovan) till Cybercom, utan tvärtom ger bevisningen tydligt stöd för att Cybercom inte har fått någon företagshemlig information från BID.

Det måste vid denna bedömning anses uteslutet att Mobilt BankID bygger på någon flagrant kopiering av företagshemligheterna eller delar av dem.

6.6.3.2 Finns det anledning att pröva om Accumulates företagshemligheter ändå influerat utvecklingen av Mobilt BankID?

Fråga är då om domstolen har att pröva om BID ändå vid utvecklingen av Mobilt BankID har låtit sig påverkas av insikterna om Företagshemligheterna.

Med utnyttjande avses att någon i egen verksamhet praktiskt tillämpar den information som företagshemligheten innebär (prop. 1987/88:155, s. 41). Det har också uttryckts som att man på något sätt omsätter företagshemligheten i praktisk handling eller gör bruk av den i kommersiell verksamhet (SOU 2008:63 s. 319).

Att företagshemligheterna haft någon slags påverkan på den egna produktutvecklingen, av vad slag det vara må, räcker inte. I doktrinen har uttryckts att ett utnyttjande torde kräva att de olovliga hemligheterna varit den dominerande orsaken till resultaten (Domeij, a.a. s. 172).

Beträffande den lagstiftning som föregick äldre företagshemlighetslagen prövade Högsta domstolen i NJA 1970 s. 332 om en apparat som överlämnats utgjort förebild vid tillverkning av de omstridda apparaterna.

I målet har Accumulate gjort gällande att de insikter som BID fick om ME-systemet kommit att påverka utformningen av kravlistan och de krav som BID sedermera ställde på leverantören Cybercom.

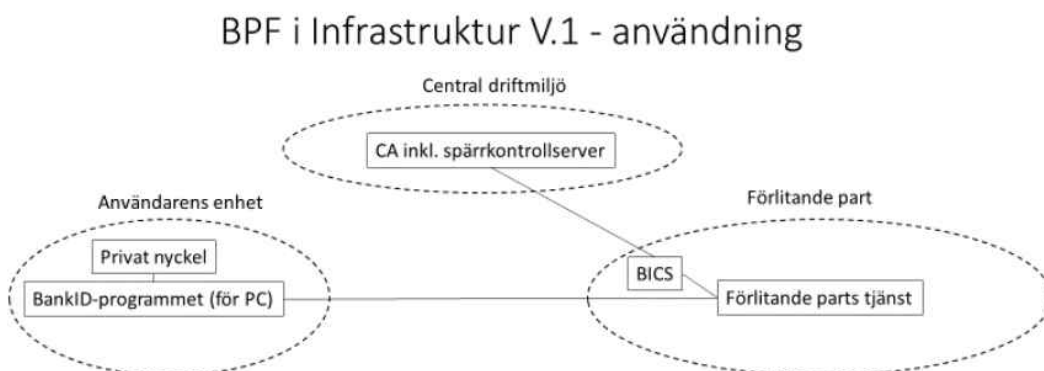
Mot bakgrund av hur lagstiftningen får uppfattas och hur Accumulate har fört sin talan bedömer Patent- och marknadsdomstolen att det finns skäl att pröva även om den företagshemliga informationen varit den dominerande orsaken till att BID gemensamt med Cybercom kunde ta fram Mobilt BankID, fastän företagshemligheterna inte förmedlats direkt till Cybercom.

6.6.3.3 Vilken befintlig egen teknik hade BID tillgång till?

I det här avsnittet används följande begrepp och förkortningar för den teknik som föregick Mobilt BankID: BankID på fil (BPF); BankID på kort (BPK); samt BankID i Mobil på SIM-kort (BIM).

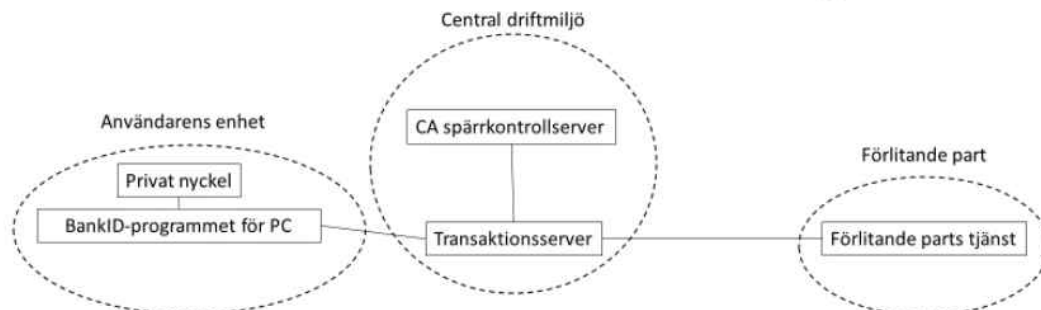
BID har redogjort för BPF, BPK och BIM, och av den redogörelsen framgår i korthet följande.

BankID på fil, BPF, lanserades 2003 och utgjordes av en PKI-lösning där de privata nycklarna lagrades på fil i användarens dator med en BankID-klientmjukvara. BID har åskådliggjort infrastrukturen för BPF schematiskt enligt följande, där CA står för Certificate authority:

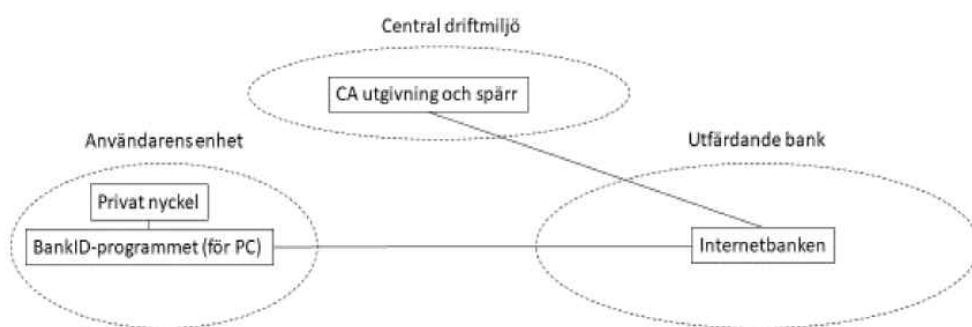
Enligt BID omarbetades infrastrukturen för BPF sedermera, och från och med lanseringen av detta arbete år 2015 har infrastrukturen schematiskt gestaltat sig enligt följande:

BPF i Infrastruktur V. 2 - användning

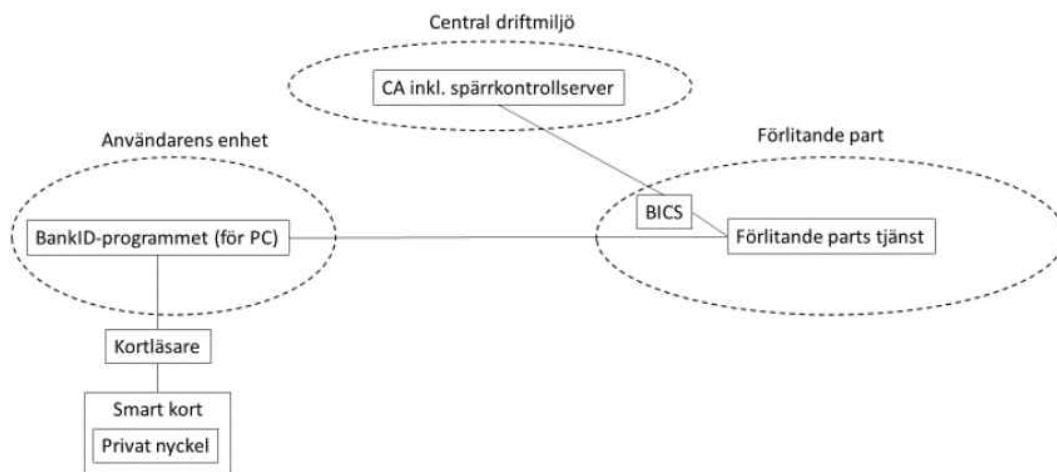
BID har anfört att BPF var en PKI-baserad lösning där en central del är de processer som leder till att certifikat utfärdas för en användare samt kontroll och spärr av utfärdade certifikat. Dessa funktioner har sedan lanseringen varit fördelade mellan utfärdande bank och central driftsmiljö. Nedan illustreras schematiskt hur certifikatsutfärdande har gått till i BPF sedan lanseringen 2003 (och fortsatt efter 2015 års omarbetning):

BPF i Infrastruktur V.1 - utgivning

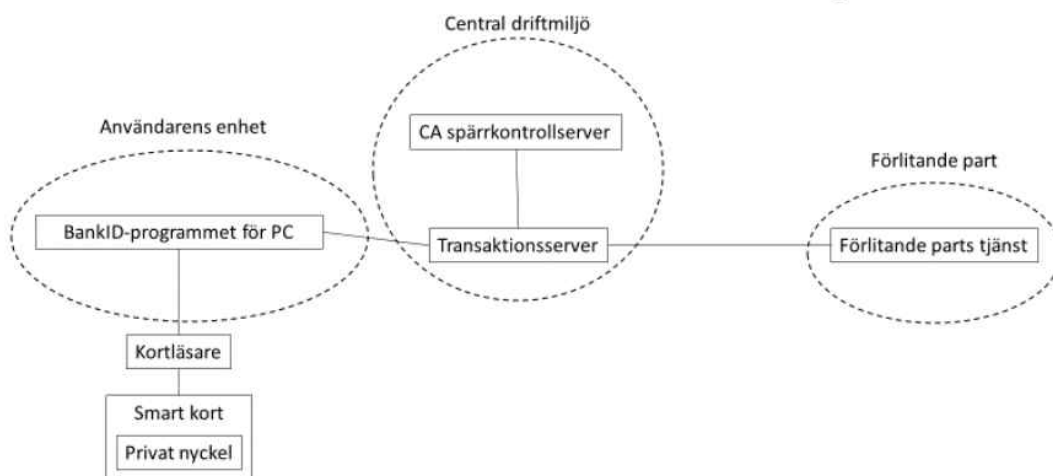

BankID på kort, BPK, lanserades 2006 och var en PKI-lösning där den privata nyckeln lagrades på smartkort som användes med kortläsare, kopplat till datorn. Illustrationerna nedan visar hur BPK användes i den ursprungliga BankID-infrastrukturen, och i den efterföljande.

BPK i Infrastruktur V.1 - användning

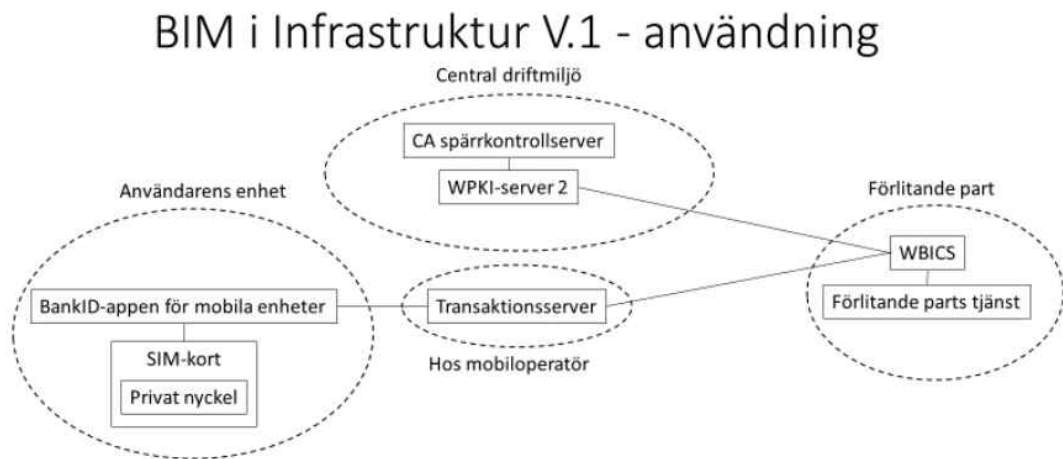

BPK i Infrastruktur V. 2 - användning

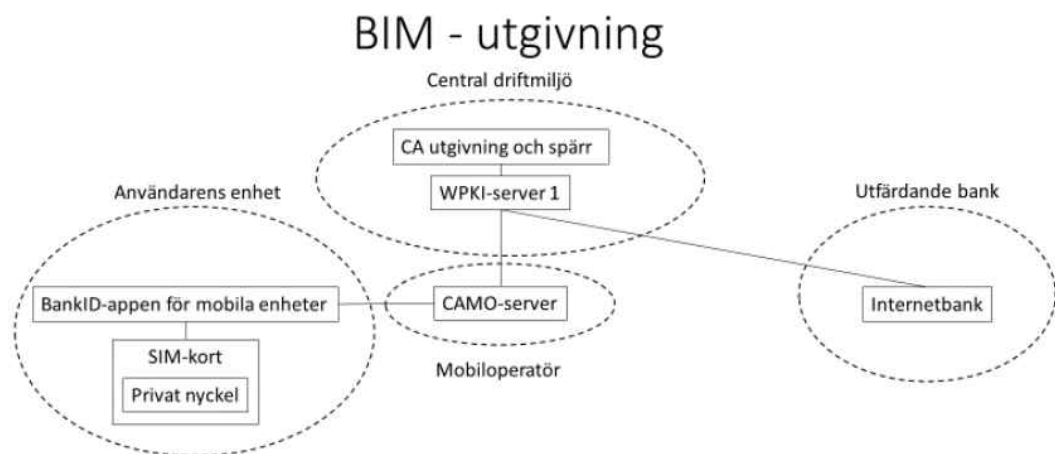

BankID i Mobil, BIM, lanserades 2010 och var en WPKI-lösning där privata nycklar lagrades på SIM-kort i användarens mobiltelefon. BIM var en vidareutveckling av BPF/BPK på mobilplattform, men med mobiltelefonen som säkerhetskanal. I likhet

med BPK var privata nycklar och certifikat skyddade på ett smart kort (SIM-kort). I nedanstående illustration står BICS för Bank ID Control Server.

Certifikatsutgivningen fungerade enligt följande för BIM:

Enligt BID var det samma grundläggande elektroniska Public Key (PK)-baserade ID-lösning på de fyra olika plattformarna BPF (2003), BPK (2006), BIM (2010) och Mobilt BankID (2011).

Ovanstående uppgifter har bekräftats genom förhören, främst genom M.A. uppgifter.

I huvuddrag har i övrigt genom förhören framkommit följande om den teknik BID gradvis hade byggt upp fram till år 2010.

Runt år 2000 vände sig svenska staten till bankerna med anledning av behovet att tillhandahålla e-tjänster och då kunna identifiera användarna. Hösten 2002 bildades BID. Produktionen kom igång i januari 2003 med BPF, som kom till på den tiden när alla hade en PC. Staten var då den stora användaren. I de e-tjänster som tillhandahålls av BID är det inte BID utan bankerna som ska säkerställa identiteterna. BID tillhandahåller strukturen som bygger på PKI-lösningar.

I BPK ligger användarens privata nyckel inte på en fil utan på smarta kort. Programmet kan prata med alla vanliga kortläsare. Nycklarna skapas när man personaliserar kortet. Då görs certifikatet också. BPK bygger på noggrannhet med hur man lämnar ut kortet, så att det är en säker kedja.

BIM (som föregick Mobilt BankID) uppstod ur en diskussion mellan bankerna, BID och stora teleoperatörer om att använda mobilen som säkerhetskanal. BID hade i sammanhanget en aktiv roll i WPKI-föreningen, vars grundande medlemmar var teleoperatörer och bankerna. BIM-projektet startades år 2006. I BIM låg användarens privata nyckel i SIM-kortet. Det var ingen app, utan en plug-in i SIM-kortet. Eftersom man använde SIM-kortet som bärare av en del av hemligheten förutsatte BIM-projektet att man kunde få till avtal med alla teleoperatörer. Det visade sig dock vara svårt och

hösten 2009 var man fortfarande inte i mål. BID var beroende av SIM-korten för BIM och behövde också betala för att hyra plats på SIM-korten.

M.A. har i övrigt lämnat bl.a. följande uppgifter såvitt gäller BID:s befintliga teknik år 2010. Det var BID som skrev specifikationen för BICS (BankID Control Server) och även var ute och kontrollerade dessa servrar. Tekniskt är det BID som är CA (Certificate Authority), men juridiskt är det banken som är CA.

6.6.3.4 Hade BID och Cybercom den kompetens som krävdes för att utveckla Mobilt BankID?

BID var år 2010 en förhållandevis liten organisation med ett femtontal anställda. På grundval av den muntliga och skriftliga bevisningen bedömer Patent- och marknadsdomstolen att BID genom sina anställda hade tillgång till ingående kunskaper och erfarenheter av kryptologi innefattande PKI (Public Key Infrastructure), nyckelproduktion och certifikat. Det var delvis resultatet av BID:s mångåriga arbete med att gemensamt med leverantörer utveckla, drifta och förvalta bl.a. de system som föregick Mobilt BankID; BPF, BPK och BIM. Delvis var det resultatet av att BID:s anställda hade utbildning och mångårig erfarenhet på området även från tidigare anställningar och verksamheter. BID hade inte motsvarande expertis när det gällde mobilapplikationer och mobilplattformar, men hade för det ändamålet anlitat konsulterna M.A. och S.G..

Cybercom var år 2010 ett företag med ca 2000 anställda. Enligt de uppgifter som framkommit genom förhören med bemannade Cybercom projektet med personer vars inriktning var mobilappar, systemarkitektur, programmering och krypterad trafik. De som kom att arbeta med leveransen till BID hade också deltagit i liknande projekt i och med att Cybercom hade varit BID:s leverantör av WPKI-server 1–2 och WPKI-databas i projektet BankID i Mobil (BIM), och även utvecklat s.k. WBICS-lösningar till förlitande parter.

Sammanfattningsvis ger bevisningen starkt stöd för att BID och Cybercom hade den samlade kompetens som krävdes för ett projekt av aktuellt slag.

6.6.3.5 Har BID:s kravställande under våren och sommaren 2010 påverkats av företagshemligheterna?

I målet förekommer framför allt fyra dokument av betydelse för förståelsen av hur BID:s kravställande har sett ut över tiden; ett internt BID-dokument av den 27 oktober 2009 benämnt BID Mobile (BankID på fil i mobil), nedan kallat BID-memot, kravlistan av den 23 april 2010 jämte ett foljebrev (kravlistan), dokumentet Uppdragsbeskrivning ”Design av lösning för BIM utan SIM” av den 4 maj 2010, samt BID:s Funktionsspecifikation av den 7 februari 2011 (nedan kallad kravspecifikationen).

Accumulate har gjort gällande att Mobilt BankID inte kan ha byggts utifrån BID:s kravlista. Kraven i kravlistan var enligt Accumulate fragmenterade, ofullständiga och motsägelsefulla och saknade relevanta krav för att skapa en fullständig lösning. Accumulate föreslog därför i sitt svar olika ändringar och tillägg till kraven för att det skulle vara möjligt att skapa ett säkert och effektivt system i enlighet med Accumulates lösning. Enligt Accumulate hade BID vid upprättandet av kravlistan på ett övergripande plan delvis återgett vad Accumulate vid den här tidpunkten redan hade presenterat angående sin lösning.

Domstolen värderar först bevisningen med avseende på BID-memot, ett för BID bolagsinternt dokument som togs fram under hösten 2009 innan någon kontakt med Accumulate initierades. Att så är fallet har omvitnats av J.E., M.A., H.N. och J.S.. I dokumentet diskuteras lösningar med liknande egenskaper som BIM, men som är oberoende av (mobil)operatören. Här nämns att det ska vara fråga om en mjukvarulösning. Av dokumentet och förhörsuppgifterna framgår att BID flera månader innan affärskontakterna med

Accumulate inleddes hade börjat överväga en säkerhetslösning som var oberoende av mobiloperatörerna, och även börjat skissa i stort på hur en sådan lösning skulle kunna utformas.

Domstolen övergår till att värdera bevisningen kring kravlistan.

Kravlistan är från den 23 april 2010, alltså ett par månader efter att affärskontakterna mellan Accumulate och BID inleddes. Enligt den bevisvärdering som domstolen har gjort hade BID vid den tidpunkten inte fått del av någon företagshemlig information från Accumulate. Den hemliga information som delats med BID och som avser företagshemligheterna; D11 s. 8 och del av s. 5, D14 s. 4, 7 och 8, Accumulates svar på kravlistan i D15, D16, D18, D20, D21, D22 och D27 (vilka förutom datum är identiska) s. 3 och 12, ME-demon, PoC-lösningen, e-post den 15 juni 2010 och e-post den 23 augusti 2010, har delats med BID vid senare datum. Redan på grund av detta kan inte BID:s utformning av kravlistan anses ha påverkats av företagshemligheterna.

Dessutom har K.T. omvittnat att kravlistan ser ut som en typisk kravlista från den tiden, som distribuerades till tänkbara leverantörer. – M.A. har uppgett att BID började skriva kravlistan i januari-februari 2010. Han har bestämt förnekat att den är baserad på information från Accumulate, tvärtom utgick den enligt honom från vad BID ville ha. Kravlistan gick enligt M.A. ut till flera leverantörer. – Enligt C.S. hade man på BID hållit ett kravmöte innan hon började. Mycket i kravlistan refererade till krav som redan fanns i BID:s befintliga lösningar. Kravlistan baserades på de krav BID format, gemensamt med konsulten M.A.. Den gick ut till fem eller sex leverantörer. – Uppgifterna vinner stöd av M.A. uppgifter. Han kom enligt egen utsago in i projektet i mars/april 2010 och hjälpte till med kravformuleringen. Uppgifterna vinner dessutom stöd av hur kravlistan är utformad. Den hänvisar i flera avseenden till BID:s vid tiden befintliga lösningar.

Patent- och marknadsdomstolen övergår till att pröva omständigheterna kring dokumentet Uppdragsbeskrivning ”Design av lösning för BIM utan SIM” av den 4 maj 2010 som BID har skickat till Cybercom. Till dokumentet är lagt kravlistan, vilken, enligt vad domstolen kommit fram till, har tagits fram av BID innan BID fått del av någon företagshemlig information från Accumulate. Dokumentet Uppdragsbeskrivning är i övrigt mycket kortfattat och övergripande till sin karaktär. Den 4 maj 2010 hade BID fått del av D11 s. 8 och del av s. 5, och Accumulates svar på kravlistan i D15, men inget indikerar att dokumentet Uppdragsbeskrivning har influerats av Accumulates företagshemligheter.

Patent- och marknadsdomstolen värderar därefter bevisningen kring det som kallats Martins demo. Under sommaren 2010 förhandlade BID med två potentiella leverantörer; Accumulate och Cybercom, vilka båda fick i uppdrag att leverera Proof of Concept (PoC). Accumulate har gjort gällande att Cybercoms uppdrag har gått ut på att efterlikna en demo som M.A. presenterat för Cybercom, ”M. demo”. Enligt Accumulate torde det ligga nära till hands att anta att ”M. demo”, som Cybercom fick i uppdrag att efterlikna, utgår ifrån Accumulates demo som M.A. fick tillgång till den 25 maj 2010.

BID har å sin sida gjort gällande att den prototyp som M.A. skapade var av en enklare modell där två applikationer på en emulerad iPhone kommunicerade med en och samma likaså emulerade server. Som ett led i M.A. konsultarbete för BID offererade han denna prototyp. Den därefter framtagna prototypen beskrevs också i en senare utvärdering av tekniska alternativ. Martins demo utgick enligt BID helt från M.A. egen kompetens och var inte avsedd att vara en färdig teknisk lösning som kunde användas i den lösning som Cybercom utvecklade.

M.A. har i förhör bekräftat BID:s beskrivning av händelseförloppet och har därutöver lämnat följande uppgifter. Han testade Accumulates Java-demo. Syftet var att få se hur det fungerade. Accumulate använde inte PKI i demon som BID ville

använda sig av. Det som skiljde demon från en PKI-infrastruktur var att det saknades certifikat och nycklar. Det fanns visserligen ett nyckelpar som klienten använde för att sätta upp transportkrypteringen. Det fanns dock inget certifikat som identifierade just användaren som användare. Han testade även att flytta appen till annan telefon, eftersom de hade pratat om limning och låsning. Den gick att flytta, vilket var lite förvånande, eftersom han hade fått uppfattningen att den skulle vara låst. Nycklarna låg i klartext fullt läsbara och var inte krypterade. – Inom BID var man osäker på hur multitasking på iPhone skulle fungera. Det beslutades därför att han skulle ta fram någon slags demo avseende detta. Hans demo byggde inte på företagshemligheter från Accumulate. Den var väldigt enkel också till utförande och implementation, och det fanns inga hemligheter i det. Den bygger på öppna API:er och standardprotokoll.

M.A. uppgifter stöds av den skriftliga bevisningen, närmare bestämt en offert med rubriken Förslag till prototyp för iPhone och ett utdrag ur ett internt projektdokument. – Uppgifterna stöds även av de uppgifter H.N. har lämnat i förhör. Enligt H.N. skulle Cybercom visa att bolaget kunde göra klienter för alla tre mobiltelefonfamiljerna. Cybercom skulle också demonstrera användningen av BankID både med PC-applikation och med sin applikation i mobiltelefonen, och sammanlagt skapa nio varianter. H.N. uppgifter stöds i sin tur av Cybercoms offert av den 1 juli 2010 ”PoC för BUS”.

Patent- och marknadsdomstolen drar slutsatsen att det inte är sannolikt att M. demo haft Accumulates ME-demo som förlaga.

Sammantaget finns stöd i bevisningen för att BID flera månader innan affärskontakterna med Accumulate inleddes hade börjat överväga en säkerhetslösning som var oberoende av mobiloperatörerna. Motsatsvis måste det anses uteslutet att kravlistan influerats av företagshemligheter som BID fått från Accumulate. Inget indikerar att uppdragsbeskrivningen från BID till Cybercom i maj 2010 har influerats

av Accumulates företagshemligheter. Bevisningen motsäger att ”M. demo” utgår ifrån Accumulates ME-demo som M.A. fick tillgång till den 25 maj 2010.

Vad gäller Cybercoms uppdrag och leverans av PoC sommaren 2010 har Accumulate noterat att det finns skillnader mellan Cybercoms och Accumulates respektive PoC-uppdrag. Av det har Accumulate dragit slutsatsen att varken BID eller Cybercom i juli 2010 hade klart för sig hur man skulle kunna åstadkomma ett fungerande alternativ till Accumulates redan befintliga och fungerande lösning. Accumulate menar att av Cybercoms offert av den 1 juli 2010 ”PoC för BUS” framgår att något fungerande alternativ inte heller skulle tas fram och att PoC inte avsåg framtagande av ett fungerande system. – Domstolen återkommer till den frågan när bevisningen sammanvägs.

Domstolen går vidare med att i nästa avsnitt värdera bevisningen kring kravspecifikationen.

6.6.3.6 Kravspecifikationen hösten/vintern 2010/2011,
domstolens bedömning av Accumulates
sakkunnigbevisning

Accumulate har riktat anmärkningar mot kravspecifikationen och gjort gällande att den inte överensstämmer med krav som BID tidigare uppställt i kravlistan. Accumulate menar att kraven i kravspecifikationen skiljer sig från kravlistan bl.a. på så vis att krav som varit oförenliga med de lösningar som Accumulate presenterat för BID tagits bort, medan krav som har sin motsvarighet i Accumulates lösningar har lagts till.

Kravspecifikationen uppvisar enligt Accumulate anmärkningsvärda likheter med Accumulates lösning.

BID har invänt att Accumulates utgångspunkt är felaktig eftersom det är fullständigt normalt att krav ändras, läggs till och tas bort löpande under ett IT-utvecklingsarbete enligt kravlistemodellen. Samtliga de förändringar som gjorts under det nio månader

långa utvecklingsarbetet med Cybercom var enligt BID resultatet av det iterativa arbetet mellan BID och Cybercom, och har inte något att göra med de diskussioner BID hade med Accumulate i projektets inledning.

Accumulate har som muntlig bevisning åberopat bl.a. förhör med partssakkunniga C.B.2. och S.M..

I C.B.2. utlåtande anges följande. Kravspecifikationen är en mer detaljerad och specifik kravspecifikation än kravlistan. I jämförelse med kravlistan har krav tagits bort, förändrats, utvecklats och lagts till. Det framgår även av kravspecifikationen att det finns ytterligare dokument som beskriver det tänkta systemet. Dessa dokument torde tillsammans ge en mycket mer helomfattande specifikation. Avsaknaden av kapitel 4 och de dokument som refereras till ger dock inte en fullständig bild. De skillnader som återfinns mellan kravlistan och kravspecifikationen i form av borttagna krav, ändrade krav och tillagda krav går att finna i Accumulates ME-system samt tillhörande dokumentation. Det föreligger en så stor överensstämmelse mellan det som återfinns i Accumulates ME och kravspecifikationens förändringar att dessa förändringar inte kan härröra från annat än Accumulates information.

C.B.2. har inte i sitt förhör bekräftat slutsatserna i utlåtandet, men har uppgett följande. När han gjorde arbetet fann han 20 diskrepanser. 14 av dessa kunde han härleda till ME:s lösning. Några krav var borttagna, sannolikt pga. motstridigheter med andra krav. Han tror inte att det är en slump, utan drar slutsatsen att det har tillförts information på ett eller annat sätt.

Patent- och marknadsdomstolen såg sig föranledd att så småningom avbryta frågor som ställdes under Accumulates förhör med C.B.2., och neka Accumulate och C.B.2. att visa en digital presentation. Orsaken var att frågorna och svaren i aktuell del (liksom, enligt vad som framgick, den digitala presentationen) innefattade en detaljerad jämförelse mellan kravspecifikationen och D-dokumentet,

som inte återfinns vare sig i C.B.2. utlåtande eller någonstans i skriftväxlingen i målet. Domstolen bedömde att förhöret i aktuell del förde in nya omständigheter i målet. Accumulate har inte gjort någon begäran om att få föra in sådana nya omständigheter i målet, där förberedelsen avslutades den 28 januari 2020.

Av de D-dokument som C.B.2. haft del av eller annars omnämnt; D3, D6, D9, D10, D14, D15, D16, D22, D30 och D34 har Patent- och marknadsdomstolen endast funnit styrkt att D14 s. 4, 7 och 8, Accumulates svar på kravlistan D15, D16 samt D22 s. 3 och 12 är företagshemlig information som BID fått del av.

S.M. har i förhöret förklarat att hans slutsats när det gäller jämförelsen mellan kravspecifikationen och den tidigare kravlistan är att kraven markant förbättrats. För de flesta tekniska kraven går det enligt M. att hitta samma krav beskrivna i D-dokument. – Som domstolen redogjort för tidigare bygger emellertid S.M. analys nästan uteslutande på D-dokument som domstolen har avfärdat i bevisvärderingen.

Sammanfattningsvis anser Patent- och marknadsdomstolen att de bedömningar som C.B.2. och S.M. har gjort om överensstämmelser mellan D-dokument och kravspecifikationen undermineras av att de vilar på förutsättningen att BID har fått del av företagshemligheter i betydligt större omfattning än vad som är styrkt i målet. När domstolen har beaktat jämförelserna endast med utgångspunkt i de D-dokument med företagshemligheter som det är styrkt att BID har fått del av finns det endast ett fåtal potentiella överensstämmelser kvar. Bevisvärdet av deras bedömningar blir därför lågt.

6.6.3.7 Bevisning om känd teknik år 2010

BID har åberopat sakkunnigbevisning genom F.Ö.. Av F.Ö. uppgifter och av den skriftliga bevisningen (bl.a. X.509-specifikationen, TLS-

protokollet daterat i augusti 2008, dokumentet SSL or TLS handshake, ETSI-specifikationen) har framgått

- att PKI, Public Key Infrastructure, var etablerad teknik år 2010
- att limning var känt som tekniskt koncept år 2010
- att s.k. long-polling var känt som tekniskt koncept år 2010 (jfr pull-initiering)
- att möjligheten till app-länkning tidigt skapades i Apples iPhone och att tekniken förekom kommersiellt år 2010 samt att web-länkning använts tidigare i bankers betalningslösningar.

Även Accumulate har åberopat sakkunnigbevisning i denna del. O.S. har dragit slutsatsen att Accumulates företagshemligheter inte går att utläsa ur Accumulates patent och inte heller var allmänt kända i IT-säkerhetsbranschen år 2010.

S.M. har i sina utlåtanden förklarat att de viktiga tekniska egenskaperna i Mobilt BankID inte baserats på allmän offentligt tillgänglig kunskap. Det fanns enligt M. visserligen vissa tekniska standarder och allmän information tillgänglig år 2010, men de tekniska lösningarna i Mobilt BankID och i ME specifikationerna omfattades inte av dessa. S.M. har vidgått att Wireless Public Key Infrastructure Standards var tillgängliga vid den tiden, men menar att standarderna var generiska och att efterlevnaden kunde åstadkommas på olika sätt.

Patent- och marknadsdomstolen ser ett särskilt värde i en analys där den komplexa teknik som det är fråga om bryts ned i delfrågor och analyseras var för sig. Bevisvärdet av F.Ö. uppgifter blir därför högre än Accumulates sakkunnigbevisning eftersom han har tillämpat en sådan metod. Värdet av F.Ö. uppgifter påverkas i och för sig negativt av att han har fått många av sina uppgifter direkt från BID:s anställda. Hans beskrivning av känd teknik år 2010 understöds dock av källhänvisningar och motsägs inte av annan bevisning.

6.6.3.8 Särskilt om "PoC-loggen"

Nästa steg för domstolen är att värdera bevisningen kring BID:s användning av Accumulates PoC-lösning. Accumulate har gjort gällande att enligt Accumulates logg över BID:s användning av PoC:en har personer hos BID, samt även S.G., haft väldigt långa sessionstider. Exakt vad Accumulate vill ha sagt med påståendena om långa sessioner i PoC:en är inte helt klart, men domstolen har av Accumulates muntliga sakframställan uppfattat det som att loggen ska underbygga påståendet att BID använt Accumulates PoC-lösning som förlaga vid framtagandet av kravspecifikationen till Cybercom.

BID har gjort gällande att loggen inte är en ren återgivning av Accumulates serverlogg utan har bearbetats av Accumulate. Någon har tagit informationen och lagt in i ett Excel-dokument (eller motsvarande format). Till följd av de felaktigheter och oklarheter som finns i dokumentet framgår enligt BID att informationen från loggen har bearbetats.

Av den muntliga bevisningen har inte framkommit något som kan bringa klarhet i hur Accumulates logg över PoC-användningen har tillkommit. BID har väckt tvivel kring loggens autenticitet och Accumulate har enligt Patent- och marknadsdomstolen inte lyckats skingra dessa. Vidare har S.G. i sitt förhör sagt att det inte är hans telefonnummer som förekommer i anslutning till hans namn i loggen. J.S. har bestämt förnekat att han suttit och testat inloggning och signering nio timmar i sträck. Han har redogjort för sina aktiviteter den 12 augusti 2010 och hans berättelse stöds av en dagboksanteckning.

Patent- och marknadsdomstolen drar slutsatsen att Accumulate inte har gjort sannolikt att BID:s sessioner med PoC-lösningen skulle indikera att PoC-lösningen använts som förlaga vid framtagandet av kravspecifikationen till Cybercom.

6.6.3.9 Bevisning om hur BID:s arbete med Cybercom
bedrevs

Av förhöret med H.N. har framkommit att han var projektledare hos BID för utveckling och införande av Mobilt BankID, det s.k. BUS-projektet. H.N. har berättat om ett intensivt arbete med Cybercom och bankerna under hösten och vintern 2010, och att kravspecifikationen växte fram bit för bit. H.N. har uppgett att ganska mycket ändrades under arbetets gång, bl.a. beslutade man att använda personnummer för att stödja apparater som saknade telefonnummer, som iPads och surfplattor. Valet av personnummer var naturligt, då även många banker använde det vid legitimering med dosa. Kravet på att BUS skulle vara kompatibelt med BIM släpptes också eftersom det visade sig att inga fler banker skulle ansluta till BIM.

Av förhöret med P.A. har framkommit att hon var projektledare hos Cybercom år 2010, och att hon i den egenskapen planerade projektet och skötte kontakterna med BID. H.N. var hennes kontaktperson på BID och hon hade också kontakt med S.G.. Flera ingenjörer från Cybercom arbetade i projektet. P.A. var med i designfasen och aktiv med hur det skulle implementeras. Man hade workshops med olika arbetsgrupper och samverkan med en referensgrupp på BID. Cybercom fick hela tiden återkoppling. Åtgärderna var desamma som i alla projekt. De diskuterade programmeringsspråk, ändringsmanagement och allt som man kunde förvänta sig.

Av förhöret med S.G. har framgått att han började arbeta för BID på konsultbasis i augusti 2010 i egenskap av mobilexpert. S.G. har redogjort relativt detaljerat för utvecklingsarbetet med Cybercom och hur kravspecifikationen växte fram. Hans uppgifter vinner stöd av vad som kommit fram genom förhöret med J.S..

Av förhören med A.H., N.H. och T.R. har framgått sammanfattningsvis följande. De var verksamma på Cybercom i olika roller år 2010 och arbetade med BUS-projektet. Inga lösningar presenterades för dem utan de fick använda beprövad erfarenhet. S.G. fungerade som kravställare.

BID har lagt fram skriftlig bevisning om budget och kostnadsutfall för BUS-projektet. Den bevisningen ger stöd för att Cybercom har lagt ned omfattande arbete med att utveckla Mobilt BankID.

Sammanfattningsvis har förhörsuppgifterna i den här delen gett uttryck för att BUS-projektet, där BID gav Cybercom i uppdrag att ta fram det som skulle bli Mobilt BankID, fungerade som man kunde förvänta sig av ett projekt av aktuellt slag, där kravspecifikationen växte fram bit för bit genom arbete mellan BID, Cybercom och bankerna.

6.6.4 Sammanvägning av bevisningen i frågan om BID har utnyttjat Accumulates företagshemligheter

Som tidigare angetts har endast en mindre del av det material som aktualiserats i målet ansetts utgöra företagshemlig information som BID har fått del av i förtroende.

Accumulate har argumenterat för att BID har efterliknat Accumulates ME-lösning. I den utsträckning BID:s kravlista eller andra dokument som t.ex. Cybercoms PoC-offert har avvikit från Accumulates lösning, eller BID har ställt frågor om ME-systemet, har Accumulate istället argumenterat för att det visar att BID (och Cybercom) hade bristfälliga kunskaper om hur man tekniskt skulle åstadkomma en lösning.

Patent- och marknadsdomstolen konstaterar att respektive parts ageranden inom ramen för en flera månader lång förhandlingsprocess i efterhand kan föranleda olika tolkningar. För att undvika spekulativa slutsatser är det viktigt att eventuella värderingar av anledningen till att en part har agerat på visst sätt tar sin utgångspunkt i

omständigheter som är styrkta eller (i förekommande fall) har ansetts sannolika vid bevisvärderingen.

Domstolen har vid sin värdering av den skriftliga och muntliga bevisningen bedömt att det måste anses uteslutet att Mobilt BankID bygger på någon flagrant kopiering av företagshemligheterna eller delar av dem, eftersom den muntliga bevisningen undantagslöst har gett trovärdiga svar om att inget material från Accumulate har lämnats över från BID till Cybercom (se avsnitt 6.6.3.1 ovan).

Därefter har domstolen gått vidare och tagit ställning till om Accumulates företagshemligheter ändå har påverkat utvecklingen av Mobilt BankID. Värderingen av bevisningen har gjorts i flera led (se föregående åtta avsnitt). I det följande lägger domstolen samman bevisningen och gör även vissa tillägg.

Genomgången av den egna teknik som BID hade tillgång till år 2010 har gett vid handen att BID hade mångårig och omfattande egen erfarenhet av säkra elektroniska identifierings-, legitimerings- och signeringslösningar (se avsnitt 6.6.3.3 ovan).

Bevisningen har gett starkt stöd för att BID och Cybercom hade den samlade kompetens som krävdes för ett projekt av aktuellt slag (se avsnitt 6.6.3.4 ovan).

Beträffande händelseförloppet första halvåret 2010 har av den skriftliga och muntliga bevisningen framgått att BID flera månader innan affärskontakterna med Accumulate inleddes hade börjat överväga en säkerhetslösning som var oberoende av mobiloperatörerna, och även börjat skissa i stort på hur en sådan lösning skulle kunna utformas. Vad gäller kravlistan som gick ut i april 2010 har framkommit att BID vid den tidpunkten inte fått del av någon företagshemlig information från Accumulate. Dessutom har bevisningen gett starkt stöd för att kravlistan utgick från vad BID ville ha och att den gick ut till flera leverantörer. Inget indikerar att dokumentet Uppdragsbeskrivning, som sammanfattade BID:s uppdrag till Cybercom i början av

maj 2010, har influerats av Accumulates företagshemligheter. Det inte är heller sannolikt att Martins demo haft Accumulates ME-demo som förlaga. (Se avsnitt 6.6.3.5 ovan).

När det gäller kravspecifikationen mellan BID och Cybercom (hösten/vintern 2010–2011) har domstolen beaktat jämförelserna endast med utgångspunkt i de D-dokument med företagshemligheter m.m. som det är styrkt att BID har fått del av. Då finns det endast ett fåtal potentiella överensstämmelser kvar (se avsnitt 6.6.3.6 ovan).

Accumulate har inte gjort sannolikt att BID:s sessioner med PoC-lösningen skulle indikera att PoC-lösningen använts som förlaga (se avsnitt 6.6.3.8 ovan).

Domstolen har tagit del av omfattande muntlig bevisning med avseende på hur arbetet bedrevs mellan BID och Cybercom under hösten 2010. Bevisningen har gett vid handen att uppdraget att ta fram Mobilt BankID fungerade som man kunde förvänta sig av ett projekt av aktuellt slag, och att kravspecifikationen växte fram bit för bit genom arbetet mellan BID, Cybercom och bankerna (avsnitt 6.6.3.11 ovan).

Mycket av det som användes för att ta fram Mobilt BankID var etablerad teknik och öppna specifikationer och standarder år 2010 (se avsnitt 6.6.3.7).

Den samlade bilden är otvetydigt att BID gemensamt med Cybercom har utvecklat Mobilt BankID utan några influenser från Accumulates företagshemligheter.

Därutöver har vissa omständigheter kommit fram med avseende på enskildheter i Mobilt BankID, vilket behandlas i det följande.

Förekomsten av en central server i Mobilt BankID har fått följande förklaring genom förhöret med M.A.. BICS, Bank ID Control Server, var en programvara som BID certifierade och som förlitande part var tvungen att använda. Förlitande part

kunde vara t.ex. Skatteverket eller Försäkringskassan. BID skrev specifikationerna och kontrollerade BICS:arna. När BID gick till version V.2 (se ovan avsnitt 6.6.3.3) gjordes alla tre varianter om till samma infrastruktur. Det fanns en central spärrkontrollserver. Vidare hade alla förlitande parter en egen transaktionsserver med BICS. Förändringen innebar att man flyttade in BICS till BID centralt. Att man kunde göra det berodde på att man släppte kravet på bakåtkompatibilitet i förhållande till BIM. – Uppgifterna vinner stöd av vad som kommit fram genom förhören med R.C., S.G. och J.S..

Att Mobilt BankID fungerar i ett multi-tiernätverk har kommenterats av M.A. som har förklarat att han inte hade hört begreppet förrän diskussionerna med Accumulate inleddes, men att det tekniskt var fråga om sådant som BID hade hållit på med i många år. Grunden för PKI, Public Key Infrastructure, är att kunna bygga många-till-många-förhållanden på ett smidigt sätt. Alla BID:s befintliga lösningar år 2010 var PKI-baserade. – M.A. uppgifter vinner ytterligare stöd av vad R.C. har uppgett i förhör. Att PKI var etablerad teknik år 2010 stöds av den skriftliga bevisningen och av F.Ö. uppgifter (se avsnitt 6.6.3.8 ovan).

Att Mobilt BankID var utformat så att funktionaliteten förutsätter en programvaruapplikation som installeras i mobiltelefonen, och inte på SIM-kortet (jfr. Företagshemlighet B), har berörts i förhören med M.A., J.S. och R.C.. Enligt deras uppgifter var Mobilt BankID en fortsättning tekniskt på BankID på fil (BPF). – S.G., som arbetade som konsult hos BID, har uppgett att det var i allra högsta grad tekniskt möjligt att bygga en lösning av aktuellt slag år 2010. Tekniken, metoder och vägval var inte nya utan hade lösts tidigare. I och med att mobiltelefoner blev som datorer kunde man tillämpa de kunskaper som fanns inom PC-världen eller programmeringsbranschen på mobiltelefonerna.

Limningsfunktionen i Mobilt BankID (jfr. Företagshemlighet D och H) har kommenterats i förhören. Enligt M.A. är limning detsamma som att knyta nycklarna till hårdvaran genom något som är unikt för varje enhet. BID köpte enligt M.A. ett eget program från leverantören Nexus. – C.S. och J.S. har uppgett att limning redan fanns på BankID på fil (BPF). Uppgifterna om att limning fanns i BPF stöds av F.Ö. uppgifter. Att limningsfunktionen i Mobilt BankID var något som ingick i projektet med Cybercom har bekräftats genom förhören med J.S. och N.H.. Att limning som tekniskt koncept var känt år 2010 stöds av F.Ö. uppgifter.

Domstolen bedömer utifrån den skriftliga bevisningen och förhöret med J.S. att användningsfallen registrering, legitimering och signering (jfr. Företagshemlighet E) i Mobilt BankID är baserade på motsvarande användningsfall i BID:s befintliga lösningar (se avsnitt 6.6.3.3 ovan). J.S. uppgifter får dessutom ytterligare stöd av F.Ö. uppgifter.

Att Mobilt BankID var socketbaserat (jfr. företagshemlighet F) har berörts i förhören med J.S. och S.G.. S.G. har förklarat att han förordade en socketbaserad lösning. J.S. har uppgett att diskussionerna slutade med att man valde en socketbaserad lösning för att det var mer resurseffektivt, så att man inte skulle slösa mobilkostnader för användaren.

Att Mobilt BankID har en hopplösning (jfr. Företagshemlighet I) har kommenterats i förhöret med S.G., som har uppgett att hopplösningen finns där för att undvika att användaren själv ska hoppa mellan apparna. Tekniken och ramverken fanns och finns uppbyggt i iPhone och Android 2010. Att BID ville ha en hopplösning och efterfrågade en sådan under våren 2010 har framgått av förhöret med M.A.. M.W. har berättat att Accumulate lade in hopplösningen i PoC-leveransen. Att hopplösningen i Mobilt BankID utarbetades i samråd med Cybercom har framgått av förhören med J.S., S.G. och N.H..

BID har alltså gjort sannolikt att likheterna mellan Mobilt BankID och företagshemligheterna är resultatet av BID:s eget arbete.

6.6.5 Talan enligt förstahandsgrunden; utgång

Vid denna bedömning kan talan enligt förstahandsgrunden inte vinna framgång.

Domstolen går vidare med att pröva andrahandsgrunden.

6.7 Har BID brutit mot sekretessåtaganden i parternas avtal?

6.7.1 Vilket eller vilka avtal gäller?

BID har gjort gällande att PoC-avtalet enligt sina villkor ersatte tidigare reglering av sekretess mellan parterna och avsåg samtlig information som erhållits från Accumulate med förbehåll om sekretess. BID har även anfört att tilläggsavtalet av den 22 september 2010 föranleddes av Swishprojektet för att reglera hur parterna kunde dela information med deltagarna i sagda projekt. Genom hänvisning i tilläggsavtalet till sekretessavtalet av den 7 april 2010 görs detta tillämpligt på parternas kontakter med Swishprojektet. Tilläggsavtalet avsågs inte innebära och innebär inte heller att PoC-avtalets reglering av parternas sekretessförpliktelse upphävdes eller ändrades.

Accumulate har å sin sida hävdats att både sekretessavtalet och PoC-avtalets bestämmelser gäller samtidigt, och att tilläggsavtalet visar att så är fallet.

Patent- och marknadsdomstolen gör följande bedömning.

Accumulate och BID ingick den 7 april 2010 sekretessavtalet. Därefter ingick de den 2 juli 2010 PoC-avtalet, som också innehåller en sekretessreglering. Enligt punkten 11.2 i PoC-avtalet utgör avtalet parternas fullständiga reglering av alla frågor som avtalet

berör. Alla skriftliga eller muntliga åtaganden och utfästelser som föregått avtalet ersätts av innehållet i avtalet. Punkten 11.2 ger alltså stöd för BID:s uppfattning att PoC-avtalet ersatte tidigare reglering av sekretess mellan parterna. En sådan tolkning motsägs dock av det tilläggsavtal som Accumulate och BID ingick den 22 september 2010. Det har titeln ”Tillägg till sekretessavtal” och hänvisar till avtalet av den 7 april 2010. Parterna överenskommer i tilläggsavtalet att avtalet av den 7 april 2010 ska omfatta även information som härrör från projekt Swish. Avtalet av den 7 april 2010 reglerar enbart sekretess. Tilläggsavtalet, som är ett hängavtal till avtalet av den 7 april 2010, framstår som meningslöst om avtalet av den 7 april 2010 hade upphört att gälla till följd av regleringen i PoC-avtalet. Av tilläggsavtalet framgår tvärtom en tydlig gemensam partsvilja att avtalet av den 7 april 2010 fortfarande var gällande. En noggrannare läsning av PoC-avtalet ger också vid handen att PoC-avtalet hade ett mer avgränsat föremål, nämligen att reglera vad som i PoC-avtalet benämns Projektet. Projektet har enligt vad som framgår av PoC-avtalet bestått i att Accumulate ska ta fram Proof of Concept.

Slutsatsen är att både sekretessavtalet av den 7 april 2010 och sekretessregleringen i PoC-avtalet har varit tillämpliga. I sak skiljer sig regleringen mellan de båda avtalen. Enligt sekretessavtalet förbinder sig parterna att inte för tredje man avslöja konfidentiell information som erhålls från den andra parten, medan parterna i PoC-avtalet förbinder sig att inte för utomstående obehörigen avslöja och inte för egen eller annans räkning använda konfidentiell information som denne fått del av i anledning av avtalet.

6.7.2 Avtalsbrott?

Enligt Accumulate är BID:s utnyttjande av Företagshemligheterna och brott mot sekretessavtalen närbesläktade och avser samma händelseförlopp.

Patent- och marknadsdomstolen har funnit styrkt att BID har fått del av följande företagshemliga information från Accumulate: D11 s. 8 och del av s. 5, D14 s. 4, 7 och 8, Accumulates svar på kravlistan i D15, D16, D18, D20, D21, D22 och D27 (vilka förutom datum är identiska) s. 3 och 12, ME-demon, PoC-lösningen innefattande digital version med binärkod, e-post den 15 juni 2010 och e-post den 23 augusti 2010. Domstolen har även funnit styrkt att BID fått del av Presentation Affärsmodell (D8), det för BID och Accumulate gemensamma PoC-avtalet (D17), PoC-offerten (D19) och PoC-innehållet (D25), vilka i och för sig kan innehålla företagshemlig information, men har bedömt att dessa dokument saknar betydelse för prövningen av förstahandsgrunden eftersom de inte avslöjar de i målet aktuella företagshemligheterna.

Fråga är först om BID i strid med sekretessavtalet av den 7 april 2010 och PoC-avtalet för tredje man har avslöjat konfidentiell information som erhållits från Accumulate.

Domstolens bedömning är densamma som redovisats i förhållande till förstahandsgrunden, alltså att det inte är sannolikt att BID har avslöjat Accumulates företagshemliga information för Cybercom.

Nästa fråga är om BID i strid med PoC-avtalet för egen eller annans räkning har använt konfidentiell information som BID fått del av i anledning av avtalet. Svaret är detsamma som redovisats i förhållande till förstahandsgrunden, alltså att det inte är sannolikt att BID har utnyttjat informationen.

Vid denna bedömning kan Accumulates talan inte vinna framgång enligt andrahandsgrunden.

6.8 Har BID gjort upphovsrättsintrång?

6.8.1 Rättsliga utgångspunkter

Enligt 1 § upphovsrättslagen har den som skapat ett litterärt eller konstnärligt verk upphovsrätten till verket. Som exempel på verk anges i bestämmelsen bl.a. skönlitterära eller beskrivande framställningar i skrift eller tal. Enligt 2 § samma lag innebär skyddet en ensamrätt att förfoga över verket genom att framställa exemplar av verket eller göra det tillgängligt för allmänheten. Den som i strid mot upphovsrättslagen utnyttjar ett verk ska, enligt 54 § i nämnda lag, betala skälig ersättning för utnyttjandet till upphovsmannen eller hans eller hennes rättsinnehavare.

Upphovsrätten är ett formskydd som omfattar den speciella utformning som upphovsmannen har gett verket men inte verkets ämne, motiv eller de fakta och idéer som återges i verket.

Upphovsrätten är harmoniserad på EU-rättsnivå genom det s.k. infocodirektivet (Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället). Tolkningen av 1 § upphovsrättslagen ska därför göras med hänsyn till EU-rätten inklusive EU-domstolens praxis.

EU-domstolen har uttryckt att upphovsrättsligt skydd förutsätter att alstret har tagit sig sådana uttryck att det kan identifieras med tillräcklig precision och objektivitet samt att det är originellt på så sätt att det är upphovsmannens egen intellektuella skapelse som avspeglar hans eller hennes personlighet och som kommer till uttryck genom att upphovsmannen gjort fria och kreativa val i samband med skapandet (EU-domstolens domar den 16 juli 2009, Infopaq, C-5/08, EU:C:2009:465, den 7 mars 2013, Painer, C-145/10, EU:C:2013:138 och den 13 november 2018, Levola Hengelo, C- 310/17, EU:C:2018:899).

Såvitt gäller bevisbördan och beviskraven är utgångspunkten den normala, nämligen att Accumulate har bevisbördan och har att styrka relevanta omständigheter.

6.8.2 Vilka av verken har BID fått del av?

Accumulate har gjort gällande att verken består av D1-D22, D25 och D27-D38. Av dessa har BID vitsordat att bolaget fått del av D3, D4, D6, D8, D11, D13, D15, D16, D18, D19, D20, D21 och D25. Vidare har domstolen har gjort bedömningen, mot BID:s bestridande, att BID har fått del av D10 samt att BID har fått del av D2 s. 6–8, D9 s. 17, D14 s. 4, 7 och 8 och D22 och D27 genom att Accumulate gått igenom innehållet muntligen med BID.

Den fortsatta prövningen av tredjehandsgrunden avser därför D2 s. 6–8, D3, D4, D6, D8, D9 s. 17, D10, D11, D13, D14 s. 4, 7 och 8, D15, D16, D18, D19, D20, D21, D22, D25 och D27.

6.8.3 Har verken upphovsrättsligt skydd?

D2 s. 6–8 är sekvensdiagram. D3 är en presentation med bilder, text och sekvensdiagram. D4 är också en presentation med titeln Affärsuppläggsdiskussion, med bilder, text och tabeller med priser. Även i D4 förekommer bilden från WPKI-föreningen. D6 är identisk med D4. D8 är en presentation med titeln Affärsmodell som innehåller text och tabeller om affärsupplägg och priser. D9 s. 17 innehåller en bild samt en halv sida text. D10 är en åtta sidor lång powerpointpresentation med information om Accumulate som företag. D11 är ett 19 sidor långt dokument med titeln System Description, med text och bilder. D13 är en presentation som består den av en bild med bildtexter. D14 s. 4, 7 och 8 är presentationer som består av text och bilder. D15 är BID:s kravlista där kolumnerna längst till höger är Accumulates svar. D16 har titeln BIM Questioner June 2010 och är 6 sidor lång med text och bilder. D18 som är en 11 sidor lång rapport med text och bild upprättad av en extern konsult. D19 har ett försättsblad och består i övrigt av två sidor med punkter, kostnadsförslag och

uppgifter om tidsåtgång. D20 sammanfattar Accumulates leverans av Proof of Concept till BID med 17 sidor text och vissa bilder. Dokument D21 är en tio sidor lång presentation med titeln Överlämning Proof of Concept (PoC). D22 består av en 15 sidor lång powerpointpresentation med text, bilder och sekvensdiagram. D25 är en åtta sidor lång beskrivning av åtgärder och tidsåtgång hänförliga till leverans av POC:en. D27 framstår förutom datum som identiskt med D22.

Med tillämpning av de principer för bedömningen som redovisats ovan anser Patent- och marknadsdomstolen att samtliga ovanstående D-dokument eller utdrag därav har upphovsrättsligt skydd som litterära verk.

6.8.4 Har de ekonomiska rättigheterna till verken överlåtit till Accumulate?

Av förhören med S.H. och M.W. har framgått att båda har överlåtit de ekonomiska rättigheterna till verken till Accumulate.

Verken är märkta med Accumulate, förutom D15 som är kravlistan med Accumulates svar, och D18 som är en rapport upprättad av en extern konsult. Inget har framkommit om att de ekonomiska rättigheterna till D18 ska ha överlåtit till Accumulate. Såvitt gäller D15 kan endast upphovsrätten till svaren tillkomma Accumulate.

En bild som enligt M.A. kommer från WPKI-föreningen förekommer på flera ställen i D-dokumentet. Rättigheterna till den bilden kan därför inte tillkomma Accumulate.

6.8.5 Har BID framställt exemplar av verken?

Accumulates påstående är att BID har framställt exemplar genom mejlande av verken internt och externt, framför allt till Cybercom.

Såvitt gäller D2 s. 6–8, D9 s. 17, D14 s. 4, 7 och 8 och D22 och D27 har domstolen endast funnit styrkt att Accumulate gått igenom innehållet muntligen med BID, men inte att verken eller delar därav har överlämnats till BID. Mot bakgrund av utformningen av verken ifråga framstår det som långsökt att någon skulle vara kapabel att duplicera dem, i deras helhet eller i utdrag, utan tillgång till en papperskopia eller digitalt exemplar, och mejla dem. Redan av det skälet finns skäl att betvivla att någon exemplarframställning av dessa verk ägt rum.

Vidare kan eventuellt internt mejlande av D-dokumenterna inom BID knappast utgöra upphovsrättsintrång i och med att Accumulate under den aktuella tiden agerade för att få leverera till BID, och hade överlämnat D3, D4, D6, D8, D10, D11, D13, D15, D16, D18, D19, D20, D21 och D25 till BID i det syftet. Mot den bakgrunden måste Accumulate anses ha gett BID tillåtelse att mejla verken internt inom ramen för BID:s utvärdering av Accumulates ME-lösning.

Vad gäller frågan om verken har mejlats externt, särskilt till Cybercom, har J.E., K.T., M.A., H.N., C.S., J.S. och R.C. alla bestämt förnekat att de skickat vidare Accumulates information till Cybercom. Likaså har P.A., A.H., N.H. och T.R. bestämt förnekat att BID gett Cybercom något material från Accumulate. M.A. och S.G., som under den aktuella perioden arbetade på konsultbasis för BID, har båda förnekat att de lämnat över något material från Accumulate till Cybercom. Uppgifter na från samtliga dessa förhörs personer är trovärdiga. Det är därför inte styrkt att BID har mejlat D- dokumenterna ifråga (eller utdrag av dem) till Cybercom eller annan.

6.8.6 Slutsatser i frågan om BID har gjort upphovsrättsintrång

Det är sammantaget inte styrkt att BID framställt några exemplar av verken utöver eventuellt internt mejlande av desamma, vilket som framgått har varit tillåtet.

Även talan enligt tredjehandsgrunden ska därför avslås.

6.9 Rättegångskostnader

Utgången i målet innebär att Accumulate ska ersätta BID:s rättegångskostnader enligt 18 kap. 1 § rättegångsbalken.

BID har yrkat ersättning för rättegångskostnader med sammanlagt 13 724 912 kr exklusive mervärdesskatt, varav 10 990 551 kr avser kostnader för ombud, 1 325 000 kr parts eget arbete och 1 409 361 kr vittnes- och sakkunnigbevisning inbegripet sakkunnigutlåtanden.

Accumulate har anfört att BID:s yrkade rättegångskostnader är höga och har i övrigt överlämnat åt domstolen att bedöma beloppets skälighet.

Av 18 kap. 8 § första stycket rättegångsbalken framgår att ersättning för rättegångskostnad fullt ska motsvara kostnaden för rättegångens förberedande och talans utförande jämte arvode till ombud eller biträde, såvitt kostnaden skäligen varit påkallad för tillvaratagande av partens rätt. Avgörande för om kostnaden ska anses ha varit skäligen påkallad är om parten vid tiden för vidtagande av den åtgärd som föranlett kostnaden haft skäl att anse åtgärden nödvändig. Kostnaden för ombudsarvode ska bestämmas med hänsyn till bl.a. målets beskaffenhet och omfattning samt till den omsorg och skicklighet med vilket arbetet utförts. Därvid ska hänsyn tas till sådana omständigheter som tvisteföremålets värde och den betydelse som målets utgång i övrigt haft för parterna. (Jfr NJA 1997 s. 854).

Målet har pågått i ca tre år och har innefattat omfattande skriftväxling, en muntlig förberedelse, ett sammanträde, 13 dagars huvudförhandling samt beslut i flera preliminärfrågor. Enligt Patent- och marknadsdomstolen har målet, sett till antal frågor och dess komplexitet, varit omfattande. Tvisten gäller stora kommersiella värden. Mot

bakgrund av detta bedömer Patent- och marknadsdomstolen att BID:s yrkade rättegångskostnader får anses skäligen påkallade för tillvaratagandet av bolagets rätt. Accumulate ska därför ersätta dem fullt ut.

6.10 Sekretess

Sekretessbestämmelsen i 36 kap. 2 § offentlighets- och sekretesslagen ska fortsätta att vara tillämplig i enlighet med vad som anges i domslutet.

För uppgifter i handlingar som inte har lagts fram vid offentlig förhandling eller tagits in i dom eller beslut gäller sekretessregleringen fortsatt utan att något särskilt förordnande om detta ska göras i domslutet.

HUR MAN ÖVERKLAGAR se domsbilaga 1 (PMD-02).

Ett överklagande, ställt till Patent- och marknadsöverdomstolen, ska ha kommit in till Patent- och marknadsdomstolen senast den 29 juni 2020. Det krävs prövningstillstånd.

Ingeborg Simonsson

Alexander Ramsay

Jenny Kylås

Hur man överklagar

Dom i tvistemål, Patent- och marknadsdomstolen

PMD-02

Vill du att domen ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Ditt överklagande ska ha kommit in till domstolen inom 3 veckor från domens datum. Sista datum för överklagande finns på sista sidan i domen.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid, har den andra parten också rätt att överklaga även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandet har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv Patent- och marknadsdomstolens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att Patent- och marknadsöverdomstolen ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövnings-tillstånd längre ner).

3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.

Det är inte säkert att du kan lägga fram nya bevis. Vill du göra det ska du förklara varför du inte lagt fram bevisen tidigare.

Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller en ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför.

Tala också om ifall du vill att motparten ska komma personligen vid en huvudförhandling.

4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.
Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.
Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till Patent- och marknadsdomstolen. Du hittar adressen i domen.

Vad händer sedan?

Patent- och marknadsdomstolen kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar domstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Patent- och marknadsöverdomstolen.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning, kan även Patent- och marknadsöverdomstolen skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i Patent- och marknadsöverdomstolen

När överklagandet kommer in till Patent- och marknadsöverdomstolen tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Patent- och marknadsöverdomstolen ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att Patent- och marknadsdomstolen dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om Patent- och marknadsdomstolen har dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rätts-tillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med Patent- och marknadsdomstolen om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i domen.

Mer information finns på www.domstol.se.

Hur man överklagar Patent- och marknadsöverdomstolens avgörande

Den som vill överklaga Patent- och marknadsöverdomstolens avgörande ska göra det genom att skriva till Högsta domstolen. Överklagandet ska dock skickas eller lämnas till Patent- och marknadsöverdomstolen.

Senaste tid för att överklaga

Överklagandet ska ha kommit in till Patent- och marknadsöverdomstolen senast den dag som anges i slutet av Patent- och marknadsöverdomstolens avgörande.

Beslut om häktning, restriktioner enligt 24 kap. 5 a § rättegångsbalken eller reseförbud får överklagas utan tidsbegränsning.

Om överklagandet har kommit in i rätt tid, skickar Patent- och marknadsöverdomstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Högsta domstolen.

Prövningstillstånd i Högsta domstolen

Det krävs prövningstillstånd för att Högsta domstolen ska pröva ett överklagande. Högsta domstolen får meddela prövningstillstånd endast om

1. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av Högsta domstolen eller om
2. det finns synnerliga skäl till sådan prövning, så som att det finns grund för resning, att domvillan förekommit eller att målets utgång i hovrätten uppenbarligen

beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Överklagandets innehåll

Överklagandet ska innehålla uppgifter om

1. klagandens namn, adress och telefonnummer,
2. det avgörande som överklagas (domstolens namn och avdelning samt dag för avgörandet och målnummer),
3. den ändring i avgörandet som klaganden begär,
4. de skäl som klaganden vill ange för att avgörandet ska ändras,
5. de skäl som klaganden vill ange för att prövningstillstånd ska meddelas, samt
6. de bevis som klaganden åberopar och vad som ska bevisas med varje bevis.

Förenklad delgivning

Om målet överklagas kan Högsta domstolen använda förenklad delgivning vid utskick av handlingar i målet, under förutsättning att mottagaren där eller i någon tidigare instans har fått information om sådan delgivning.

Mer information

För information om rättegången i Högsta domstolen, se www.hogstodomstolen.se